

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Štejra a přísedících [přísedící],

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], bytem [adresa], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve [stát. instituce],
se podle § 226 písm. c) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

pro skutek, že dne [datum] ve večerních hodinách vylákal [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], na lesní parkoviště po pravé straně silnice třetí třídy [číslo] před obcí [část obce], okres [okres], kde měl předat částku 400.000 Kč [jméno] [příjmení] za vozidlo [značka automobilu] [anonymizována tři slova], [registrační značka], a zde dosud neustanovenou krátkou střelnou zbraní nejprve několika výstřely usmrtil poškozeného [jméno] [příjmení] a následně dalšími výstřely a za použití hrubého fyzického násilí směřujícího zejména proti hlavě, ale i tělu, usmrtil poškozeného [jméno] [příjmení] a jejich těla následujícího dne za pomoci svědka [jméno] [jméno] zakopal na pozemku domu [číslo] v obci [obec], okres [okres], uživatele [jméno] [příjmení], přičemž před zahrabáním těl tato prohledal a odcizil poškozeným dva kusy mobilních telefonů,

čímž měl spáchat

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a,h) trestního zákona.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení], bytem [adresa] odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dne [datum] byla ke zdejšímu soudu Krajským státním zástupcem v Plzni podána obžaloba pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a, h) trestního zákona, kterého se měl obžalovaný dopustit shora popsáním způsobem. Věc byla zapsána pod sp.zn. 4T 2/2003. Dne [datum rozhodnutí] byla státním zástupcem podána další obžaloba proti obžalovanému a dalším spoluobžalovaným - [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] - pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1,2 písm. a) trestního zákona, věc byla zapsána pod sp.zn. 4T 4/2003. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne [datum rozhodnutí] č.j. 4 T 4/2003-758 bylo rozhodnuto o spojení obou věcí k společnému projednání a rozhodnutí s tím, že věc bude vedena pod sp.zn. 4T 2/2003. Dne [datum rozhodnutí] byl ve věci vyhlášen krajským soudem rozsudek, kterým byli obžalovaný a spoluobžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 trestního zákona. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř roků se zařazením do věznice s ostrahou, obžalované [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou roků, u obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo podle § 37 trestního zákona upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k odsouzení rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. 10 To 80/2004. Naproti tomu byl obžalovaný podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn obžaloby pro jednání kvalifikované jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1,2 písm. a,h) trestního zákona, kterého se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku rozsudku a podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby pro jednání kvalifikované v obžalobě jako trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 trestního zákona. K odvolání rozhodoval ve věci Vrchní soud v Praze, který usnesením ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. 8 To 140/2004 a 8 To 155/2004 vyloučil věc trestního stíhání obžalovaného k samostatnému projednání a rozhodnutí, částečně zrušil napadená rozsudek ohledně obžalovaného a věc vrátil krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí. Ohledně spoluobžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] rozhodl Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. 8 To 140/2004 tak, že při nezměněném výroku o vině uložil obžalovanému [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody v trvání osmi roků se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, ohledně obžalované [jméno] [příjmení] bylo odvolání státní zástupkyně zamítnuto.

Na podkladě zmíněného usnesení Vrchního soudu v Praze bylo ve věci obžalovaného [jméno] [příjmení] konáno nové hlavní líčení a to ve stejném složení senátu. Krajský soud znovu rozhodl rozsudkem ze [datum]. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 trestního zákona jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 trestního zákona, kterého se dopustil tím, že dne [datum] kolem [údaj o čase] hodin v [obec], po předchozí vzájemné dohodě vylákala již pravomocně odsouzená [jméno] [příjmení] do prostoru benzinového čerpadla [anonymizováno] poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození], poté co nasedl do jejího vozidla [značka automobilu] jako spolujezdec, přisedl zezadu do téhož vozidla již pravomocně odsouzený [jméno] [příjmení] a přiložil [jméno] [příjmení] k hlavě pistoli, ke dveřím auta přiskočil obžalovaný [jméno] [příjmení], přikázal poškozenému, aby dal ruce dozadu a [jméno] [příjmení] mu nasadil pouta, obžalovaný [jméno] [příjmení] vzal poškozenému klíče od jeho vozidla [značka automobilu] [anonymizováno 6 slov], obě auta odjela do lesa, do seníku v okolí [územní celek], když cestou do seníku [jméno] [příjmení] sebral spoutanému poškozenému tři kusy zlatých řetězů a dva kusy zlatých náramků v hodnotě celkem 15.800 Kč a částku 30.000 Kč, kterou měl poškozený u sebe, po příjezdu do seníku nasadili poškozenému na hlavu černý igelitový pytel, obžalovaný [jméno] [příjmení] jej ohrožoval pistolí, [jméno] [příjmení] jej fyzicky napadl, tloukl jej baseballovou pálkou do hlavy i těla, požadovali po něm částku [číslo] [anonymizováno], které údajně měly být odcizeny [jméno] [příjmení], polili mu nohy benzinem a vyhrožovali mu podpálením, poté jej svázaného převezli v kufru jeho vozidla do kůlny u domu [číslo] v obci [obec], okres [okres], kde jej opětovně fyzicky napadli, vyhrožovali mu likvidací rodiny a posléze jej přinutili podepsat plnou moc k prodeji jeho vozidla [značka automobilu] [anonymizováno] [registrační značka]

v hodnotě 254.900 Kč, které mu na místě odebrali, rovněž mu odebrali jeho koženou bundu v hodnotě 7.200 Kč a mobilní telefon [anonymizováno] [číslo] v hodnotě 2.500 Kč a tímto jednáním mu způsobili škodu ve výši celkem 310.400 Kč, přičemž v dalších týdnech – do srpna [rok] donutili [jméno] [příjmení] zaplatit postupně pomyslný dluh ve výši 70.000 Kč, které předával poškozený obžalovanému [jméno] [příjmení], přičemž se obžalovaný tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne [datum rozhodnutí], sp.zn. 6T 132/95, uznán vinným též dvěma trestnými činy loupeže podle § 234 odst. 1 trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání pěti a půl roku, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn dne [datum] se stanovením zkušební doby v trvání pěti roků. Podle § 37 trestního zákona krajský soud upustil od uložení souhrnného trestu vzhledem k trestu, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne [datum rozhodnutí], sp.zn. 5T 4/2002, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne [datum rozhodnutí], sp.zn. 10To 80/2004. Naproti tomu byl obžalovaný opět podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby pro skutek, ve kterém bylo obžalobou spatřováno spáchání trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že v průběhu roku [rok] až do svého zadržení Policií ČR dne [datum] si bez povolení opatřil a přechovával střelnou zbraň – pistoli [anonymizována čtyři slova] mm, výrobní číslo [rok], se zásobníkem a nejméně 68 ks nábojů ráže [anonymizováno] [příjmení] a ráže [anonymizováno] mm, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Podle § 226 písm. c) trestního řádu byl obžalovaný uvedeným rozsudkem znovu zproštěn obžaloby též pro skutek popsany ve výroku tohoto rozsudku.

K odvolání státního zástupce Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. 8To 26/2005 rozsudek krajského soudu částečně zrušil ve výroku o trestu a uložil obžalovanému podle § 234 odst. 2 trestního zákona za použití § 42 odst. 1 a § 35 odst. 2 trestního zákona souhrnný trest odnětí svobody v trvání třinácti roků a šesti měsíců, pro jehož výkon zařadil obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou. Současně zrušil výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. 5T 4/2002 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. 10To 80/2004 a rozhodnutí navazující. Dále Vrchní soud zrušil napadený rozsudek i ve zprošťujícím výroku pod bodem 3) (útok popsany ve výroku tohoto rozsudku) a v navazujících výrocích o náhradě škody. Podle § 259 odst. 1 trestního řádu v rozsahu zrušení vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí a současně podle § 262 trestního řádu nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. V odůvodnění rozsudku Vrchní soud v Praze mimo jiné konstatoval, že v řízení, které předcházelo vydání rozsudku krajského soudu, nebyly zjištěny žádné závažné vady, které by krátily obžalovaného v uplatnění práva na obhajobu a byla důsledně dodržena všechna procesní ustanovení. Skutkový stav zjištěný krajským soudem považoval nadřízený soud za dostatečný podklad pro rozhodnutí. Neztotožnil se však se závěrem krajského soudu, že provedeným dokazováním nebyla prokázána vina obžalovaného pro skutek popsany ve výroku rozsudku, takový závěr byl označen za přinejmenším předčasný. Krajský soud dle mínění odvolacího soudu nepřihlédl ke všem provedeným důkazům, řadu důkazů při svém hodnocení pominul a nevypořádal se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Krajskému soudu bylo vytknuto, že odůvodnění jeho rozsudku neobsahuje prakticky žádné hodnocení důkazů a věnuje se jen hodnocení otázky věrohodnosti svědka [jméno] [jméno], v jehož rámci pomíjí řadu dalších důkazů, které jsou pro posouzení této otázky podstatné. Hodnocení důkazů bylo dle závěru nadřízeného soudu provedeno destruktivním způsobem v neprospěch jmenovaného svědka. Dále se v odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze uvádí, že není jasné, jak se soud prvního stupně vypořádal s obhajobou obžalovaného, kterou obžalovaný postupně v průběhu trestního řízení předkládal. Vrchní soud dále uvedl, že je prost toho, aby naznačoval, jakým způsobem měly být provedené důkazy hodnoceny, neboť hodnocení důkazů je výlučným právem nalézacího soudu. Dále nadřízený soud vytkl soudu prvního stupně, že rozhodl ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu o nároku na náhradu škody poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení], neboť poškozený se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení řádně a včas nepřipojil. Závěrem konstatoval, že

úkolem krajského soudu bude znovu v novém složení senátu provést všechny potřebné důkazy vztahující se k popsanému skutku a poté se velmi pečlivě zabývat těmito důkazy i námitkami státní zástupkyně uplatněnými v odvolání.

Krajský soud tedy v novém složení senátu konal celé hlavní líčení od počátku znovu. Provedl znovu všechny důkazy vztahující se ke stíhanému skutku a doplnil dokazování o některé důkazy, jejichž potřeba vyplynula v průběhu hlavního líčení především z iniciativy stran. Vzal přitom v úvahu, že nadřízeným soudem nebyly uloženy žádné konkrétní pokyny k doplnění dokazování a skutkový stav zjištěný na základě důkazů provedených v původním hlavním líčení byl považován za dostatečný pro rozhodnutí. Rozsudkem ze dne [datum rozhodnutí] č.j. 4T 2/2003-3098 byl obžalovaný opět podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn obžaloby pro skutek popsaný ve výroku rozsudku.

K odvolání státní zástupkyně znovu ve věci rozhodoval Vrchní soud v Praze, který svým usnesením ze dne [datum rozhodnutí] sp. zn. 8To 26/2006 napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b),c) trestního řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně. V úvodu odůvodnění citovaného usnesení je věnována pozornost obsahu odvolání státní zástupkyně. Vrchní soud konstatuje, že státní zástupkyně poukázala na to, že krajský soud zprostil obžalovaného obžaloby s odůvodněním, že za situace, kdy se svědek [jméno] [příjmení] aktivně podílel na odvozu těl poškozených a jejich ukrytí i na následných transakcích s vozidlem [anonymizována tři slova] a nebylo vyvráceno, že účelem cesty poškozených mohl být obchod s drogou, musí soud konstatovat, že svědek [příjmení] mohl mít zájem na smrti poškozených a mohl mít z jejich smrti prospěch. Současně však krajský soud dospěl k závěru, že obžalovaný účelově mění své výpovědi a je nutno jeho tvrzení přijímat s rezervou a porovnávat je s dalšími provedenými důkazy, dokonce uzavřel, že si obžalovaný musí být vědom, že pokud, byť v rámci práv daných mu trestním řádem, vypovídá nepravdu, trpí tím věrohodnost jeho vyjádření, dřívějších i pozdějších. Dospěl i k závěru, že obžalovaný měl finanční zisk z vraždy poškozených, neboť převzal vozidlo poškozeného [příjmení], toto vozidlo užíval a předal jako zástavu zajišťující půjčku svědkovi [příjmení] a snažil se za vozidlo získat majetkový prospěch ve formě peněz v hotovosti. Krajský soud vzal rovněž za prokázané, že na místě činu nebyl přítomen ani svědek [příjmení] ani svědkyně [příjmení] ani nikdo další, o kom obžalovaný postupně tvrdil, že tam být měl. Naopak (dle tvrzení státní zástupkyně) vzal za prokázané, že tam byli přítomni pouze obžalovaný a svědek [příjmení]. Dále státní zástupkyně poukázala na to, že se krajský soud neztotožnil s jednoznačným závěrem obžaloby, že získání motorového vozidla bylo jediným možným motivem usmrcení poškozených, a že majetkový prospěch takto mohl získat pouze obžalovaný. Poukázala též na to, že při ústním odůvodňování rozsudku mělo být řečeno, že pokud by byla podána obžaloba na obžalovaného i svědka [jméno], mohl rozsudek dopadnout jinak a z odůvodnění rozsudku, „vyčetla“ přesvědčení krajského soudu o tom, že vedle získání automobilu poškozeného [příjmení] obžalovaným mohl být dán ještě další důvod vraždy poškozených, a to získání drog svědkem [příjmení]. Krajskému soudu státní zástupkyně vytkla, že nade vše staví motiv vraždy, přičemž dle jejího názoru motiv činu není pro posouzení viny obžalovaného až tak podstatný. Za podstatné považuje, kdo byl na místě činu s poškozenými a kdo mohl vraždit. To bylo prokázáno nejen výpovědí svědka [jméno], ale řadou výpovědí svědků, kteří hodnotili osoby obžalovaného a svědka [jméno] a dospěli k závěru, že svědek [příjmení] by nebyl schopen takový čin spáchat, zatímco obžalovaný ano. K tomu odkázala na závěry znaleckých posudků z odvětví psychologie ohledně obou jmenovaných. Nedoceny zůstaly dle státní zástupkyně některé další listinné důkazy, zejména dopisy obžalovaného, v nichž ovlivňuje svědky a nabádá je, jak mají vypovídat. Pokud krajský soud uzavřel, že tito svědci nebyli obžalovaným ke slyšení navrženi, pomínul, že dopisy byly zakládány do spisového materiálu a když se obžalovaný dozvěděl, že jsou k dispozici, tyto svědky logicky ke slyšení nenavrhoval. Tvrzení krajského soudu, že žádný ze svědků, který měl být ovlivněn, slyšen nebyl, není pravdivé. Vyslýchán byl totiž svědek [jméno] v době, kdy ještě nebyly přiloženy ke spisu prostorové odposlechy, z nichž bylo patrné, že svědek

byl obžalovaným ovlivňován, aby vypověděl nepravdu a znevěrohodnil svědka [jméno]. Dále státní zástupkyně poukázala na to, že se krajský soud nepokusil získat všechny důkazy, které se nabízely, k ověření věrohodnosti svědka [jméno], např. lístek od pokuty, o kterém svědek uvedl, že jej dodatečně našel a odevzdal, na organizovaném zločinu“. Stejně tak se nepokusil o provedení výslechu svědků, kteří by se mohli blíže vyjádřit k problematice drog jako možného motivu usmrcení poškozených. Státní zástupkyně též poukázala na to, že dne [datum] bylo zahájeno trestní stíhání svědka [jméno] [jméno] pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. a), h) trestního zákona spáchaný formou spolupachatelství s obžalovaným na poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V další části odvolání státní zástupkyně dle Vrchního soudu rozebrala jednotlivé důkazy a nabídla jejich hodnocení, přičemž poukázala na tendenčnost hodnocení těchto důkazů krajským soudem. Poukázala též na to, že obhajoba obžalovaného ve všech verzích nabídnutých v průběhu trestního řízení byla provedenými důkazy vyvrácena, zatímco pravdivost výpovědi svědka [jméno] je podporována řadou dalších důkazů a nelze ji znevěrohodňovat takovým způsobem jak to činí krajský soud. Závěrem znovu zdůraznila svůj názor, že i krajským soudem bylo zjištěno, že na místě činu byli s poškozenými přítomni pouze obžalovaný a svědek [příjmení], přičemž oba tvrdí, že střílel ten druhý. Dle názoru státní zástupkyně je třeba výrazným způsobem přihlídnout zejména k charakteristice obou jmenovaných vyplývající ze závěrů znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie. Poukázala též na to, že způsob provedení činu se shoduje se způsobem provedení další trestné činnosti, pro kterou byl obžalovaný již pravomocně odsouzen, zejména ve vztahu k poškozenému [jméno] [příjmení]. Zistný motiv spočívající v získání vozidla [anonymizována tři slova] byl bezpečně prokázán a nepodařilo se zjistit, co z trestné činnosti získal svědek [příjmení]. Úvahy o tom, že svědek [příjmení] mohl mít pro zavraždění poškozených motiv mající souvislost s drogami nemá potřebnou oporu v provedených důkazech a v tomto směru lze pouze spekulovat. Zdůraznila, že zjištění všech motivů trestné činnosti není podmínkou pro uznání viny obžalovaného. Navrhla, aby Vrchní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k provedení dalších důkazů v odvolání naznačených a ke spojení této trestní věci s věcí svědka [jméno] [jméno], kde předpokládala podání obžaloby.

Vrchní soud dále v odůvodnění svého usnesení poukázal na to, že se předmětnou věcí zabývá již potřetí, přičemž upozornil na svá předchozí rozhodnutí. Uvedl, že hlavní líčení, které bylo provedeno v novém složení senátu, bylo provedeno v souladu s trestním řádem a nedošlo ke zkrácení práv obžalovaného. Pouze soudu I. stupně vytknul, že byly přečteny i části výpovědi obžalovaného z přípravného řízení ve věci, v níž bylo proti němu vedeno trestní stíhání pro trestné činy loupeže a nedovoleného ozbrojování. Tyto části výpovědi označil Vrchní soud za procesně nepoužitelné, přičemž dodal, že krajský soud při budování svých skutkových závěrů z těchto částí výpovědi stejně nevycházel. Na rozdíl od obou předchozích rozsudků krajského soudu, kterým bylo Vrchním soudem vytykáno, že se soud dostatečným způsobem nevypořádal se všemi významnými okolnostmi pro rozhodnutí a že neobsahovaly žádné hodnocení důkazů, nyní přezkoumávaný rozsudek již pochybení spočívající v tom, že by neobsahoval hodnocení provedených důkazů, nevykazuje. Způsob hodnocení důkazů však dle názoru Vrchního soudu opět neodpovídá požadavkům ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Krajský soud se opět neoprostil od zjevně jednostranného stanoviska hodnotit důkazy ve prospěch obžalovaného a neuvědomil si, že zásada, v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“ neznámá, že jakékoli pochybnosti v důkazní situaci je třeba vykládat striktně tak, že svědčí ve prospěch obžalovaného a že i tato zásada má své meze a nelze ji dovádět do absurdity. Taktomou bylo např. při závěru krajského soudu, že nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že se svědek [příjmení] ve dnech následujících po usmrcení poškozených mohl nacházet v blízkosti bydliště jednoho z nich, ve [obec], a to s odvoláním na výpisy telefonních hovorů. Z tohoto výpisu vyplývá, že ve [údaj o čase] hod. měl být svědkův mobilní telefon zachycen v dosahu buňky mobilního operátora [obec], přičemž ale ve [údaj o čase] hod., tedy o pět minut dříve, se měl nacházet v dosahu buňky [obec] u [obec], přičemž vzdálenost mezi těmito místy činí 160 kilometrů.

Hodnocení věrohodnosti svědka [jméno] bylo dle přesvědčení Vrchního soudu opět provedeno destruktivním způsobem a směřovalo k jeho znevěrohodnění. O tom svědčí výše uvedený příklad znevěrohodnění tvrzení svědka, že nikdy nebyl v místě bydliště poškozeného [jméno] [příjmení] a pokud měl být zachycen přenosovou buňkou ve [obec], musí jít o chybu operátora. K tomuto měl soud opatřit další informace od mobilního operátora, které by vysvětlily, proč jsou ve výpisu telefonních hovorů tyto údaje uvedeny. Dalším příkladem je dle Vrchního soudu závěr krajského soudu, že není vyloučeno, že poškozený [příjmení] se již v době kolem [údaj o čase] hod. nacházel v [obec] jako obžalovaný, zatímco svědek [příjmení] byl v té době ještě v [obec]. Krajský soud zde nevzal v úvahu obecně známou skutečnost, že údaj o tom, že signál mobilního telefonu byl zachycen určitou přenosovou buňkou není jednoznačně spolehlivým důkazem prokazujícím, že se tento mobilní telefon nacházel právě v oblasti, kterou předmětná buňka svým signálem standardně pokrývá. [obec] a [okres] leží v nevelké vzdálenosti od sebe, zhruba do patnácti kilometrů. I zde měl tedy krajský soud dotazem na příslušného operátora opatřit vysvětlení, zda je možné, že v době, kdy se mobilní telefon již nacházel v katastru [územní celek], mohlo být telefonické spojení uskutečněno přes přenosovou buňku umístěnou v [obec]. Obdobně krajský soud v neprospěch svědka [jméno] uzavřel, že vypověděl v rozporu se zprávou policie, že měl dne [datum] dostat pokutu za nedovolenou rychlost, aniž vzal v úvahu údaj svědka, že lístek od této pokuty dodatečně doma našel a odevzdal na policii a toto jeho tvrzení ověřil. Konečně Vrchní soud poukázal na to, že vlastní výslech svědka [jméno] byl, zejména v předchozích hlavních líčeních, veden způsobem, který svědčí pro znejistění svědka, když byl kupříkladu vyzýván, aby se znovu vyjadřoval k tomu, co již uvedl, nebo mu byly opakovaně předkládány k vyjádření další důkazy, a to mnohdy způsobem, který svědčí o tendenčnosti vedení jeho výslechu. Byť v novém hlavním líčení nebyl již tento způsob vedení výslechu tolik markantní, nelze přehlédnout, že krajský soud při hodnocení věrohodnosti svědka vycházel i z předchozích výpovědí svědka učiněných před krajským soudem.

Dále Vrchní soud poukázal na to, že v předchozích zrušovacích rozhodnutích byl prost toho, aby naznačoval, jakým způsobem měly být provedené důkazy soudem I. stupně hodnoceny, neboť vytýkaná pochybení spočívala v tom, že tehdy přezkoumávané rozsudky neobsahovaly hodnocení všech provedených důkazů v potřebném rozsahu. Hodnocení provedených důkazů je výsadním právem nalézacího soudu, odvolací soud do hodnotícího procesu může vstupovat jen velmi omezeně. Může tak učinit, pokud nejsou provedené důkazy hodnoceny plně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a jsou z nich vyvozovány závěry, které z nich nevyplývají, případně hodnocení zjevně odporuje zásadám formální logiky. Právě takové vady byly Vrchním soudem v nyní přezkoumávaném rozsudku krajského soudu zjištěny. Krajský soud provedl hodnocení důkazů jednostranně, řadě důkazů, zejména svědčícím v neprospěch obžalovaného, nepřikládal takový význam, který jim přísluší. Řadu takových důkazů bagatelizoval nebo se jimi v potřebném rozsahu nezabýval. Z obsahu některých důkazů vyvozuje závěry, které z nich nevyplývají a úvahy krajského soudu často odporují i formální logice.

V další části odůvodnění usnesení Vrchní soud zaujal stanovisko k obhajobě obžalovaného. Poukázal na obecně zakotvené právo nevypovídat a hájit se způsobem, jaký uzná za vhodný, ale poukázal na to, že by bylo možno logicky očekávat, že ten, kdo byl obviněn neprávem a současně ví, kdo trestný čin spáchal, se touto skutečností začne hájit ihned po sdělení obvinění, aby mohlo být dokazování od počátku zaměřeno právě tímto směrem a mohly být shromážděny důkazy, které by vedly k usvědčení tohoto pachatele. Po zahájení trestního stíhání obžalovaný opakovaně odmítl k věci vypovídat, nejen dne [datum], kdy mu bylo předáno usnesení o zahájení trestního stíhání, ale i dne [datum], kdy již byl výslechu přítomen obhájce, vypovídat se rozhodl až dne [datum]. Tehdy připustil, že převzal od poškozeného [jméno] [příjmení] [značka automobilu] [anonymizována dvě slova] v místě svého bydliště jako protihodnotu na umoření dluhu z doby minulé, přičemž oba poškození poté odjeli se svědkem [jméno] [jméno] a více o nich obžalovaný neví. Současně žádal vyslechnout utajeného svědka, který tuto obhajobu měl potvrdit. Při dalším výslechu konaném dne [datum] opět odmítl vypovídat a první výpověď vztahující se k usmrcení poškozených učinil až

v hlavním líčení dne [datum], kdy připustil, že mu svědek [příjmení] telefonoval, aby přijel na parkoviště u [část obce] a když na toto místo přijel, byl svědkem střelby svědka [jméno] proti oběma poškozeným. Uvedl, že přítomen byl dále muž s černým [anonymizováno], jehož totožnost odmítl uvést a naznačil, že to byl svědek [jméno] [příjmení]. Současně uvedl, že tuto verzi může dosvědčit jeho přítelkyně, která na místo činu přijela s ním. Současně uvedl, že v předchozí době se svědek [příjmení] snažil najmout na vraždu poškozených svědka [jméno] [příjmení], který byl také přítomen, když obžalovaný svědkovi [jméno] půjčoval částku 400.000 Kč. V další výpovědi učiněné dne [datum] pouze uvedl, že nemá co doplnit a ve výpovědi učiněné při hlavním líčení před senátem v novém složení dne [datum] neprojevil ochotu ke skutku cokoli uvést, k dotazům předsedy senátu stručně zopakoval svoji výpověď z hlavního líčení. Vrchní soud poukázal na to, že s první výpovědí k předmětu skutku obžalovaný vyčkával sedm měsíců od zahájení trestního stíhání a ani v této výpovědi se k vlastnímu usmrcení poškozených nevyjádřil. S tímto vyjádřením vyčkal dalších deset měsíců, až do hlavního líčení, tedy doby, kdy byl seznámen s výsledky přípravného řízení při prostudování spisu. Dle přesvědčení Vrchního soudu nelze nevidět, že obžalovaný zvolil taktiku vyčkávání a poté svoji obhajobu založil na znalosti stavu probíhajícího dokazování. Prvou verzi své obhajoby postavil na tom, že v době výpovědi byly již k dispozici důkazy, které jednoznačně prokazovaly, že měl k dispozici vozidlo [anonymizována dvě slova] [anonymizováno], druhou verzi obhajoby postavil na důkladné znalosti důkazního materiálu vztahujícího se zejména k údajům uvedeným svědkem [jméno] a na znalosti důkazů o situaci na místě činu. Stejnou vyčkávací taktiku volil i ve věci trestního stíhání pro trestný čin loupeže, kterého se dopustil vůči poškozenému [jméno] [příjmení]. Krajskému soudu je Vrchním soudem vytýkáno, že tyto skutečnosti při hodnocení obhajoby obžalovaného nezohlednil. Stejně tak krajský soud nezohlednil, že obžalovaný v podstatě od počátku trestního stíhání jevil snahu shánět si alibi na kritický den. Vyplývá to z dopisů, např. je citována část dopisu ze dne [datum] [jméno] [příjmení] a část dopisu ze dne [datum] bratru obžalovaného [jméno] [příjmení]. Uvedenou korespondenci krajský soud sice k důkazu provedl, avšak ponechal v podstatě bez povšimnutí a nevyvodil z ní potřebné závěry. Snaha o ovlivnění osob ve prospěch obžalovaného je zřetelná dle Vrchního soudu i u dalších svědků. Vyplývá to z prostorových odposlechů ze dne [datum], kde se obžalovaný zjevně domlouval na tom, co má vypovídat utajený svědek [jméno] [jméno], respektive z tohoto odposlechu plyne, že svědek již byl vyslechnut a jde o upřesnění toho, co ve své výpovědi uvedl. V hlavním líčení tento svědek v podstatě odmítl vypovídat s tím, že si nic nepamatuje, což dle názoru Vrchního soudu svědčí o tom, že šlo o svědka navedeného ke krivému svědectví a obhajoba obžalovaného v tom směru, že v místě jeho bydliště došlo k dobrovolnému předání vozidla [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] poškozeným [příjmení], tak zůstala svědecky nepotvrzena. Dále Vrchní soud poukázal na dopis obžalovaného adresovaný svědkovi [jméno] [příjmení] ze dne [datum], který je rovněž chápán jako snaha ovlivnit tohoto svědka v tom směru, aby vypovídal dle návodu obžalovaného. I tato část obhajoby obžalovaného zůstala dle Vrchního soudu svědecky nepotvrzena. Krajský soud dle názoru Vrchního soudu nevzal potřebným způsobem v úvahu snahu obžalovaného získat další svědky, kteří by jím zamýšlenou obhajobu potvrdili, vyplývající ze zadržovaných dopisů, naopak tuto zcela bagatelizoval, když uzavřel, že ji lze hodnotit jako projev bezradnosti obžalovaného v určité fázi trestního řízení, kdy byl obviněn ze závažného jednání a pocíťoval to subjektivně jako krivdu. Tato úvaha dle Vrchního soudu odporuje osobnosti obžalovaného, jak byla charakterizována znalci, jejichž závěry krajský soud zcela přehlédl. Závěry znaleckých posudků neodpovídají tomu, že by obžalovaný byl bezradný, nýbrž naopak že s rozmyslem taktizoval, když si byl vědom toho, že v případě uznání viny mu hrozí doživotní trest. Kromě toho dle názoru Vrchního soudu u bezradné osoby lze oprávněně předpokládat, že by ihned po sdělení obvinění na svou nevinu poukázala a uvedla vše co o věci ví. O správnosti tohoto názoru svědčí i obsah dalších dopisů, v nichž s velkým časovým odstupem obžalovaný vyhrožuje svědkovi [jméno] a všem, kteří se postaví proti obžalovanému. Zde je citován např. dopis ze dne [datum] bratrovi obžalovaného či dopis ze dne [datum] [jméno] [příjmení], eventuálně dopis ze dne [datum] [jméno] [příjmení]. Vrchní soud zde přisvědčil odvolatelce, že krajský soud význam

zajištěné korespondence a prostorového odposlechu nedocenil a z těchto důkazů nevyvodil potřebné závěry ve vztahu k obhajobě obžalovaného a jeho postoji k trestnímu stíhání.

Vrchní soud vyjádřil přesvědčení, že uvedeným způsobem krajský soud postupoval jen proto, že vycházel striktně ze své úvahy, že obžalovaný není povinen prokazovat svou nevinu a nelze na něj přenést důkazní břemeno a další úvahy, že tvrzení obžalovaného je možno označit za nepravdivá jen v případě, že jsou vyvrácena důkazy, o jejichž kvalitě a obsahu nejsou důvodné pochybnosti. S těmito úvahami vyjadřujícími základní zásady trestního řízení se Vrchní soud ztotožňuje, ovšem s výhradou, že i uplatňování těchto zásad má své meze a nelze ji aplikovat v tak absurdní míře, jak to činí krajský soud v napadeném rozsudku. Obhajobu obžalovaného je nutno hodnotit jako každý jiný důkaz, nejen v kontextu s dalšími důkazy, ale při pečlivém uvážení všech okolností případu. Úvahu krajského soudu, že soud musí zvažovat, zda jsou provedenými důkazy prokázána tvrzení obžaloby a nikoli zda je či není vyvrácena obhajoba obžalovaného, shledává Vrchní soud v přímém rozporu s povinností soudu stanovenou v § 2 odst. 6 trestního řádu.

V návaznosti na předchozí úvahy Vrchní soud uvedl, že svědecky nepotvrzena zůstala i obhajoba obžalovaného, že střelcem byl svědek [příjmení], ač se obžalovaný zjevně snažil obstarat si svědky potvrzující tuto verzi. Vrchní soud poukázal na to, že i krajský soud uzavřel, že výpověď svědkyně [příjmení] je nutno posuzovat jako nevěrohodnou, obhajobu obžalovaného nepotvrdili ani svědkové [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Vrchní soud přisvědčil skutkovému závěru krajského soudu, že, „na místě činu v době usmrcení poškozených nebyl přítomen nikdo jiný, než obžalovaný a svědek [příjmení]“. Naopak závěr, že obhajoba obžalovaného, pokud jde o způsob střelby na poškozené, nebyla vyvrácena, zatímco některá tvrzení svědka [jméno] byla výrazně zpochybněna, se dle Vrchního soudu opírá o úvahy, které hodnotí provedené důkazy tendenčně v neprospěch svědka a jednostranně ve prospěch obžalovaného. Dále Vrchní soud vychází z uvedené premisy, že na místě činu v době střelby byli jen obžalovaný a svědek [příjmení]. Potom dle Vrchního soudu není třeba zpochybňovat tvrzení jednoho či druhého o způsobu střelby, ale je třeba vycházet z toho, kdy a za jakých okolností který z nich svoji verzi uvedl. Obžalovaný tak učinil poprvé až v hlavním líčení poté, kdy se seznámil se spisovým materiálem a v rozporu s původní verzí své obhajoby, zatímco svědek [příjmení] popsal způsob střelby, aniž by cokoli, co vyplynulo z později zjištěných důkazů, znal. Jeho popis způsobu střelby dle Vrchního soudu není v rozporu se skutečnostmi zjištěnými odbornými vyjádřeními a znaleckými posudky. Výpověď svědka nevysvětluje dle Vrchního soudu jen vznik zlomeniny pravé stehenní kosti a vznik eventuálního střelného poranění bederní krajiny, které by odpovídalo mechanickému poškození kalhot poškozeného. Znalci však uvedli, že nelze vyloučit, že ke zlomenině nohy došlo až po smrti poškozeného a pokud místo v bederní krajině poškozeného odpovídající poškození kalhot bylo pojato jako vstřel, musel by být poškozený ke střelci otočen pravou zadní částí těla. V tom případě znalci označili za pravděpodobnější variantu uváděnou obžalovaným. Na tomto místě Vrchní soud citoval z výpovědi svědka [jméno], že po prvních výstřelech na poškozeného [příjmení], sedícího na místě spolujezdce, poškozený vypadl z vozidla a když obžalovaný zbraň zamířil na druhého poškozeného, svědek vozidlo opustil. Když vozidlo opouštěl, poškozený [příjmení] ležel venku, v poloze na boku, skoro na břicho s nohama uvnitř vozidla. Svědek [příjmení] se schoval a v době, kdy zaklekával, slyšel další výstřely, ale odkud a kam obžalovaný střílel, již neviděl. Tyto skutečnosti vedou dle Vrchního soudu nutně k logickému závěru, že není vyloučeno, že k zástřelu poškozeného [příjmení] do bederní krajiny mohlo dojít v době, kdy svědek [příjmení] již střelbu nesledoval zrakem, pouze slyšel. Pokud svědek [příjmení] přímo sledoval jen střelbu obžalovaného proti hrudníku poškozeného, nemůže uvedený závěr zvrátit ani skutečnost, že poškozený měl posléze ležet na pravém boku, jak zdůrazňuje obžalovaný. Dle Vrchního soudu svědek [příjmení] nemusel sporný zástřel registrovat, zatímco obžalovaný mohl právě tento výstřel směřující do bederní krajiny poškozeného [příjmení] jako střelec znát a postavit na něm svou obhajobu. Kdyby byl střelcem svědek [příjmení], pak by dle Vrchního soudu jistě způsob střelby popsal zcela přesně tak, aby odpovídal dalším provedeným důkazům.

Vrchní soud též vyslovil pochybnost, zda poškození opěradla sedadla řidiče vzniklo působením střely. Poukázal na to, že pro tento závěr svědčí dle krajského soudu odborné vyjádření z oboru chemie, byť odborné vyjádření z oboru mechanoskopie vyjádřilo názor, že opěradlo sedadla nebylo poškozeno otěrem střely, ale tlakem upínací spony bezpečnostního pásu. Obě odborná vyjádření formulují závěry nikoli s jistotou, ale v určité rovině pravděpodobnosti, přesto krajský soud uzavřel, dle Vrchního soudu opět výrazně ve prospěch obžalovaného, že zmíněné poškození střelou vzniknout mohlo a tím opět znevěrohodnil výpověď svědka [příjmení]. Krajský soud při svém závěru dle mínění soudu odvolacího nevzal v úvahu míru pravděpodobnosti mechanismu vzniku poškození, kterou vyjádřili příslušní experti. Zatímco zpracovatel odborného vyjádření z oboru mechanoskopie a balistiky vyslovil závěr, že nebyly zjištěny plošky charakteristické pro otěr střely při velké rychlosti a teplotě a poškození vzniklo s největší pravděpodobností tlakem upínací spony bezpečnostního pásu, z odborného vyjádření z oboru chemie vyplývá pouze možnost, že částice zjištěné ve střeru by mohly pocházet ze střely, nehledě k tomu, že částice stejného chemického složení byly nalezeny na všech stěrech z vnitřku tohoto vozidla. Krajský soud se pak měl zabývat i tím, zda uvedené poškození mohlo být způsobeno střelcem stojícím u dveří spolujezdce a v jaké poloze by se střelná zbraň a střelec museli nacházet.

Za situace, kdy obžalovaný popřel, že by usmrtil poškozené a naopak svědek [příjmení] jej usvědčuje, se neměl dle mínění Vrchního soudu krajský soud spokojit s tím, že přímý důkaz, výpověď svědka [jméno], označil za nevěrohodný jen s poukazem na četné rozpory ve výpovědi svědka a současně nepřímé důkazy zhodnotil tak, že nevedou k jedinému možnému závěru o vině obžalovaného jako jediného pachatele, nýbrž měl zvážit všechny zjištěné okolnosti, jak z provedených důkazů vyplynuly. Zde Vrchní soud znovu připomněl, že krajský soud pominul okolnost, kdy a za jakých okolností učinili obžalovaný a svědek [příjmení] svá vyjádření k situaci na místě činu. Znovu zdůraznil, že obhajoba obžalovaného zůstala svědecky nepotvrzena a nepodporují ji ani provedené nepřímé důkazy, naopak pokud by důkazy byly hodnoceny objektivně a v souladu se zásadami formální logiky, dle přesvědčení Vrchního soudu by obhajobu obžalovaného vyvracely. Naproti tomu svědek [příjmení] učinil svou výpověď poté, co se dobrovolně přihlásil na policii a dobrovolně označil místo uložení těl poškozených. Tuto výpověď učinil přesto, že v té době bylo pouze známo, že oba poškození, kteří odjeli ve vozidle [anonymizována tři slova] z [obec] směrem na [obec], jsou nezvěstní. Nebylo nic známo o způsobu usmrcení poškozených a dle Vrchního soudu je otázkou, proč by svědek [příjmení] toto oznámení učinil, když o zahájení úkonů trestního řízení v této věci nevěděl a ani vědět nemohl. Pokud by svědek [příjmení] byl sám vrahem poškozených, byl by jeho postup dle Vrchního soudu v rozporu s jakoukoli logikou, neboť odhalením místa uložení poškozených by se vystavoval nebezpečí vlastního trestního stíhání pro zavraždění poškozených. Naproti tomu vysvětlení, že nebyl schopen nést tíhu svědomí, se Vrchnímu soudu jeví logickým a přijatelným, stejně jako vysvětlení, proč oznámení učinil s velkým časovým odstupem. Vrchní soud uvedl, že lze věřit svědkovi, že měl z obžalovaného strach v době, než byl obžalovaný vzat do vazby. Tomu, že měl strach, nasvědčuje mimo jiné i fakt, že se jistil dopisem, který předal svědkyni [jméno] [příjmení]. Rozpory v časových údajích ohledně předání tohoto dopisu nejsou dle přesvědčení Vrchního soudu takového charakteru, aby mohly zpochybnit skutečnosti uváděné svědky. Krajský soud přehlédl, že svědek [příjmení] o tomto dopise hovořil již ve výpovědi dne [datum] a dne [datum] dopis identifikoval, přičemž oba svědci k dopisu byli vyslechnuti dne [datum] a shodně hovořili o měsíci září, rozpory se objevily až v dalších výpovědích. Význam tohoto dopisu krajský soud neoprávněně bagatelizoval.

Navíc dle Vrchního soudu nelze přehlédnout zřejmý vztah nadřazenosti a podřízenosti mezi oběma jmenovanými, když obžalovaný se v korespondenci sám označil za šéfa svědka [jméno]. Zde opět Vrchní soud poukázal na znalecké posudky z oboru psychologie ohledně obou jmenovaných i hodnocení jejich osobností některými svědky, např. svědkem [jméno] [příjmení]. V této souvislosti Vrchní soud důrazně vytkl soudu krajskému, že se vůbec nevypořádal se závěry znaleckých

posudků z oboru psychiatrie ohledně obžalovaného a ve vztahu ke svědkovi [jméno] jen vágně uzavřel, že znalecký posudek z oboru psychologie ohledně svědka nevyzněl jednoznačně v tom směru, že svědek je osobou věrohodnou, ani že svědek je osobou plně nevěrohodnou. Přitom znalecké posudky jsou dle Vrchního soudu důkazy objektivní povahy a mohou výrazně napomoci ke zhodnocení pravdivosti obhajoby obžalovaného a výpovědi svědka [jméno]. Poté Vrchní soud poukázal na některé závěry plynoucí ze zmíněných znaleckých posudků a zdůraznil, že nebyla vyloučena možnost vědomého, např. účelového zkreslování výpovědi u obžalovaného, který si uvědomuje, že v případě prokázání viny jej čeká vysoký trest. Vrchní soud poukázal též na to, že zatímco obžalovaný k věci vypovídal pouze v omezeném rozsahu, svědek [příjmení] byl vyslýchán mnohokrát, opakovaně a právě opakované výsledky mohou obecně vést k rozpornému vyjádření v podrobnostech, zvláště u svědka s takovými osobnostními rysy, jaké byly shledány znalce psychologem v případě svědka [jméno]. Proto je nutno výpovědi svědka [jméno] věnovat při jejím hodnocení opravdu pečlivou pozornost a zaměřit se na to, zda svědek vypovídá rozporně nejen v některých podrobnostech, ale zda se rozpory týkají i základních skutečností rozhodných pro posouzení věci.

Vrchní soud též vytkl soudu I. stupně, že staví nade vše obžalovaným tvrzený motiv, který mohl k usmrcení poškozených vést, jak citoval z odvolání státní zástupkyně. Na jedné straně krajský soud připustil, že obžalovaný usmrcením poškozených získal majetkový prospěch, na druhé straně z aktivní účasti svědka [jméno] na odvozu a ukrytí těl poškozených dovodil, že i svědek [příjmení] mohl mít ze smrti poškozených prospěch. Toto tvrzení nemá dle Vrchního soudu oporu v provedených důkazech. Kromě tvrzení obžalovaného žádný z provedených důkazů neprokazuje, že by svědek [příjmení] s poškozenými transakci s drogami kritického dne či jindy realizoval. O možném obchodu s drogami hovoří jen někteří svědci, výhradně z okolí obžalovaného. Svědek [jméno] [příjmení] před krajským soudem výslovně uvedl, že obžalovaný jej v dopisech, z nichž jeden je založen ve spise, žádal, aby mu pomohl znevěrohodnit výpověď svědka [příjmení] [jméno] tom, že se mělo jednat o drogový obchod, vypovídal dále svědek [jméno] [příjmení], který je ovšem přítelem obžalovaného a dokonce byli souzeni jako spolupachatelé v jiné trestné činnosti. Dále v podobném duchu svědčili svědkové [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Přestože krajský soud výpověď svědkyně [jméno] [příjmení] označil za nevěrohodnou, zcela nelogicky její tvrzení o nabídce drog ze strany svědka [jméno] vyjmul jako tvrzení, které stojí za pozornost ve vztahu k účelu cesty. I svědek [jméno] [příjmení] je, jak poukázal Vrchní soud, dobrým známým obžalovaného. Také svědek [jméno] [příjmení] potvrdil, že prodej auta měla být jen zástěrka a ve skutečnosti šlo o obchod s drogou. S tím se mu měl svěřit svědek [příjmení] telefonicky, což se i krajskému soudu jevilo jako nelogické, přesto údaj svědka o drogách vzal v úvahu. Přitom dle Vrchního soudu odhlédl od skutečnosti, že svědek s tímto tvrzením přišel až dne [datum] v řízení před soudem, zatímco dne [datum] v přípravném řízení o ničem podobném nehovořil. Potřebnou váhu krajský soud nepřiložil k otázce, proč by se svědek [příjmení] s tímto, „pravým“ účelem cesty svěřil právě tomuto svědkovi, navíc při telefonátu do věznice, když by se tak vystavoval riziku odposlechu a svého odhalení jako pachatele vraždy. Vrchní soud poukázal též na formulaci použitou svědkem [jméno] [příjmení], která přesně odpovídá formulacím používaným obžalovaným a dovodil, že to nasvědčuje ovlivnění svědka obžalovaným. Stejně tak byl dle Vrchního soudu nepochybně ovlivněn i svědek [jméno] [příjmení], který ve své výpovědi dne [datum] uvedl, že svědek [příjmení] se mu svěřil při setkání ve vazební věznici, že poškození za ním jeli ohledně drog. I v tomto případě je Vrchní soud toho názoru, že je nelogické, proč by se svědek [příjmení] právě tomuto svědkovi svěřoval, když se před tím neznali. Zůstává tak otázkou, který ze všech jmenovaných svědků je natolik věrohodný, aby bylo možno o jeho výpověď opřít závěr, že obhajoba obžalovaného stran účelu cesty je pravdivá. Úvahy o ovlivnění svědků dle Vrchního soudu plně odpovídají snaze obžalovaného zajistit si svědky, kteří by vypovídali ve smyslu jeho obhajoby. Zde Vrchní soud poukázal na dopis ze dne [datum] určený svědku [příjmení], dopis ze dne [datum] adresovaný svědku [příjmení], dopis ze dne [datum] adresovaný svědku [příjmení].

V další části odůvodnění svého usnesení Vrchní soud poukázal na to, jak tendenčně krajský soud hodnotil výpovědi svědků z řad příbuzných a známých poškozených. Pokud např. svědkyně [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uváděly, že poškozený [příjmení] s drogami neobchodoval, krajský soud uzavřel, že se obě mylně domnívaly, že je poškozený pravdivě informoval o svém životě, neboť ani jedna z nich nevěděla, že proti němu bylo vedeno několik trestních stíhání, která byla zastavena v důsledku úmrtí poškozeného. Krajský soud pak uzavřel, že nelze vyloučit, že se jim poškozený nezmiňoval o všech svých známých a aktivitách. Vrchní soud poukázal na to, že první trestní stíhání poškozeného probíhalo před dovršením osmnáctého roku věku a bylo podmíněně zastaveno, druhé trestní stíhání pro majetkovou trestnou činnost bylo skutečně zastaveno z důvodu úmrtí poškozeného. O tomto trestním stíhání svědkyně [jméno] [příjmení] věděla včetně toho, že poškozený byl zadržen, znala i jméno spolupachatele. Pokud poškozený neměl v rejstříku trestů žádný záznam, nelze dle Vrchního soudu svědkyni vyčítat, že uvedla, že bratr nikdy nebyl obžalován. Dle názoru Vrchního soudu byly obě jmenované svědkyně dostatečně seznámeny s životem poškozeného, neboť např. připustily, že poškozený občas kouřil marihuanu a mohl si vzít i extázi. Všichni uvedení svědci vyloučili, že by poškozený [příjmení] mohl obchodovat s drogami, někteří pouze připustili, že drogy občasné užil. V neprospěch poškozeného [příjmení] krajský soud přičetl dle soudu vrchního především výpověď svědka [příjmení], který mimo jiné uvedl, že poškozený kradl luxusní auta a asi v tom byly i nějaké drogy. Vysvětlil, že tento dojem získal z vyprávění poškozeného [příjmení] aniž by věděl cokoli konkrétního. O tom, že poškozený [příjmení] měl mít něco společného s drogami tak dle Vrchního soudu vypověděla pouze svědkyně [jméno] [příjmení]. I kdyby náznaky uvedené touto svědkyní opravňovaly k závěru, že poškozený [příjmení] mohl mít něco společného s obchodováním s drogami, takový závěr Vrchní soud nepovažuje za odůvodněný, neboť poškozený [příjmení] se spoujezdce poškozeného [příjmení] na uvedené cestě stal zcela náhodně, jak vysvětlili svědkové [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Vrchní soud dále poukázal na to, že tito svědkové jednoznačně uvedli, že důvodem doprovodu poškozeného [příjmení] byla skutečnost, že prodej vozidla měl být realizován přes kontakt z věznice a jeho účelem měla být jistota, aby za vozidlo dostal zaplacen, proto si také poškozený [příjmení] od svědka [příjmení] půjčil plynovou pistoli. Toto vysvětlení považuje Vrchní soud za zcela logické a plně postačující a jeho zpochybňování krajským soudem naopak označil za nedůvodné a zjevně tendenční. Stejně označil i úvahy krajského soudu o tom, že svědky [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zaujalo, že mělo být manipulováno s vozidlem [anonymizována dvě slova], které zůstalo odstaveno u benzínového čerpadla v [obec] a v němž měly být uschovány dle tvrzení obžalovaného drogy. O tomto hovořila pouze svědkyně [jméno] [příjmení], zatímco ani jeden z jmenovaných svědků nic takového neuváděl. Totéž dle Vrchního soudu platí o úvahách soudu prvního stupně, proč svědkyně [příjmení] vozidlo [anonymizována dvě slova] odvezla, údajně půl roku schovávala, ač svědkyně vysvětlila, že ho odvezla ke kamarádovi uschovat proto, že byt' vozidlo užíval poškozený [příjmení], bylo psáno na poškozeného [příjmení]. Zde krajský soud nevzal dle Vrchního soudu v úvahu, že poškozený [příjmení] byl v té době nezvěstný a svědkyně mu nemohla vozidlo předat. Závěr Vrchního soudu je takový, že ani z jedné z těchto svědeckých výpovědí nelze při jejich objektivním zhodnocení dovozovat, že by poškození měli cokoli společného s prodejem drog a že by účelem jejich cesty, kromě prodeje předmětného vozidla, mohl být ještě jiný záměr.

Zcela nelogické závěry krajský soud dle odůvodnění citovaného usnesení vyvodil ze skutečnosti, že dle svědků měl mít poškozený [příjmení] dva mobilní telefony, pokud přistoupil na tvrzení obžalovaného, že s ním poškozený udržoval telefonický kontakt z jiného telefonního čísla než které používal v kontaktu se svědkem [jméno]. Dle Vrchního soudu je totiž zcela nelogické, aby poškozený používal ke komunikaci s obžalovaným, kterému jel pouze předat auto, telefonní číslo utajené ostatním svědkům, zatímco ke styku se svědkem [jméno], kterému měl předat drogu, používal číslo běžně užívané a známé osobám v okolí poškozeného. Logickou úvahou pak Vrchní soud dospěl k závěru, že právě intenzivní telefonická komunikace mezi poškozeným [příjmení] a svědkem [jméno] svědčí o tom, že poškozený byl svědkem naváděn tak, jak to popsal svědek

[příjmení]. Naproti tomu telefonický kontakt poškozeného [příjmení] s obžalovaným z výpisů nevyplývá, ač by bylo možno předpokládat, že pokud by poškozený jel za obžalovaným do [obec] bez doprovodu svědka [jméno], obžalovanému by svůj příjezd telefonicky avizoval. Obžalovaný však sám připustil, že kritického dne s poškozeným [příjmení] netelefonoval.

Vrchní soud poukázal dále na to, že svědek [příjmení] od počátku shodně tvrdí, že účelem cesty poškozených byl výhradně prodej předmětného vozu, svědek sám byl jen prostředníkem při realizaci prodeje. Toto tvrzení svědka [jméno] je dle mínění Vrchního soudu v plném souladu s tím, co uváděli všichni svědci z okolí poškozených a ve svých původních výpovědích i svědci [jméno] [příjmení] a [obec] [anonymizováno]. Krajský soud zde dle soudu vrchního nevzal v úvahu, že není náhodou, že poškozený [příjmení] se ohledně zprostředkování prodeje vozidla obrátil právě na [jméno] [příjmení], neboť právě s ním se měl dopustit pokusu trestného činu krádeže a stejně tak není náhodou, že svědek [jméno] [příjmení] kontaktoval svědka [jméno], s nímž se dopustil trestného činu v souvislosti s obchodem s drogami. Výpověď svědka [jméno] není v rozporu ani s tím co uvedli svědci [jméno] [příjmení] a [obec] [obec]. S poukazem na výše uvedené je Vrchní soud přesvědčen, že při objektivním zhodnocení provedených důkazů bez zjevné jednostrannosti ať již ve prospěch obžalovaného u důkazů, které mají prokazovat motiv usmrcení poškozených tvrzený obžalovaným, či v neprospěch svědka [jméno] o účelu cesty uváděné tímto svědkem, by krajský soud nemohl dospět k závěrům, že motivem usmrcení poškozených mohl být obchod s drogou. I kdyby však bylo možno uzavřít, že krom zjištěného motivu bez pochybností prokázaného u obžalovaného se nabízí další motiv mající spojitost s drogami u svědka [jméno], bylo by nutno přičíst i tento motiv k tíži obžalovanému, který uváděl, že obchod s drogou sponzoroval. Za podstatné Vrchní soud považuje, že motiv je sice jednou z okolností, která spoluurčuje stupeň společenské nebezpečnosti činu, ovšem prokázání motivu není jednoznačným a nezbytně nutným podkladem pro rozhodnutí o vině pachatele. Skutečnost, že se nepodařilo dostatečně objasnit všechny v úvahu přicházející motivy u pachatele, na kterého byla podána obžaloba, nemůže být překážkou pro rozhodnutí o jeho vině. Už vůbec ne za situace, kdy motiv byl jednoznačně prokázán a další, údajně se nabízející motiv, by se měl týkat jiné osoby. Jestliže tedy státní zástupkyně krajskému soudu vytýká, že nade vše staví motiv pokud dochází k závěru, že bez zjištění všech motivů nelze obžalovaného odsoudit, je nutno jí přisvědčit.

Krajskému soudu je Vrchním soudem vytýkáno, že stran vlastního skutku spočívajícího v úmyslném usmrcení poškozených neučinil jednoznačný závěr, kdo je pachatelem a pouze konstatoval, že provedené důkazy nevedou k jedinému závěru o vině obžalovaného jako jediného pachatele a připouští celou řadu závěrů jiných. Přitom ani nenaznačil, o jaké závěry by se mohlo jednat. Na tomto místě Vrchní soud opět opakuje, že krajský soud dospěl ke zcela správnému dílčímu skutkovému závěru, že na místě činu v rozhodné době byl pouze obžalovaný a svědek [příjmení] a tudíž jako pachatelé přicházejí v úvahu jen oni dva. Přitom se zdráhal označit obžalovaného za pachatele činu jen proto, že nebyl na místě činu sám, ale byl zde přítomen též svědek [příjmení]. Eventuální spolupachatelství další osoby však dle Vrchního soudu nemůže být překážkou tomu, aby soud rozhodl o vině jednoho ze spolupachatelů. I kdyby tedy přicházelo v úvahu spolupachatelství svědka [jméno], nezbavuje to krajský soud povinnosti rozhodnout o tom, v jaké míře se obžalovaný na spáchání předmětného skutku podílel. Krajský soud však, snad krom toho, že na místě činu došlo k usmrcení obou poškozených způsobem, který odpovídá závěrům znaleckých posudků z oboru soudního lékařství, neučinil žádné skutkové závěry. Zcela dle Vrchního soudu absentují skutková zjištění stran toho, kdo na místě činu střílel a způsobil poškozeným jejich zranění a následnou smrt. Chybí i skutková zjištění ohledně toho, jakým způsobem se obžalovaný a svědek [příjmení] na místo činu dostali a co se zde dále dělo a jak se situace až do okamžiku střelby vyvíjela. Přitom dle názoru Vrchního soudu bylo povinností soudu krajského prokazovat a učinit jednoznačné závěry o tom, zda se stal žalovaný skutek, jakým způsobem byl tento skutek spáchán a kdo je jeho pachatelem, resp. určit míru spoluzavinění u toho kterého spolupachatele, jestliže spolupachatelství přichází v úvahu.

Závěrem Vrchní soud opakuje, že plně přisvědčil státní zástupkyni v tom, že krajský soud nehodnotil provedené důkazy objektivně, řadu z nich nevzal vůbec v úvahu a jiné přecenil a v důsledku toho dospěl k nesprávným skutkovým i právním závěrům. Řadu důkazů přecenil a celé řadě důkazů, které podporují výpověď svědka [jméno], nedal takový význam, jaký jim náleží, či je dokonce zcela přehlédl nebo vědomě nechal bez povšimnutí. Tendenční hodnocení se týká především obhajoby obžalovaného na jedné straně a výpovědi svědka [jméno] na straně druhé. Krajský soud dle názoru Vrchního soudu opět neakceptoval Vrchním soudem zdůrazňovanou povinnost uloženou v ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, aby se vypořádal se všemi provedenými důkazy a tyto náležitým způsobem, tedy v souladu se zásadami formální logiky, jak jednotlivě, tak i v jejich celku zhodnotil a skutkové závěry učinil na základě pečlivého uvážení všech okolností případu z provedených důkazů vyplývajících. Pokud by totiž takto postupoval, nemohl by dle názoru Vrchního soudu dojít k takovým skutkovým závěrům, k jakým došel, které vedly ke zprošťujícímu rozsudku. Skutková zjištění krajského soudu považuje Vrchní soud za nejasná a neúplná a je zřejmé, že se krajský soud nevypořádal se všemi okolnostmi pro rozhodnutí významnými. O správnosti jeho skutkových zjištění má Vrchní soud důvodné pochybnosti a je toho názoru, že je potřeba provést i důkazy další, byť v omezeném rozsahu. Proto se Vrchní soud opět se zprošťujícím výrokiem neztotožnil a napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu.

Krajskému soudu bylo na závěr uloženo, aby vyžádal zprávu příslušného mobilního operátora, u něhož byl ve dnech [anonymizováno] a [datum] provozován mobilní telefon s číslem [tel. číslo] k vysvětlení, jak je možné, že v rozpětí pěti minut byl signál z tohoto čísla zachycen na základnových stanicích od sebe vzdálených přes 150 kilometrů (buňky [obec] u [obec], ulice [ulice] a [obec], ulice [ulice]) a k vysvětlení, zda pokrytí oblasti [obec] a [okres] základnovými přenosovými stanicemi umožňuje jejich překrývání tak, aby telefonní spojení bylo uskutečněno přes základnovou stanicí vzdálenou několik kilometrů od místa kde se mobilní telefon fakticky nacházel. Poté se dle pokynu Vrchního soudu má krajský soud znovu a skutečně velmi pečlivě zabývat všemi provedenými důkazy způsobem odpovídajícím požadavkům ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a vyvarovat se zvláště těch pochybení, která mu jsou vytýkána v tomto rozhodnutí. Má se pečlivě zabývat i veškerými námitkami uvedenými v odvolání státní zástupkyně, jak jsou uvedeny v odůvodnění usnesení Vrchního soudu i v písemném vyhotovení odvolání. Teprve pak bude moci učinit objektivní skutkové závěry o vině obžalovaného. Další doplnění dokazování pak bude krajský soud povinen dle Vrchního soudu provést jen v případě, že se opět při hodnocení výpovědi svědka [jméno] přikloní k závěru, že tato výpověď je v tom kterém bodě, k jehož ověření by měly nové důkazy směřovat, nevěrohodná. Pokud dospěje k závěru, že tyto skutečnosti nelze svědkovi nadále přičítat k tíži, jejich ověřování dalšími důkazy považuje Vrchní soud za nepotřebné.

V úplném závěru odůvodnění tohoto usnesení zaujal Vrchní soud stanovisko k návrhu státní zástupkyně na spojení této trestní věci s věcí trestního stíhání svědka [jméno], proti kterému byla v mezidobí podána obžaloba jako proti spolupachateli obžalovaného [jméno] [příjmení]. Takové spojení věci Vrchní soud nepovažoval za vhodné jednak z hlediska rychlosti a ekonomiky řízení s tím, že o věci každého ze spolupachatelů je možno rozhodnout samostatně.

Krajský soud po zrušení věci citovaným rozhodnutím pokračoval v jednání ve stejném složení senátu, proto pouze doplnil dokazování dle pokynů Vrchního soudu. Vzhledem k tomu, že se předseda senátu necítil oprávněn předjímat, jak bude v dalším průběhu hlavního líčení senátem hodnocena věrohodnost svědka [jméno] [jméno], před nařízením hlavního líčení se pokusil opatřit i důkazy, které Vrchní soud považoval za potřebné jen v případě, že by soud určité konkrétní části výpovědi svědka nepovažoval za věrohodné. Dále byly v hlavním líčení provedeny důkazy navržené státní zástupkyní i obhajobou, případně vyplývající z průběhu řízení. Při hodnocení všech důkazů provedených v celém průběhu hlavního líčení soud dle svého nejhlubšího přesvědčení postupoval plně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu i zásadami formální logiky, ale i v souladu se všemi základními zásadami trestního řízení deklarovanými v ostatních odstavcích ustanovení § 2 trestního řádu. Z celého odůvodnění citovaného usnesení Vrchního soudu nabyt

soud prvního stupně přesvědčení, že příslušný senát Vrchního soudu by důkazy provedené v hlavním líčení, které předcházelo napadenému rozsudku, hodnotil odlišně od soudu prvního stupně a dospěl by k odlišnému rozhodnutí o vině obžalovaného. Soud prvního stupně by tak v dalším průběhu řízení mohl přistoupit na hodnocení důkazů naznačené Vrchním soudem a rozhodnout v souladu s jeho názory. Mohl by tak ale učinit jen v případě, že by se s naznačeným hodnocením důkazů vnitřně ztotožnil. Pokud by bez svého vnitřního přesvědčení pouze, „opsal“ některé pasáže citovaného usnesení Vrchního soudu, porušil by tím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, které mimo jiné stanoví, že orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy dle svého vnitřního přesvědčení. Proto, pokud soud opět dospěl při hodnocení důkazů k závěrům odlišným od naznačeného mínění soudu nadřízeného, nejedná se z jeho strany o nerespektování autority tohoto soudu, nýbrž o snahu rozhodnout plně v souladu se všemi právními předpisy upravujícími trestní řízení. V další části odůvodnění se soud pokusí opět vysvětlit, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a pokusí se reagovat co nejpresvědčivěji na výtky uvedené v citovaném usnesení Vrchního soudu.

Stejně jako v předchozím rozsudku bude soud nejprve věnovat pozornost okolnostem zahájení trestního stíhání obžalovaného. Úkony trestního řízení v této věci byly zahájeny dne [datum]. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení plyne, že byly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující spáchání trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1,2 písm. a),h) trestního zákona, z jehož spáchání byl podezřelý obžalovaný [jméno] [příjmení] a další osoby, které se měly podílet nezjištěným způsobem, konkrétně [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [obec] [anonymizováno]. V záznamu je též uvedeno, že poškození [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] měli být usmrceni při prodeji osobního automobilu a současně s vozidlem měli nabízet k prodeji větší množství omamných a psychotropních látek. V hlavním líčení byl vyslechnut jako svědek zpracovatel záznamu, policista Mgr. [jméno] [příjmení]. Vysvětlil, že záznam byl sepsán na základě operativních informací, které byly získány pracovníky, „organizovaného zločinu“, kdy bylo operativně zjištěno, že obžalovaný měl usmrtit na [okres] oba poškozené. Na skutku se určitým způsobem mohly podílet další osoby a nebo o skutku mohly mít povědomí. Hlavní informací, na základě které bylo zahájeno trestní řízení, byl fakt, že obžalovaný používal [značka automobilu] [anonymizována tři slova], který měl před tím v držení poškozený [jméno] [příjmení] a dále že buňky mobilních operátorů, které byly využity poškozeným [jméno] [příjmení] v určitém místě na [okres], se shodovaly s buňkami využitými při telekomunikačním provozu údajného telefonu obžalovaného a od té doby byl telefon poškozeného [jméno] [příjmení] nedostupný. Svědek dále uvedl, že trestní řízení vedl jako vyšetřovatel se skupinou pracovníků ÚOOZ, tyto prvotní informace přicházely ze třech různých odborů ÚOOZ, které se zabývají násilnou trestnou činností. Původně trestní stíhání nebylo zahajováno, neboť nebyla nalezena těla poškozených. Potom nějakým způsobem vešel ve styk svědek [jméno] [příjmení] s členy ÚOOZ [obec], expozitura [obec], podrobnosti svědek nedokázal uvést. Byli jako zpracovatelé zavoláni na místo, o kterém svědek [jméno] [příjmení] tvrdil, že se zde nachází těla poškozených, jednalo se o pozemek, který užívala [jméno] [příjmení], známá obžalovaného. Na tomto místě svědek [jméno] [příjmení] popsal to, co podrobně potom vypověděl. (Výpovědi svědka, stejně jako dalším důkazům, bude pozornost věnována níže). Začaly se dělat práce spojené s výkopem osob a v té době se dostavily na místo osoby z ÚOOZ, odboru vyšetřování a případ byl předán pplk. [anonymizováno]. Od té doby svědek do objasňování věci nezasahoval.

Ze záznamu o podaném vysvětlení sp. zn. [anonymizována dvě slova] [číslo] [rok], který je datován,, Dne [anonymizováno] v [anonymizováno] hod“ plyne, že na Policii ČR ÚOOZ SKPV [obec] podal vysvětlení svědek [jméno] [příjmení]. Obsah tohoto vysvětlení soud nebude citovat, neboť úkon byl učiněn ve formě, která neumožňuje jeho využití jako důkazního materiálu v hlavním líčení. O úkonu nebyl vyrozuměn obhájce obžalovaného či sám obžalovaný, není zřejmé, kdo výslech provedl, neboť v protokolu jsou uvedena jen služební čísla bez podpisů a chybí i řádné poučení svědka. Soud je toho názoru, že patrně tento úkon byl podkladem pro prověrku na místě, která se

dle protokolu uskutečnila dne [datum] od [anonymizováno] hodin na pozemku rodinného domku [číslo] v obci [obec], okres [okres]. V průběhu tohoto úkonu, který je nepochybně úkonem neodkladným, se svědek [jméno] [příjmení] opětovně vyjadřoval k některým okolnostem spáchání trestného činu, nicméně i tato jeho vyjádření jsou v hlavním líčení nepoužitelná pro procesní nedostatky (nedostatečné poučení [jméno] [jméno] a neúčast soudce). To ale nemůže nic změnit na faktu, že na místě, které svědek označil, byl po odstranění zeminy ve [anonymizováno] hodin v hloubce [anonymizováno] cm nalezen vyčnívající lidský prst. Tento úkon byl zachycen nejen v protokolu, ale i ve fotodokumentaci a na videozáznamu. Podrobné ohledání místa nálezu bylo provedeno dle protokolu o ohledání místa činu dne [datum] v době od [anonymizováno] hodin za přítomnosti znalkyně MUDr. [jméno] [příjmení]. Z protokolu bylo zjištěno, že po odstranění zeminy došlo k vyzvednutí dvou lidských těl, nejprve těla označeného později při pitvě [číslo] poté těla označeného [číslo]. Při prosévání zeminy byly nalezeny další stopy, konkrétně stopy věcné označené čísly [anonymizováno] až [anonymizováno]. Těmito stopami není nutno se zabývat, neboť jejich vyhodnocení nepřineslo žádné důležité poznatky. I toto ohledání místa nálezu těl bylo zachyceno fotograficky a videozáznamem, byly pořízeny i fotografie a opatřeny plány, z nichž je možno zjistit umístění nemovitosti v terénu. Jen pro úplnost se soud zmíní o tom, že na místě nálezu těl byla později prováděna další šetření včetně radarových měření, která nepřinesla žádné relevantní poznatky.

Nalezená těla byla převezena k provedení soudní pitvy do objektu Ústavu soudního lékařství Fakultní nemocnice v [obec]. Znalkyně doc. MUDr. [jméno] [příjmení] a MUDr. [jméno] [příjmení] zpracovaly znalecké posudky [číslo] ohledně těla označeného [číslo] [číslo] ohledně těla označeného [číslo] jejichž závěrům bude podrobněji pozornost věnována níže v souvislosti s vysvětlením možného mechanismu vzniku zranění poškozených, prozatím postačí konstatovat, že na obou mužských tělech byly zjištěny známky použitého násilí. Vzhledem k tomu, že znalkyně neměly k dispozici rentgen, byla těla převezena do budovy Ústavu soudního lékařství FNKV v [obec]. Znalci Prof. MUDr. [jméno] [jméno], DrSc. a MUDr. [jméno] [příjmení] dokončili pitvu obou těl (protokoly [číslo]) a dospěli též k závěru, že oba poškození zemřeli násilnou smrtí (podrobnosti níže).

Jak při pitvě prováděné v Ústavu soudního lékařství v [obec], tak i při pokračování v [obec], byly pořízeny přítomnými policisty úřední záznamy a fotodokumentace. Mimo jiné bylo zachyceno oblečení těl a doplňky, zejména byly podrobně popsány nalezené hodinky, u muže označeného [číslo] byla nalezena pistole [anonymizována dvě slova] v podpažním pouzdře. Genetický materiál zajištěný při pitvě byl porovnán se srovnávacím materiálem poskytnutým příbuznými poškozených a ze závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetická expertiza plyne, že osoba, které patřil řez stehenní kosti (tělo označené [číslo]), je biologickým synem [jméno] [příjmení] a PhDr. [jméno] [příjmení] a osoba, které patřila část žebra (tělo označené [číslo]), je biologickým synem [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Závěry odborných vyjádření nejsou v rozporu ani s dalšími listinami, které byly opatřeny v souvislosti s pátráním po poškozených v době jejich pohřšování, v nichž jsou uvedeny popisy poškozených a jejich oblečení a markantů, např. tetování poškozeného [jméno] [příjmení]. Z uvedeného tedy plyne jednoznačný závěr, že těla nalezená při ohledání objektu ve [obec] patřila poškozeným [jméno] [příjmení], [datum narození] a [jméno] [příjmení], [datum narození] a oba poškození byli násilně usmrceni.

V souladu s pokyny odvolacího soudu bude dále pozornost věnována obhajobě uplatněné obžalovaným. Dne [datum] bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného pro skutek popsany ve výroku rozsudku. Téhož dne byl obžalovaný vyslechnut, podrobně se vyjádřil ke svým osobním poměrům, k věci vypovídat bez přítomnosti svého obhájce odmítl.

Ve výslechu bylo pokračováno za přítomnosti obhájce dne [datum]. Jak poznamenal již Vrchní soud v odůvodnění zrušovacího usnesení, k předmětu trestního stíhání se obžalovaný nevyjádřil, pouze uvedl, že žádá o předložení protokolů o ohledání místa činu a o výsledku pitvy. Svůj postup vysvětlil tím, že svědek [jméno] [příjmení] vůči němu křivě vypovídal.

Podrobně se obžalovaný k věci vyjádřil až při výsledku konaném dne [datum], rovněž za přítomnosti svého obhájce. Uvedl, že chce navrhnout svědky, kteří prokáží, že motiv ke spáchání činu, z něhož je obviněn obžalovaný, měl svědek [jméno] [příjmení] a prokáží též, že obžalovaný se spáchání činu nemohl zúčastnit, ani k tomu neměl důvod. Dále uvedl, že poškozeného [jméno] [příjmení] viděl poprvé v životě, když přebíral dne [datum] vozidlo [anonymizována dvě slova] od jeho kamaráda [jméno] [příjmení], k čemuž došlo mezi [údaj o čase] až [údaj o čase] hodin. Předcházelo tomu umoření dluhu, který vůči němu měl [jméno] [příjmení]. K předání došlo v [obec], [anonymizováno] ulici, u bydliště obžalovaného. O jaký dluh šlo nespecifikoval s tím, že by se mohl vystavit trestnímu stíhání, protože věděl o trestné činnosti poškozeného. [jméno] [příjmení] znal od roku [rok] z [obec], kdy šlo o kradená auta. [jméno] [příjmení] se mu svěřil, že dělá auta, že dělá drogy a ptal se ho, zda by nevěděl cestu s drogami z České republiky přes hranice. Obžalovaný mu řekl, že drogy nedělá, že dělá lichvu a [jméno] [příjmení] se o to začal zajímat. Koncem srpna či začátkem září [rok] jej poškozený [jméno] [příjmení] telefonicky kontaktoval s tím, že by se daly vydělat nějaké peníze. Potom se sešli v [obec], kde mu [jméno] [příjmení] řekl, že drogy kupuje a znovu prodává a tím vydělá. Obžalovaný mu půjčil částku 1.100.000 Kč. Část (400.000 Kč) mu poškozený vrátil ještě v roce [rok], zbytek ve výši 700.000 Kč mu nemohl vrátit, protože obžalovaný byl ve vazbě. Když jej pustili, znovu se zkontaktoval s [jméno] [příjmení] a ptal se ho na dluh, úroky již činily 100.000 Kč. Poškozený přislíbil, že bude dluh splácet po 50.000 Kč nebo jak mu to bude vycházet. Do [datum] splatil 300.000 Kč a mezitím obžalovanému nabízel i auta, stříbrné [anonymizována dvě slova], které bylo kradené a [anonymizována dvě slova] – tzv. dvojče. Obžalovaný měl své vozidlo rozbité a v polovině srpna přistoupil na to, že by vozidlo vzal, ale přepsal by ho na [jméno] [příjmení]. Poškozený mu řekl, že auto je v autobazaru v [obec] a nejprve z něj bude muset vytáhnout 4 kg heroinu, které byly ve vozidle uschovány. Obžalovaný poškozeného žádal, aby auto bylo bez drog a aby byl dán písemný souhlas [jméno] [příjmení], na kterého bylo auto napsané. Osobně pak požádal svědka [jméno] [jméno], aby auto přihlásil, předtím vozidlo pojistil na své jméno. K vozidlu dostal veškeré doklady i plnou moc od [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení] o vozidle věděl patrně od poškozeného [jméno] [příjmení], kterého znal. U předání dokladů od vozidla nebyl, přijel asi po čtvrt hodině, jak bylo domluvené. Dále uvedl, že před předáním vozidla se několikrát sešel s poškozeným v [obec], naposledy asi týden před předáním vozidla. Tehdy se domluvili, že poškozený vozidlo přiveze dne [datum], kdy měl poškozený domluven kšeft se svědkem [jméno] [jméno]. S poškozeným [jméno] [příjmení] komunikoval [anonymizováno] nebo [datum], dne [datum] neměl telefonáty s [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení] ani nikomu nepůjčoval svůj telefon. Předání vozidla byl přítomen svědek o jehož výsledcích v pozici utajeného svědka obžalovaný požádal.

K vlastnímu předání vozidla upřesnil, že [jméno] [příjmení] přijel před bydliště obžalovaného a zazvonil, obžalovaný sešel k autu, poškozený [jméno] [příjmení] seděl na místě řidiče. Poškozený [jméno] [příjmení] telefonoval svědkovi [jméno] [jméno], že je už u obžalovaného a aby tam byl co nejdříve. Poškozený se ptal na svědka [jméno] [jméno], zda je spolehlivý, zda drogy dostane přes hranice. Obžalovaný mu odpověděl, že je zkušený, sám mu na drogy půjčil 400.000 Kč a je osobně zainteresovaný, aby prodej drog vyšel. Poškozený říkal, že po předání auta pojedje do [obec], chtěl ale vidět dům ve [obec]. O domu věděl předem, obžalovaný se jej dříve ptal, zda neví o někom, kdo by dům koupil. Říkal, že tam pojedje po projednání obchodu se svědkem [jméno] [jméno]. Během jednání mezi obžalovaným a poškozeným před bydlištěm obžalovaného poškozený telefonoval svědkovi [jméno] [jméno], takže ten věděl, kde se obžalovaný s poškozeným nachází. Svědek [jméno] [příjmení] nakonec asi po [anonymizováno] – [anonymizováno] minutách přijel svým vozidlem [anonymizována dvě slova], obžalovaný se s poškozeným rozloučil a oba poškození odjeli pryč společně se svědkem [jméno] [jméno] jeho vozidlem. Měli jet do [obec], kde se měli setkat s nějakými Rusy, kteří se na obchodu měli podílet. Měli jet vyzvednou z vozidla [anonymizována dvě slova] drogy, které měl poškozený [jméno] [příjmení] předat za přítomnosti cizinců svědkovi [jméno] [jméno]. K dalším dotazům uvedl, že u zmíněného domu ve [obec] byl obžalovaný několikrát, věděl, že dům je na prodej. Ve dnech [datum] a [datum] u domu nebyl. Dále

vypověděl, že po odjezdu poškozených odjel vozidlem [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] s utajeným svědkem do restaurace [jméno] v [obec], kde se zdržel do [údaj o čase] hodin. Pak svědka odvezl domů a jel natankovat na čerpací stanici [anonymizováno] v [obec], kde se setkal s více lidmi, mezi nimiž byli muži jménem [příjmení], [příjmení], [anonymizováno]. Dodal, že v období srpna roku [rok] užíval mobilní telefony operátorů [anonymizováno], [jméno], [anonymizováno] a [anonymizováno]. Jeden z telefonů je k dispozici orgánům činným v trestním řízení, další prodal pravděpodobně v bazaru u [jméno] v [obec]. Pokud jde o den [datum], na tento den si nevzpomněl, neboť pro něho nebyl významný, tvrdil ale, že v žádném případě nemohl být se svědkem [jméno] [jméno] ve [obec]. Dále se z vlastní iniciativy vyjádřil k půjčování peněz svědkovi [jméno] [jméno]. Vypověděl, že na začátku srpna [rok] při setkání na benzínové čerpací stanici [anonymizováno] v [obec], kterému byli kromě obžalovaného a svědka [jméno] [jméno] přítomni i [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], si svědek vzal stranou [jméno] [příjmení]. Ten pak obžalovanému řekl, že se jej svědek dotazoval, zda neví o někom, kdo by byl ochoten spáchat vraždu, že má kšeft s drogami a že by se to vyplatilo. [jméno] [příjmení] jej poslal k psychiatrovi, protože mu bylo známo, že svědek [jméno] [příjmení] spolupracuje s policií. Obžalovaný uvedl, že sám věděl od policistů, že svědek [jméno] [příjmení] spolupracuje s policií od roku [rok]. Svědka zná od roku [rok] nebo [rok], v té době měl svědek problém s cizinci a obžalovaný mu jej pomáhal urovnat. Poté byl ve výkonu trestu či vazbě buď obžalovaný nebo svědek a setkali se až v roce [rok] v restauraci [příjmení] [příjmení] v [obec]. Byl u toho svědek [jméno] [příjmení], který si myslel, že obžalovaného se svědkem seznamuje. Popřel, že by kontakt na poškozeného [jméno] [příjmení] v souvislosti s prodejem auta získal přes svědka [jméno] [jméno], poškozeného znal již dříve a transakci s autem s ním projednal sám. K dotazu uvedl, že se svědkem [jméno] [jméno] měli přátelské vztahy a stýkali se. Vysvětlil, proč si myslí, že jej svědek usvědčuje ze spáchání žalovaného činu. Svědek má panický strach z výkonu trestu a křivé obvinění obžalovaného mu pomáhá trestu se vyhnout. Koncem srpna roku [rok] svědka sháněli [příjmení] v souvislosti s drogami a zmizením poškozených. Toto sdělil obžalovanému svědek při setkání na chatě svědka v [obec]. Obžalovaný kontaktoval [jméno] [příjmení], ten kontaktoval [anonymizováno] a došlo k setkání, na kterém [příjmení] vysvětlili, že po svědkovi [jméno] [jméno] požadují 800.000 Kč za drogy a 200.000 Kč pokuty. Obžalovaný shrnul, že svědek [jméno] [příjmení] tedy obžalovanému dlužil peníze, věděl, že obžalovaný ví o jeho pokusu sjednat nějakou osobu k provedení vraždy i o tom, že svědek byl poslední osobou, která byla v kontaktu s poškozenými. Dodal, že až do doby, než byl obviněn, nevěděl o vraždě poškozených. Bylo by nelogické, aby používal vozidlo [anonymizována dvě slova] [anonymizováno], které by získal vraždou. Připustil, že dne [datum] mohl používat mobilní telefon s číslem [anonymizováno] [tel. číslo]. Uvedl dále, že poškozený [jméno] [příjmení] měl více mobilních telefonů, jeden z nich měl volací [číslo] vzpomněl si, že tam měl nahrávku, že je právě na lovu medvědů a ozve se později. Popsal dále setkání v [obec] se svým kamarádem [jméno] [příjmení]. Ten jej kontaktoval v souvislosti s tím, že nějaký cizinec se dotazoval, kde jsou poškození. Závěrem uvedl, že vraždu nespáchal, ani jí nebyl přítomen.

Při výslechu konaném dne [datum] v souvislosti se seznámením se spisem byl obžalovaný pouze dotazován na dopis datovaný dnem [datum] adresovaný vyšetřovateli, obžalovaný se k němu nechtěl vyjádřit.

Obsáhle se vyjádřil v původním hlavním líčení ve dnech [anonymizováno] až [datum]. Tehdy poprvé uvedl, že pachatelem činu je svědek [jméno] [příjmení] a vyjádřil obavu, že případní svědkové by z něj mohli mít strach. Vysvětlil, že k vraždě poškozených nedošlo kvůli vozidlu [anonymizována tři slova], ale kvůli 4 kg heroinu, které měl převzít svědek [jméno] [příjmení] od poškozeného [jméno] [příjmení] a obžalovaný tuto akci finančně sponzoroval, jako už několikrát před tím, kdy svědkovi půjčil nějaké peníze, takto to proběhlo od roku [rok] několikrát. Na rozdíl od dřívější výpovědi uvedl, že vozidlo [anonymizována tři slova] byla jen zástěrka, neboť kamarádi poškozeného z [obec] neměli vědět, že se stýká s obžalovaným a svědkem [jméno] [jméno]. Ten den měl [jméno] [příjmení] přivést svědkovi [jméno] [jméno] vzorek heroinu do [obec], bylo to

kolem [anonymizováno] – [anonymizováno] hodiny. Předal mu ho a poté poškození jeli za obžalovaným do [obec], byli tam kolem [údaj o čase] hodin, což je prokázáno, a šli se najíst. Poté počkali asi do [údaj o čase] hodin, než svědek [jméno] [příjmení] zjistil, že je vzorek heroínu dobrý. Obžalovaný mu telefonoval, že může přijet a po příjezdu si převzal poškozené před bydlištěm obžalovaného, jak dosvědčil utajený svědek [jméno]. Poté nasedli do vozidla [anonymizováno], vozidlo [anonymizována tři slova] zůstalo u obžalovaného před domem. [anonymizována tři slova] bylo přepsáno svědkem [jméno] [jméno] na základě plné moci. Takové plné moci svědek dělal od roku [rok], což je prokázáno notářkou z [obec], která vydala policii záznamy o falšování plných mocí z roku [rok], kdy byl obžalovaný ve výkonu trestu a všude byl podepsán svědek [jméno] [příjmení]. Pokud by se udělal grafologický rozbor, tak by se přišlo na to, že je to jeho podpis, neboť písmo obžalovaného to není. Vozidlo obžalovaný po vraždě neviděl, protože mu svědek [jméno] [příjmení] začal tvrdit, že to není auto poškozeného [jméno] [příjmení], ale svědka [jméno] [příjmení] a ten že ho přepíše a potom mu ho dá, neboť poškozený [jméno] [příjmení] obžalovanému dlužil ještě peníze z roku [rok], které mu splácel. Obžalovaný poukázal na to, že svědek [jméno] [příjmení] dosvědčil, že pan [příjmení] ještě první týden v září, tedy více než 14 dní po vraždě, jezdil s vozidlem [anonymizována tři slova] a nabízel ho k prodeji. Obžalovaný toto auto užíval až 3 týdny poté, kdy již bylo přepsáno.

V souladu s dřívější výpovědí obžalovaný uvedl, že poté, co svědek [jméno] [příjmení] naložil poškozené před bydlištěm obžalovaného a odjel ze [obec], obžalovaný odjel s utajeným svědkem [jméno] do restaurace [jméno] v [obec]. Dále ale již v rozporu s výpovědí z přípravného řízení uvedl, že asi za [číslo] minut mu telefonoval svědek [jméno] [příjmení], aby přijel do [územní celek]. Vyjádřil se k tvrzení svědka [jméno] [jméno] a uvedl, že není pravda, že poškozený [jméno] [příjmení] přijel za svědkem kolem [anonymizováno] hodiny do [obec], neboť v [údaj o čase] hodin již byl u [anonymizována dvě slova] v [obec]. Ze spisu je patrné, že poškozený byl v [obec], ale svědek [jméno] [příjmení] přijel do [obec] až ve [údaj o čase] hodin, takže nemohl přivést poškozeného. Pokud svědek [jméno] [příjmení] tvrdí, že byl u toho, když obžalovaný telefonoval otci své bývalé družky, zda si může půjčit garáž, tento hovor proběhl ve [údaj o čase] hodin a svědek u toho v žádném případě nemohl být, neboť byl v [obec] a obžalovaný v [obec]. Když mu telefonoval svědek [jméno] [příjmení] do restaurace [jméno], aby přijel do [část obce], obžalovaný odjel k panu [příjmení] a tam za ním přijela jedna jeho přítelkyně. Nechtěl ji jmenovat z obavy o její život. Přítelkyni naložil a jeli za svědkem [jméno] [jméno], přítelkyni pouze řekl, že potřebuje ještě něco zařídit. Přijel na parkoviště do [část obce] a tam už stál svědek [jméno] [příjmení] s vozidlem [anonymizována dvě slova] a byl tam ještě jeden muž s černým [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] s [anonymizována dvě slova]. Obžalovaný nechtěl uvést, kdo to byl. Zastavil asi na 3 metry za vozidlo [anonymizováno], přítelkyně zůstala v autě, nevystupovala. Obžalovaný vystoupil a šel ke spolujezdci, kde stál svědek [jméno] [příjmení] a spustila se střelba. U vozidla [anonymizováno] byly otevřené dveře u spolujezdce a dveře u řidiče. [obec] vystřelil [anonymizováno] na poškozeného [jméno] [příjmení] přímo do hrudníku, ten se snažil vyběhnout ze dveří přes sedadlo řidiče. Za tu dobu vystřelil svědek [jméno] [příjmení] ještě [anonymizováno] a zasáhl sedadlo a sloupek a zadní část těla poškozeného. Poškozený [jméno] [příjmení] vypadl na straně řidiče a odplazil se vlevo od vozidla, kde zůstal ležet. Svědek [jméno] [příjmení] se naklonil dozadu nad sedačku a začal střílet na poškozeného [jméno] [příjmení]. Ten vyběhl z auta a asi po 2-3 metrech zůstal ležet na zádech. Poškozeného [jméno] [příjmení] dohonil muž z černého [anonymizováno] a držel ho tam. Obžalovaný křičel na svědka [jméno] [jméno], že je kretén, že to odsere, že mu to neprojde. Ten šel mezitím za poškozeným [jméno] [příjmení] a několikrát ho kopl do pravé strany hlavy a potom mu šlápl na pravou nohu, obžalovaný neví, zda mu ji zlomil nebo ne, ale v každém případě z něho tekla krev, neboť když svědek dával mrtvolu do auta, tak nadával, že je celý od krve od té nohy. Když ho kopal do hlavy, poškozený [jméno] [příjmení] přestal mluvit. Mezitím z kufru vozidla [anonymizováno] svědek vyndal basebalovou pálku a začal mlátit poškozeného [jméno] [příjmení], aby se dozvěděl kde je zbytek drog. Muž z [anonymizováno] odstoupil stranou a svědek [jméno] [příjmení] poškozeného začal mlátit po hlavě. Vymlátil z něho,

že drogy jsou někde na benzínové čerpací stanici v [obec a číslo] – [část obce] ve stříbrném [anonymizována dvě slova]. Poté ho svědek [jméno] [příjmení] umlátil k smrti a obral oba poškozené o doklady, mobilní telefony a peníze. Jeden z mobilních telefonů se pak našel v [obec] v době, kdy obžalovaný byl už půl roku ve věznici.

Poté obžalovaný sedl do vozidla [anonymizována tři slova] k přítelkyni a svědek [jméno] [příjmení] mu ukazoval co jim vzal, že má jejich klíče, ví kde bydlí, zajede si k nim domů. Obžalovaný řekl, že ho to nezajímá a že s tím nechce nic mít. Svědek [jméno] [příjmení] s tím druhým člověkem naložili nejprve poškozeného [jméno] [příjmení], neboť ten byl blíž k autu a poté naložili poškozeného [jméno] [příjmení]. Obžalovaný nasedl do auta, odvezl přítelkyni do bistra a ona odjela pryč. Měli jet druhý den na Slovensko, ale nejeli nikam. Poté jel za svědkem [jméno] [jméno] a mužem v [anonymizováno], kteří se jeli domů převléci. Druhý den se sešel se svědkem [jméno] [jméno] v restauraci [příjmení], tam mu řekl, aby si to vyřešil jak chce, že chce pouze zpátky své peníze, nezajímalo ho nic jiného. Svě auto s mrtvolami měl svědek celou dobu před domem ve [část obce]. Obžalovaný jel před vozidlem svědka v [anonymizována tři slova] do [obec] jako předvoj, kdyby byli policisté po cestě. U domu ve [obec] svědek mrtvolu zahrabal. Obžalovaný tam nechtěl s ním být, když to dělal a tak odjel do [obec]. Když byla těla zahrabaná, přijel zpátky a ještě pomáhal s úpravou povrchu. Poté jeli pryč. Vozidlo [anonymizováno] obžalovaný nikdy neřídil.

Obžalovaný dále dodal, že již v květnu věděl, že svědek [jméno] [příjmení] je korunní svědek v případě vraždy notáře [příjmení] z [obec], kde se postavil také do role svědka, i když se vědělo dobře, že si tu vraždu objednal, proto nechápe, proč by si ho bral k další vraždě, kdy navíc o něm věděl, že spolupracuje často s JUDr. [příjmení]. Rány, které byly zasazeny poškozenému [jméno] [příjmení], nebyly zasazeny v žádném případě klíčem na kola, jak tvrdí svědek [jméno] [příjmení], neboť podle znalkyně ze soudního lékařství v [obec] to muselo být tupým předmětem. Poukázal dále na to, že patolog v [obec] odflákl zprávy balistiků a z chemické laboratoře, kde se jasně tvrdilo, že na kalhotách vzadu je stopa po povýstřelových splodinách a vstřelový otvor, když okolo něho je zaschlá hmota lidského těla, a začal hledat kulku v břiše. Poté obžalovaný poukázal na okolnosti uváděné svědkem [jméno] [jméno], které hodnotí jako významné rozpory. Svědek [jméno] [příjmení] popsal nejprve zbraň jako ráže [anonymizováno] a poté popisoval, že pistole byla vzor [anonymizována dvě slova], [příjmení]. Dále svědek tvrdil, že obžalovaný pistoli vytahoval z pod sedačky z igelitové tašky, ale [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] má pod sedačkou „kastlík“, který by musel nejprve vytáhnout. Dále svědek říkal, že obžalovaný zabil poškozeného [jméno] [příjmení] střelou zepředu, ale v jiné výpovědi uvádí, že jej zabil zezadu. Svědek nejprve tvrdil, že obžalovaný zastřelil poškozeného [jméno] [příjmení] a ten vypadl z auta, poté měl zastřelit poškozeného [jméno] [příjmení]. Po roce si vzpomněl, že to bylo naopak. Drze si dovolil popsat, jak přijel poškozený [jméno] [příjmení] za ním, jak ho doprovázel do [obec], jak byli v garáži, jak střelili ve [údaj o čase] hodin, když teprve ve [údaj o čase] hodin přijížděl do [obec].

K dotazům předsedy senátu ve shodě s výpovědí z přípravného řízení popsal svoji známost s poškozeným [jméno] [příjmení] včetně půjčování peněz. K dalším dotazům dodal, že poškozený [jméno] [příjmení] mu ukazoval, že má balíček s drogou a ptal se, zda je svědek [jméno] [příjmení] důvěryhodný, že mu dal jen vzorek. Když svědek [jméno] [příjmení] vymlátil z poškozeného [jméno] [příjmení], kde je zbytek drog, jel do [obec] a ten den se již nevrátil. K identitě muže z [anonymizováno], o kterém hovořil, obžalovaný uvedl, že má strach jej označit. Svědek [jméno] [příjmení] si myslí, že to byl svědek [jméno] [příjmení]. Toho obžalovaný zná, když svědek [jméno] [příjmení] mlátil poškozeného [jméno] [příjmení], svědek [jméno] [příjmení] byl u toho.

Obžalovaný vysvětlil, že výpověď učiněná [datum] byla účelová, chtěl vědět co vyšetřovatel udělá. Hned po této výpovědi změnil svědek [jméno] [příjmení] svoji výpověď. V té době se obžalovaný hájil tak, jak uznal za vhodné. Po předstření zmíněné výpovědi potvrdil, že takto skutečně vypovídal.

K dalším dotazům předsedy senátu zdůraznil, že podle balistické expertizy je zřejmé, že byla prostřelena sedačka. Pokud by se stílelo tak, jak uvedl svědek [jméno] [příjmení] a svědek přitom seděl na místě řidiče, byl by mrtvý. Sedačka je prostřelena na místě jeho srdce. Obžalovaný znovu shodně s výpovědí z přípravného řízení popsal jednání mezi svědky [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] ohledně vraždy dvou lidí kvůli drogám. Vyslovil podiv nad tím, proč svědek [jméno] [příjmení] nahlásil událost na policii až po čtyřech měsících, co byl obžalovaný ve vazbě, proč to nenahlásil již ten večer. Pokud by policie našla v autě mrtvoly, tak by z obžalovaného nemusel mít strach. Znovu popsal situaci na místě činu a upřesnil, že v době jeho příjezdu svědek [jméno] [příjmení] stál u poškozeného [jméno] [příjmení], který seděl na místě spolujezdce, a bavil se s ním. Poškozený [jméno] [příjmení] seděl vzadu za řidičem. Poškozený [jméno] [příjmení] obžalovanému říkal, že mu nechce zaplatit dle dohody, aby to domluvil. Poškozený měl celou dobu drogy na břichu a na parkovišti u [část obce] je položil na palubní desku. Svědek [jméno] [příjmení] pak na poškozeného vystřelil, ten vyskočil, říkal co děláš, ty debile a začal vybíhat ven přes sedadlo řidiče. Svědek [jméno] [příjmení] vystřelil ještě asi jednou nebo dvakrát, trefil sedačku a poškozeného trefil vzadu na pravé straně nad kalhotami. Poškozený po té ráně vypadl z auta a začal se plazit. Potom svědek [jméno] [příjmení] vystřelil na poškozeného [jméno] [příjmení], ten začal utíkat a po 2-3 metrech spadl na bok. O těch kulkách obžalovaný ví, neboť když potom svědek [jméno] [příjmení] čistil auto, nadával, že si prostřelil sedačku a vytahoval z ní náboje. Muž z [anonymizováno] dohonil poškozeného [jméno] [příjmení], který se plazil od auta a řekl mu: „kam utíkáš“ a šlápl mu na krk a držel ho, nadával mu. Byl to svědek [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení] nechal auto ve [část obce] u domu a druhý den si pro něj přijel. Jeli k němu na chatu, kde si vzal krumpáč nebo rýč a lopatu a jeli do [obec], kdy klíče od domu měl obžalovaný, pozemek není oplocen. Svědek [jméno] [příjmení] začal kopat, obžalovaný, jak již uvedl výše, jel do [obec] do hotelu [anonymizováno]. Seděl tam do doby, než mu svědek zavolał, že už to má hotové. Pak jel zpátky, dodělával tam ještě nějakou práci a odjeli směrem na [okres]. S mrtvolami nic nedělal, nenakládal je. Nakládal je svědek [jméno] [příjmení] se svědkem [jméno] [příjmení]. Na rozdíl od předchozího tvrzení obžalovaný uvedl, že nejprve naložili poškozeného [jméno] [příjmení] a potom poškozeného [jméno] [příjmení]. Dodal, že si je vědom, že dříve tvrdil, že u zahrabávání poškozených byl přítomen i svědek [jméno] [příjmení], ale pravda je, že u toho nebyl. Nedokázal vysvětlit, proč to dříve tvrdil. Svědek [jméno] [příjmení] si vzal potom heroin k sobě, říkal, že pojede večer do [obec]. Druhý den říkal, že ho prodal. Svědek [jméno] [příjmení] do toho taky dával nějaké peníze, obžalovaný neví, jak se spolu rozdělili.

K dotazu státní zástupkyně uvedl, že poškozený [jméno] [příjmení] za ním jel, neboť měl u něho v [obec] nechat [anonymizována tři slova] a poté měl jet se svědkem [jméno] [jméno] do [obec] pro drogy. Vozidlo [anonymizována tři slova] bylo krytí kvůli lidem, které znal poškozený, aby nevěděl nikdo v [obec], že dělá s drogami. Vozidlo měl převzít obžalovaný, ale poté, co svědek [jméno] [příjmení] poškozené zabil, obžalovaný auto nechtěl. Vozidlo pojistil svědek [jméno] [příjmení] na jméno obžalovaného v [obec], pokud obžalovaný dříve uváděl, že vozidlo pojistil sám na sebe, tak neuváděl pravdu.

Obsáhleji se obžalovaný vyjádřil i v hlavním líčení konaném dne [datum] po výsledku znalců z oboru soudního lékařství. Znovu poukázal na to, že vstřel do těla poškozeného [jméno] [příjmení] byl zjištěn tak, jak jej popsal obžalovaný, tedy na místě zadní části kapsy, kdy do něj střelil svědek [jméno] [příjmení] v době, kdy poškozený utíkal z auta. První vstřel byl zjištěn do hrudníku, poškozený pak vyskočil a začal vybíhat přes místo řidiče ven. Pokud by poškozený vypadl ven z auta ze strany, kterou popsal svědek [jméno] [příjmení], tedy na straně spolujezdce na pravý bok, už nikdo mu nemohl prostřelit pravou stranu těla. Je jasné, že se kulka nacházela v podkoží břicha a znalci nemohli najít žádný vstřel, což odpovídá tomu, že vstřel procházel zezadu. Podobně se vyjádřil i v hlavním líčení konaném dne [datum] po výsledku znalce z oboru balistiky. Dále obžalovaný dne [datum] poukázal na to, že svědek [jméno] [příjmení] řekl, že poškozený [jméno] [příjmení] ležel v kufru vozidla na pravém boku a obžalovaný mu měl vytáhnout hlavu ven a opřít

ji o pravou stranu a mlátit ho do levé strany, ovšem znalkyně uvedla, že byl mlácen do pravé strany. Těžko mohl být mlácen klíčem na kola, jak uváděl svědek [jméno] [příjmení], když v posudcích se píše, že to nebylo žádnou ostrou hranou, že to bylo nějakým tupým předmětem. Po provedení důkazu zprávami mobilních operátorů v hlavním líčení konaném dne [datum] poukázal obžalovaný na časové rozpory mezi tvrzeními svědka [jméno] [jméno] a skutečnostmi zjištěnými z uvedených zpráv. Po provedení důkazu zprávami o nákupu nářadí dne [datum] v hlavním líčení konaném dne [datum] obžalovaný uvedl, že nikdy rýč nebo krumpáč nekupoval, nikdy nedělal výkopové práce. Po provedení výslechu svědkyně [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], v hlavním líčení konaném dne [datum] obžalovaný na vysvětlení obsahu korespondence mezi ním a svědkyní uvedl, že je pravda, že si psali, uváděli tam pro policii falešné svědky, kteří neexistují, protože věděli, že obžalovaný je sledovaný a že je cenzurovaná pošta, takže prakticky mátlí policii. Dopisy si psali o případu, to je z toho jasné, ale nikdy si nepsali o tom, jak to mělo proběhnout, nebo co se mělo stát, jak probíhalo něco na místě činu nebo kde místo činu bylo, psalo se tam o svědcích [příjmení], [příjmení] a dalších svědcích, kteří neexistují, které obžalovaný ani neuvedl, protože úmyslně mátl policii, protože od začátku věděl, že je odposloucháván a že má sledovanou poštu.

Velmi podrobně obžalovaný vypovídal i v nově konaném hlavním líčení. Dne [datum] se na úvod zmínil o tom, že celou dobu není dodržováno jeho právo na obhajobu ze strany státní zástupkyně, poukázal na ustanovení § 2 odst. 2,5 tr.řádu a judikát č. 38/68 II, kdy má právo hájit se způsobem, jaký uzná za vhodné, klamat orgány a podřizovat svojí obhajobu tak jak to cítím a uzná za vhodné. Dále uvedl, že se svědkem [jméno] [příjmení] jde o pokus policistů z odboru organizovaného zločinu obžalovaného zdiskreditovat a navrhne svědky, kteří psali dopisy předložené svědkem a jasně se ukáže, kam až je policie v čele s policistou [příjmení] schopna zajít. Svědek [jméno] [příjmení] je policistou [příjmení] používán ve více věcech, např. ve věci, která byla o týden dříve zproštěna. Předloží dopisy, kde se pokusil svědek [jméno] [příjmení] ovlivňovat svědka i v dalších věcech, předá soudu i dopisy, které mu svědek psal. Následovala tupost, která se může vyvinout jen u policisty [příjmení] a svědka [jméno] [příjmení], že provokativně jej svědek vyzval v dopise, zda nechce pomoc a když se ho obžalovaný dopisem zeptal, jak mu může pomoci, když,, seděl“, svědek tvrdil, že,, neseděl“, že se na něj obžalovaný může spolehnout. Proto mu přestal psát. V tu dobu svědkovi začal psát [jméno] [příjmení] z [obec], jeho kamarád z dětství, který byl s obžalovaným na cele ve [obec]. Spis obžalovaného byl volně k dispozici na skřínce a obžalovaný se bavil o té věci s mnoha lidmi na cele, neboť tam byli uzavřeni 24 hodin denně. [jméno] [příjmení] poskytoval dál svědkovi [jméno] [příjmení] informace za příslib, že bude také zařazen do programu na ochranu svědků jako [jméno] [příjmení] a bude mít praktické výhody. Poté, co byl vyslechnut svědek [jméno] [příjmení], advokát přinesl obžalovanému protokol, který si dal, jako obvykle na skříni a rozčiloval se. Svědek [jméno] [příjmení] si to také přečetl a když zjistil, že ho [jméno] [příjmení] vyšplouchl ze hry, svěřil se obžalovanému s tím, co se stalo a je ochoten svědčit zde před soudem, jak byl [jméno] [příjmení] osloven, jak probíhalo spojování přes [jméno] [příjmení], který o ničem nevěděl a na kterého chodily dopisy.

Dále obžalovaný poukázal na to, že mobilní operátor, kterého nemohl ovlivnit, jasně prokázal, že celá obžaloba byla postavena na vodě, tedy na tom, že svědek [jméno] [příjmení] dovezl zmíněné lidi do [obec], že je znal a obžalovaný ne. Mobilní operátor jasně prokázal, že poškození přijeli v [údaj o čase] hodin do [obec], svědek [jméno] [příjmení] tam přijel až hodinu a půl po těchto poškozených, tzn. že to tam poškození museli znát, je jasné, že přijeli za obžalovaným s nějakým cílem. Od první strany spisu je jasné, že šlo o drogy. Už vyšetřovatel, když obviňoval obžalovaného, pana [příjmení] a pana [příjmení] a další šéfy [anonymizováno] podsvětí, se vyjadřoval tak, že šlo hlavně o obchod s drogami. Tenkrát žádný poznatek o vozidle [anonymizována tři slova] nebyl. Znovu zdůraznil, že prepis vozidla zajistil svědek [jméno] [příjmení] a za jakých okolností. Dále poukázal na rozpory ve výpovědi svědka [jméno] ohledně osob a vozidel přítomných na místě činu i popisu místa činu samotného, zejména ohledně účasti pana [příjmení] na místě činu. Uvedl též, že byl se svědkem [jméno] [příjmení] obviněn v další věci, kde [jméno] [příjmení] svědčil jako

[jméno] [příjmení]. Byl odtajněn a přiznal se, že lhal, tenkrát to bylo na nátlak policie, policie ho odsoudila a on jí pak nenáviděl. Obžalovaný nikdy nespáchal násilný čin se zbraní. To, za co je odsouzený, měl spáchat [jméno] [příjmení], obžalovaný byl odsouzen za loupež, kdy měl holýma rukama odzbrojit šéfa ochranky, nikdy nepoužíval zbraň. Říká se, že má zvýšenou agresivitu, ale nepocituje to tak. To, že má větší fyzický fond neznamena, že je agresivní nebo že by něco takového prováděl. Státní zástupkyně tvrdí, že svědek [jméno] [příjmení] je mírné povahy, ale svědek se vytahoval, že je střelec. Znovu též poukázal na fakt, že mobilní telefon, který původně patřil poškozenému [jméno] [příjmení], byl zajištěn až půl roku po zatčení obžalovaného a na fakt, že údajná vražedná zbraň nebyla nalezena na místě, které označil svědek [jméno] [příjmení]. Poukázal též na to, že podle zprávy mobilního operátora se svědek [jméno] [příjmení] den po vraždě a v několika následujících dnech pohyboval v dosahu buňky ve [obec], u bydliště poškozeného [jméno] [příjmení]. Znovu shodně vysvětlil, proč učinil výpověď ze dne [datum] a opět poukázal na rozpory ve výpovědích svědka [jméno] [jméno].

V této věci se necítí vinen, cítí se vinný jen v tom, že byl na místě činu, přijel tam s manželkou, aniž by tušil, že se bude vraždit. To, že událost nenahlásil, je druhá věc. Manželka tam navíc potratila, což je dokladované z [nemocnice] v [obec]. K dotazům předsedy senátu ve shodě s předchozími vyjádřeními u hlavních líčení popsal své styky s poškozeným [jméno] [příjmení] a znovu zdůraznil, že šlo o obchod s drogami, na který jen půjčil peníze. Znovu též uvedl, že na místě činu byl černý [jméno] [příjmení], o jehož řidiči nechce mluvit. V rozporu s předchozími výpověďmi ale uvedl, že s vozidlem [anonymizována tři slova] chtěl odjet se svojí manželkou na Slovensko, o čemž poškozený [jméno] [příjmení] věděl a souhlasil, protože stejně měl slavit narozeniny v [obec], měl tam zůstat. Obžalovaný se do té doby měl vrátit. Průběh událostí na místě činu popsal shodně s výpovědi u předchozích hlavních líčení. Rozpor je pouze v tom, že dříve tvrdil, že vozidlo [anonymizováno] s těly poškozených bylo přes noc zaparkováno ve [část obce] před domem, zatímco nyní uvedl, že bylo uklizeno do garáže a svědka [jméno] [jméno] domů odvezl on. Odvoz a zakopání těl poškozených popsal již shodně s dřívější výpovědí. Zdůraznil, že se svědkem [jméno] [jméno] byl do doby svého zadržení denně v kontaktu.

K dotazu státní zástupkyně nad rámec předchozích výpovědí pouze popsal svoji cestu do [obec], kdy mimo jiné vezl na jeho žádost svědka [jméno] [jméno] ke Kongresovému centru. Později mu svědek tvrdil, že šlo o přepis vozidla [anonymizována tři slova], ale to již bylo v té době přepsané. K dotazu obhájkyne pouze podrobněji popsal jednání svědka [jméno] [jméno], kdy dupl poškozenému [jméno] [příjmení] na nohu.

Po přečtení výpovědi z přípravného řízení ze dne [datum] kromě toho, že shodně s předchozími vyjádřeními vysvětlil důvody, proč takto vypovídal, připustil též, že byl s poškozeným [jméno] [příjmení] domluven, že si vozidlo [anonymizována tři slova] ponechá, ale když zjistil, že je psané na svědka [jméno] [příjmení], vozidlo nechťel.

V dalším průběhu hlavního líčení se obžalovaný vyjadřoval k některým prováděným důkazům, je možno konstatovat, že v různých modifikacích opakoval svá tvrzení.

Obžalovaný byl opakovaně vyslechnut i v přípravném řízení v rámci trestního stíhání vedeného proti němu a dalším osobám pro trestný čin loupeže (věc byla před spojením ke společnému řízení vedena u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. 4 T 4/2003). Nejprve byl vyslechnut dne [datum], kdy využil svého práva a k věci nevypovídal. Nevyjádřil se tedy samozřejmě ani k trestné činnosti, která je projednávána v tomto hlavním líčení. Další výslech se konal dne [datum], výslechu byl přítomen tehdejší obhájce obžalovaného JUDr. [jméno] [příjmení]. Obžalovaný se při tomto výslechu vyjadřoval k okolnostem zavraždění notáře jménem [příjmení], ke kterému mělo dojít v roce [rok] v [obec]. Uváděl, že tuto vraždu objednal [jméno] [příjmení], popsal další okolnosti, které o tomto činu ví. Dále uvedl, že v roce [rok] jej [jméno] [příjmení] kontaktoval s tím, že je vydírán [anonymizováno] jménem [příjmení] a [anonymizováno] jménem [jméno]. Obžalovaný uvedl, že se dozvěděl, že [jméno] [příjmení] měl [příjmení] [příjmení] nepřítelně zmlátit železnou

trubkou a zastřelit. Dále popsal událost, kdy v květnu roku [rok] v baru [jméno] v [obec] se [jméno] [příjmení] opil a začal vytahovat zbraň, někdy před tím měl střílet z pistole na diskotéce v [obec]. Tento výslech byl dle protokolu ukončen v [údaj o čase] hodin, poté je ve spise založen pátý až třináctý list protokolu o výsledku ze stejného dne. Tyto listiny jsou uvedeny tím, že obžalovaný měl říci, že se rozhodl ve věci dále vypovídat, chce výslovně uvést další skutečnosti a žádá o jejich protokolaci. Rozhodl se z osobních důvodů, které nechtěl uvádět, aby výpověď byla protokolována bez přítomnosti jeho tehdejšího obhájce JUDr. [příjmení]. Tento výslech byl podle protokolu ukončen v [údaj o čase] hodin, jednotlivé listy protokolu jsou podepsány paraťou připomínající podpis obžalovaného a na konci protokolu je jako vyslýchající podepsán mjr. Mgr. [příjmení] a jako přítomné osoby jsou uvedena dvě služební čísla policistů, přes která je nečitelná paraťa.

Obžalovaný popřel v hlavním líčení, že by takovýmto způsobem ve věci vypovídal. Mgr. [jméno] [příjmení] naopak jako svědek v hlavním líčení uvedl, že obžalovaný požádal o takovýto způsob výsledku a on mu vyhověl. K návrhu obžalovaného, který zprostil povinnosti mlčenlivosti svého tehdejšího obhájce JUDr. [jméno] [příjmení], byl tento obhájce v hlavním líčení vyslechnut. Na základě svých písemných materiálů, které měl k dispozici, obhájce uvedl, že žádného takového pokračování ve výsledku se neúčastnil ani nebyl informován, že by k němu mělo dojít. Výslovně popřel, že by se stalo, že by obžalovaný požádal v přítomnosti obhájce, aby byl dále vyslýchán v jeho nepřítomnosti. Pokud by k něčemu takovému došlo, nepochybně by byla narušena důvěra mezi ním a klientem a obhajobu by nemohl dále vykonávat. Soud je, ve shodě s názorem Vrchního soudu publikovaným v citovaném usnesení, toho názoru, že údaje uvedené v této části protokolu jsou jako důkaz nepoužitelné. Naprosto shodná je situace ohledně dalšího výsledku obžalovaného v tomto přípravném řízení, který se konal dne [datum]. Tehdy obžalovaný v přítomnosti svého obhájce JUDr. [jméno] [příjmení] využil svého práva a nevypovídal a výslech byl ukončen v [údaj o čase] hodin. Poté jsou ve spise založeny listy [číslo] – [anonymizováno] protokolu o výsledku uvedené opět tím, že obžalovaný měl požádat, aby byly bez obhájce zadokumentovány další skutečnosti. Ani k těmto skutečnostem nemůže soud ze shodného důvodu přihlížet jako k řádně zadokumentovaným.

Je zřejmé, že obhajoba obžalovaného v průběhu trestního řízení doznala zásadní změny od stavu, kdy obžalovaný nevypovídal, přes tvrzení, že o činu nic neví až k variantě, kdy připustil svoji účast na místě činu a za pachatele činu označil svědka [jméno] [příjmení]. Krajský soud souhlasí s názorem Vrchního soudu, že tyto změny obhajoby jsou zásadní a že obžalovaný vypovídal vždy poté, co byly opatřeny důkazy, které osvědčovaly určité skutečnosti. Soud samozřejmě nadále respektuje právo obžalovaného nevypovídat, případně se hájit tak, jak sám uzná za vhodné (s výjimkou křivého obvinění jiných osob), trvá i na tom, že si ale obžalovaný musí být vědom toho, že pokud, byť v rámci svých práv daných trestním řádem, vypovídal nepravdu, trpí tím věrohodnost všech jeho vyjádření, dřívějších i pozdějších. Kromě toho se i ve výpovědích obžalovaného učiněných po změně strategie obhajoby, tedy ve výpovědích učiněných v hlavním líčení, vyskytly výše naznačené rozpory. Soud tak tvrzení obžalovaného přijímal s rezervou a porovnával je s dalšími provedenými důkazy. Na rozdíl od Vrchního soudu však krajský soud dle svého mínění nemůže obžalovanému přičítat k tíži, že nevypovídal ihned od počátku o všech skutečnostech, které mu byly o činu známy a netvrdil hned při prvním výsledku, že je nevinný a neoznačil pachatele činu, který mu byl znám. Pokud Vrchní soud uvedl, že právě takový postup, tedy uvedení všech známých skutečností, by byl logický v případě, že by bylo zahájeno trestní stíhání nevinné osoby, krajský soud považuje za potřebné připomenout, že obžalovaný není osobou, která by byla bezúhonná, naopak měl již zkušenosti s trestním stíháním z dřívější doby a zvolená taktika jeho obhajoby, kdy se raději vyjadřuje až po seznámení s důkazy, odpovídá jeho mnohokrát deklarovanému postoji k policii, kdy obžalovaný opakovaně projevil nedůvěru ve způsob vedení vyšetřování jeho trestních věcí, i psychologickému profilu obžalovaného vyplývajícímu ze závěrů znalců, které budou rozebrány níže. Tím lze, dle mínění krajského soudu, vysvětlit i Vrchním soudem akcentovanou snahu obžalovaného, vyplývající z korespondence a prostorových odposlechů, získat na svoji stranu

svědky, kteří by potvrdili jeho nevinu. Krajský soud tedy nadále důsledně ctil zásadu,, v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“. Je i nadále přesvědčen, že základní zásady trestního řízení nelze jakkoli omezovat a je nutno je aplikovat vždy v plném rozsahu. Je přesvědčen, že tyto zásady aplikoval v zákonem předpokládaném rozsahu a nikoli za hranicí absurdity, jak uvedl Vrchní soud. Proto i nadále krajský soud, aniž by se chtěl vzpírat autoritě soudu nadřízeného, vychází při hodnocení důkazů z přesvědčení, že obžalovaný není povinen prokazovat svoji nevinu, nelze tedy na něho přenést důkazní břemeno. Není tedy podstatné, zda byla tvrzení přednesená obžalovaným na jeho obhajobu potvrzena nějakými dalšími důkazy, nýbrž to, zda existuje dostatek důkazů, které usvědčují obžalovaného ze spáchání jednání, které mu je obžalobou kladeno za vinu. Krajský soud, jak již bylo řečeno, přistupoval velmi kriticky k tvrzením obžalovaného, která konfrontoval s dalšími provedenými důkazy, nicméně odmítl přistoupit na úvahu, že o vině obžalovaného svědčí skutečnost, že se některá jeho (postupně uváděná) tvrzení ukázala nepravdivými.

Znovu nezbyvá, než konstatovat, že v průběhu hlavního líčení bylo provedeno velmi obsáhlé dokazování, které mělo několik rovin. Dříve, než bude pozornost věnována důkazům, které se přímo vztahují ke skutku popsanému v obžalobě, pokusí se soud vypořádat s důkazy, které je možno považovat za vedlejší a které na vlastní rozhodnutí soudu neměly podstatnější vliv. Jedná se o výpověď svědka, [jméno]“ (svědek vypovídal pod smyšleným jménem ve smyslu § 55 odst. 2 trestního řádu) a vystoupení osoby [jméno] [příjmení] a důkazy, které byly provedeny pouze v důsledku vstupu obou jmenovaných do tohoto řízení. K tomuto vstupu došlo tak, že dne [datum] předložila státní zástupkyně předsedovi senátu dokument nazvaný,, Žádost o provedení úkonu dle § 78 trestního řádu“. Dne [datum] pak předložila vyjádření osob, které by mohly v této trestní věci vypovídat jako svědci. [jméno] [příjmení] vyjádřil ochotu vypovídat pod svým jménem, druhý muž žádal, aby byl vyslechnut za splnění podmínek § 55 odst. 2 trestního řádu. Předseda senátu proto nařídil na [datum] výslech obou osob, který byl proveden za přítomnosti státní zástupkyně a tehdejšího obhájce obžalovaného. [jméno] [příjmení], kterého se soud zdráhá s ohledem na jeho celkové vystoupení v tomto trestním řízení označit jako svědka, po zákonném poučení podle § 100 odst. 1, 2 trestního řádu uvedl, že zřejmě došlo k nedorozumění, protože za ním byli pracovníci Policejního prezidia a on ví více věcí na obžalovaného. Má dopisy, ve kterých mu obžalovaný sděluje, kde se nachází zbraň použitá při vraždě. Má též informace o další vraždě a je ochoten vypovídat jako svědek, pokud mu bude poskytnuta ochrana svědka, kterou si zajistí cestou Policejního prezidia. Je také ochoten vydat dopisy, o kterých hovořil. Svědek [jméno] při výslechu konaném mimo hlavní líčení vypovídal, obsahu jeho výpovědi bude věnována pozornost níže. Dne [datum] došel soudu dopis odeslaný [jméno] [příjmení], ve kterém jmenovaný vyjádřil ochotu vypovídat před soudem a poskytnout všechny dopisy, které mu byly zaslány obžalovaným. Dne [datum] byl předložen soudu další dopis od [jméno] [příjmení], v němž uvedl, že v roce [rok], kdy byl ve vazbě ve [stát. instituce] – [obec], se mu obžalovaný svěřil s tím, že zabil pana [příjmení] třemi až čtyřmi ranami do těla a ubil ho klíčem na kola do obličeje. K dopisu předložil kopie písemností, které označil jako dopisy od obžalovaného. Dopisy mimo jiné obsahují polovinu mapy, kde se má nacházet pistole [anonymizována tři slova]. [jméno] [příjmení] dále v dopise uvedl, že druhou polovinu mapy i s obálkami předá policistovi [příjmení], který jej má navštívit. Originály uvedených dopisů pak byly předloženy soudu dne [datum]. Další dopis od [jméno] [příjmení] došel soudu dne [datum] a jmenovaný projevil zájem o informaci, kdy bude předvolán k hlavnímu líčení ve věci obžalovaného. Předvolán byl na [datum], kdy se hlavního líčení zúčastnil, ovšem po poučení podle § 100 odst. 1 a 2 trestního řádu uvedl, že využívá svého práva a odmítá vypovídat. Dne [datum] došel soudu další dopis od [jméno] [příjmení], v němž uvedl, že bude svědčit ve věci obžalovaného, a že mu bylo vyhrožováno. S ohledem na předchozí dva marné pokusy o výslech [jméno] [příjmení] již tento znovu předvoláván k soudu nebyl a je možno uzavřít, že jeho vystoupení v tomto trestním řízení nikterak nepřispělo k objasnění okolností důležitých pro rozhodnutí o podané obžalobě.

Svědka [jméno] při výslechu konaném dne [datum] uvedl, že byl kamarád obžalovaného [jméno] [příjmení]. Chtěl koupit drogy od [jméno] [příjmení] a ten mu řekl, aby svědek jel s ním, neboť ještě

potřebuje zajet za obžalovaným kvůli nějakým penězům, potom že mu drogy prodá. Jeli k [část obce], nevěděli ale, kde to má být. Jeli směrem na [okres] a cestou je předjel obžalovaný, oni jej následovali. Svědek [jméno] [příjmení] již byl na místě. Svědek [jméno] [příjmení] byl v telefonickém kontaktu s obžalovaným a tak se dozvěděli, kam mají jet. Na místo přijeli vozidlem [jméno] tmavé barvy. Dále na místě byl obžalovaný s vozidlem [anonymizována tři slova], svědek [jméno] [příjmení] s vozidlem [anonymizována dvě slova] a oba poškození. Ty svědek neznal, viděl je poprvé. Poškození přijeli na místo s obžalovaným a z auta vystoupili. Šli si sednout do vozidla svědka [jméno] [jméno] a potom zazněly výstřely. Svědek [jméno] [příjmení] určitě nestřílel, pistoli viděl svědek [jméno] v ruce obžalovaného. Potom obžalovaný se svědkem [jméno] [jméno] naložili poškozené do vozidla [anonymizována dvě slova], zatímco svědek [jméno] s [jméno] [příjmení] odjeli pryč. Zastavili na nějakém motorestu, obžalovaný zastavil vedle nich a žádal je, aby jeli za ním, ale [jméno] [příjmení] řekl, že s tím nechce mít nic společného. Dále svědek [jméno] doplnil, že viděl, jak obžalovaný do někoho za vozidlem kopal. Později mu obžalovaný řekl, aby o tom nikde nemluvil pokud nechce, aby se něco stalo jemu nebo lidem, které má rád. Vypovídat se rozhodl poté, co asi před dvěma měsíci viděl v televizi pořad Na vlastní oči, kde to všechno bylo podáno jinak. K dotazům doplnil, že po střelbě svědek [jméno] [příjmení] šel, zatímco obžalovaný byl v pohodě, šel za [jméno] [příjmení] a s ním se o něčem bavil. V době činu byla tma, ale na místo bylo vidět, protože vozidla stála do hvězdice a měla rozsvícená světla. Svědek popsal místo jako lesní parkoviště, příjezdová cesta je ze silnice a jinudy se přijet ani odjet nedá. Parkoviště je ve vzdálenosti asi 100 – 150 metrů od silnice a je na ně vidět. Nakreslil plánek místa činu a upřesnil, že parkoviště se nachází asi 100 – 150 metrů od hlavní silnice mezi [okres] a [anonymizována dvě slova]. K dalším dotazům doplnil, že viděl, jak jednoho z poškozených dobíjeli. Upřesnil, že jej dobíjel obžalovaný.

V hlavním líčení byl svědek [jméno] vyslechnut dne [datum]. Znovu potvrdil, že byl na místě činu a viděl, jak obžalovaný usmrtil jednoho z poškozených výstřely z pistole a druhého utloukl. Oproti předchozí výpovědi dodal, že viděl, jak někoho mlátil baseballovou pálkou. Shodně s předchozí výpovědí popsal přítomnost osob a vozidel na místě činu, k dalším dotazům uvedl, že obžalovaný druhého z poškozených mlátil buď baseballovou pálkou nebo francouzským klíčem. Neviděl to přesně, protože byla tma. Na rozdíl od dřívější výpovědi uvedl, že obžalovaného zná od vidění, nikdy nebyli kamarádi. Obžalovaný v době střelby seděl na místě vedle řidiče ve vozidle [anonymizována dvě slova], řidiče vykopl ven a začal do něho střílet. Potvrdil správnost plánu, který nakreslil při předchozím výslechu.

Postupné výpovědi svědka [jméno] jsou plné rozporů nejen navzájem, ale i s dalšími provedenými důkazy. Vzájemné rozpory mezi postupnými výpověďmi obžalovaného byly naznačeny výše, jako nevěrohodné se rovněž jeví vyjádření svědka, že jednoho z poškozených měl obžalovaný ubít baseballovou pálkou nebo francouzským klíčem. Jedná se o nástroje navzájem značně odlišné, které snad není možno zaměnit ani za špatných světelných podmínek. Ostatně v dřívější výpovědi svědek tvrdil, že na místě činu byla díky rozsvíceným světlům vozidel viditelnost dobrá. Není potřeba rozebírat všechny rozpory výpovědi svědka s výpověďmi obžalovaného a svědka [jméno] [jméno], jejichž obsah bude uveden níže. Za všechny rozpory s dalšími důkazy postačí uvést, že plánec, který nakreslil svědek, neodpovídá zjištěnému místu činu tak, jak bylo zachyceno v protokolu o ohledání místa činu, plánu pořízeném při tomto úkonu a na fotodokumentaci. Svědek [jméno] [příjmení] při výslechu v hlavním líčení konaném dne [datum] popřel, že by komukoliv prodával drogy, popřel, že by cokoli věděl o trestné činnosti obžalovaného. Soud hodnotil výpověď svědka [jméno] jako naprosto nevěrohodnou. S ohledem na to, že měl soud pro tento závěr dostatek podkladů, nevyhověl dalšímu návrhu obhajoby na doplnění dokazování výslechem svědka [příjmení], který měl jen nevěrohodnost výpovědi svědka [jméno] potvrdit. Na tomto hodnocení výpovědi svědka [jméno] nemůže nic změnit dopis tohoto svědka, kterým požádal o odtajnění svých osobních údajů, ani výslech svědka [jméno] [příjmení], alias [jméno], pod skutečným jménem, v hlavním líčení konaném dne [datum]. Při tomto výslechu svědek vysvětlil, že v roce [rok] byl ve [stát. instituce] a

přijeli za ním dva policisté z prezidia, zda bych vypovídal proti obžalovanému ohledně vraždy týkající se poškozených. Byl ve věznici s [jméno] [příjmení], který policisty na svědka nakontaktoval. Svědek souhlasil se spoluprací pod příslibem, že zastaví trestní věci, které byly proti němu vedeny v [obec] a propustí jej. Když policisté přijeli, svůj souhlas vzal zpátky a oni mu začali vyhrožovat, že obviní jeho rodinu, zatahnou je do vraždy apod., takže dál vypovídal. Policistům ale neřekl, že v srpnu [rok] již byl zavřený v [obec]. Policisté za ním stále jezdili, aby vypovídal, vyhrožovali, že jej obvinění, potom ho převáželi do různých věznic, neboť nevypovídal, jak oni chtěli. Řekl jim, že bude vypovídat pod utajením, s čímž policisté souhlasili. Po pár měsících si uvědomil, co udělal a napsal asi JUDr. [příjmení] nebo obžalovanému, že vypovídal pod tím utajeným jménem a chtěl by to všechno napravit. Jezdili za ním do [obec] nějaký státní zástupce z [obec] jménem [příjmení] nebo [anonymizováno], pan [příjmení] z [obec] z Prezidia nebo z Ministerstva vnitra. Potom měl telefonní číslo, na které mohl volat, a to [tel. číslo], vždy tam byl nějaký [anonymizováno] a vždy když mu zavola, tak poslal své lidi. Nevola mu svědek, ale [jméno] [příjmení]. Ten si volal se státními zástupkyněmi [příjmení] a [příjmení], když chtěl vypovídat proti obžalovanému a jiným lidem. Voláno bylo z [stát. instituce] z telefonní budky, která tam je. K dotazu státní zástupkyně uvedl, že z policie kontaktoval toho [anonymizováno], ze státního zastupitelství nekontaktoval nikoho. K dotazu obhájkyňe doplnil, že policisté mu řekli, jak měl obžalovaný provést tu vraždu, kdo jí měl udělat, spíše chtěli, aby řekl, že to udělal obžalovaný než svědek [jméno] [příjmení], neboť by to bylo lepší, kdyby to bylo na obžalovaném. Jak má vypovídat mu říkal [jméno] [příjmení]. Asi to věděl od policistů, kteří za ním jezdili. Svědkovi to říkal [obec], který je z národní protidrogové centrály a jezdil tam ještě s jedním, v [obec] měl svědek drogovou trestnou činnost. Ukazovali mu obličeje těch lidí, potom fotografie ohledání, jak měla být postavena auta. Toto mu říkal [jméno] [příjmení] a svědek to musel říkat policistům do výpovědi, která byla již před tím hotová. Zapisovatelka již věděla, co tam má psát. Prakticky mu slíbili, že když bude vypovídat, půjde domů. Ani posledně uvedená tvrzení, zejména s ohledem na výše citované rozpory v předchozích výpovědích svědka, nepovažuje soud za věrohodná a výpověď tohoto svědka prakticky pro své rozhodnutí nepoužil.

Pro úplnost soud dodává, že na vystoupení [jméno] [příjmení] v tomto trestním řízení navazují výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří byli vyslechnuti k návrhu obhajoby. Svědek [jméno] [příjmení] v hlavním líčení konaném dne [datum] vysvětlil, kdy a kde se seznámil s obžalovaným, [jméno] [příjmení] znal dříve. [jméno] [příjmení] mu při setkání ve [stát. instituce] řekl, že pracuje pro policistu [příjmení] a svědek [jméno] [příjmení], který byl v té době odsouzen k dlouhodobému trestu odnětí svobody, projevil ochotu spolupracovat. Přihlásil na nekuřáckou celu a tím se dostal na celu s obžalovaným. Když obžalovaný odcházel z cely, svědek se díval do jeho věcí a zasílal [jméno] [příjmení] dopisy, v nichž mu sděloval vše, co [jméno] [příjmení] chtěl vědět. Jednoho dne se obžalovaný vrátil našťvaný od advokáta a říkal, že [jméno] [příjmení] předložil dopisy, které by měly pocházet od obžalovaného. Svědek obžalovanému přiznal vše, co udělal a spolupráci s [jméno] [příjmení] ukončil. Svědkovi byly předloženy dopisy, které soudu zaslal [jméno] [příjmení] a svědek identifikoval jako jím psané dopisy datované [datum], [datum], [datum], [datum] a dopis na [číslo listu] – [číslo] spisu. [jméno] [příjmení], slyšený jako svědek v hlavním líčení konaném dne [datum], potvrdil, že nikdy žádné dopisy [jméno] [příjmení] nepsal. Byl však s obžalovaným na cele ve [stát. instituce] a ví o tom, že obžalovaný korespondoval s [jméno] [příjmení], který nabízel obžalovanému pomoc. Obžalovaný to odmítl, protože věděl, že [jméno] [příjmení] byl v kritické době zavřený. [jméno] [příjmení] požadoval, aby korespondence probíhala prostřednictvím svědka. I na tomto místě je nutno opět zmínit výpověď svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], výše zmiňovaného policisty. Ten v hlavním líčení konaném dne [datum] popřel, že by se snažil využít svědectví [jméno] [příjmení] v této trestní věci.

Svědek [jméno] [příjmení] v hlavním líčení konaném dne [datum] pouze uvedl, že [jméno] [příjmení] zná od roku [rok] z výkonu trestu z [obec]. Tam byl [jméno] [příjmení] zneužíván a svědek se jej zastal. Poté se s ním setkal někdy v roce [rok] opět ve výkonu trestu a [jméno]

[příjmení] mu nabídl, že by za ním poslal nějaké policisty, kteří by svědkovi pomohli. Konkrétně říkal, že by za ním přišel asi policista [příjmení] nebo někdo z jeho lidí. Svědka skutečně navštívili dva policisté, ale svědek se s nimi odmítl bavit. Neví, zda někdo z policistů se jmenoval [příjmení]. Svědek potvrdil, že dopis založený na [číslo listu] – [číslo], jehož kopii předal soudu obžalovaný, obdržel od [jméno] [příjmení]. V tomto dopise je uvedeno, jak by měl svědek vypovídat proti obžalovanému.

Zůstává otázkou, proč se svědek [jméno] [příjmení] alias [jméno] vůbec přihlásil a měl zájem v této věci svědčit. Stejně jako u [jméno] [příjmení] se nabízí několik možností. Může se jednat o iniciativu policejních orgánů, jak naznačil obžalovaný. Ten tvrdil, že jde o aktivitu svědka Mgr. [jméno] [příjmení] a svá tvrzení dokládal kopiemi protokolů z hlavního líčení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 17 T 10/2003, které měly objasnit styl práce svědka Mgr. [jméno] [příjmení] a potvrdit, že se svědek zabýval případem obžalovaného a chtěl získat svědectví odsouzeného [příjmení] [příjmení] [příjmení] ve věci trestního stíhání obžalovaného. Z protokolů vyplývá, že v jeho trestní věci odsouzený [příjmení] [příjmení] [příjmení] v hlavních líčeních konaných ve dnech [datum] a [datum] opakovaně uvedl, že byl navštěvován policisty bez přítomnosti obhájce a bylo po něm požadováno, aby přiznal svoji trestnou činnost a usvědčil spolupachatele výměnou za osobní výhody. Při hlavním líčení konaném dne [datum] odsouzený [příjmení] [příjmení] [příjmení] uvedl, že jedním z policistů, kteří s ním takto jednali, byl právě Mgr. [jméno] [příjmení], který mu sliboval propuštění z vazby. Uvedl též, že byl dotazován na případ obžalovaného. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] připustil, že odsouzený byl vyslýchán ve věci trestního stíhání obžalovaného a uváděl převzetí heroinu, který měl pocházet od poškozených. Úředním postupem svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] ve věci trestního stíhání projednávaného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 17 T 10/2003 se tento soud zabýval v odůvodnění rozsudku a neshledal žádné porušení zákona, stejně jako nadřízený soud, který rozhodoval o odvolání. Pro účely trestního stíhání vedeného u zdejšího soudu proti obžalovanému nelze přehlédnout zmínku o heroinu, který měl pocházet od poškozených, jinak tato část dokazování nepřinesla nic, co by zpochybnilo tvrzení svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] o tom, že ve věci trestního stíhání obžalovaného nevyužil osoby [jméno] [příjmení]. Ostatně je nelogické, proč by policejní orgány neposkytly [jméno] [příjmení] a svědku [jméno] [příjmení] takové údaje, aby jejich výpovědi nevyzněly nevěrohodně, když přinejmenším popis místa činu byl policií bezpečně znám.

Může se jednat o iniciativu obžalovaného vedenou snahou znepřehlednit důkazní situaci, jak naznačila v závěrečné řeči státní zástupkyně, ale potom je podivný postup [jméno] [příjmení], který nakonec vůbec žádné informace soudu neposkytl. Nelogické by pak bylo i tvrzení svědka [jméno] [příjmení], který za pachatele činu původně jednoznačně označil obžalovaného.

Může se jednat o osobní iniciativu obou jmenovaných, kteří se rozhodli takto postupovat ve snaze získat nějaký osobní prospěch v rámci dlouhodobého výkonu trestu odnětí svobody.

Každopádně tuto část dokazování soud může označit za zcela bezvýznamnou z hlediska vlastního rozhodnutí ve věci. [jméno] [příjmení] neposkytl soudu vůbec žádné informace a svědek [jméno] [příjmení] informace natolik nevěrohodné, které nakonec stejně odvolal, že ani jeden z nich nepřispěl ničím k objasnění okolností žalovaného skutku.

V následující části odůvodnění rozsudku bude soud znovu věnovat pozornost důkazům, které již mají přímý vztah k žalovanému skutku, neboť objasňují otázku důvodů setkání obžalovaného s poškozenými a převodů vozidla [anonymizována tři slova] [registrační značka].

Obžalovaný poté, co se rozhodl vypovídat, nezměnil svoji obhajobu v tom smyslu, že znal poškozeného [jméno] [příjmení] již z dřívější doby, že mu poškozený dlužil peníze a že hlavním důvodem cesty poškozeného do [obec], resp. [obec], byl obchod s drogou dohodnutý mezi poškozeným a svědkem [jméno] [jméno]. Pokud se týká transakce s vozidlem [anonymizována tři slova], tvrzení obžalovaného v průběhu trestního řízení jistých změn doznala. Na počátku tvrdil,

že právě toto vozidlo, respektive jeho předání na úhradu dluhu, bylo jediným důvodem setkání obžalovaného s poškozeným, při setkání před bydlištěm obžalovaného mu poškozený předal doklady k vozidlu. Později svá tvrzení pozměnil a uvedl, že záležitost s vozidlem byla jen krytím cesty poškozeného za účelem prodeje drog svědkovi [jméno] [jméno]. Vozidlo měl mít obžalovaný zapůjčené s vědomím poškozeného k cestě na Slovensko, zatímco poškozený měl v [obec] slavit narozeniny. Také tato tvrzení obžalovaného, jak už na to poukázal v citovaném rozhodnutí Vrchní soud, vyznívají nevěrohodně a obžalovaný nevysvětlil prokázanou skutečnost, že vozidlo nakonec převzal, byť je nechal zaregistrovat na svědkyni [jméno] [příjmení], a následně předal jako zástavu zajišťující půjčku další osobě. K této problematice byla provedena celá řada důkazů.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že uvedené vozidlo bylo zaregistrováno na jméno [jméno] [příjmení], bytem [adresa], dne [datum] s tím, že se jednalo o první registraci tohoto vozidla na území České republiky po jeho dovozu z [země]. Po té je v evidenci záznam, že dnem [datum] bylo vozidlo zaregistrováno na jméno držitele svědka [jméno] [příjmení]. Ten v přípravném řízení uvedl, že jej poškozený [jméno] [příjmení] požádal, zda by mu neposkytl kopii občanského průkazu za odměnu 1.000 Kč za účelem přepisu motorového vozidla. Svědek mu skutečně kopii občanského průkazu poskytl. V původním hlavním líčení dne [datum] svědek doplnil, že s poškozeným [jméno] [příjmení] se seznámil někdy v roce [rok] – [rok] a pak se tak 2x do měsíce vídali. Při jednom setkání mu poškozený vysvětlil, že má nějaké problémy s daněmi a požádal jej o kopii občanského průkazu za účelem přepisu vozidla [anonymizována tři slova] na svědka. Svědek mu kopii občanského průkazu poskytl, žádné plné moci v souvislosti s přepisem vozidla nepodepisoval. Popřel, že by znal obžalovaného či svědka [jméno] [jméno].

Z dalších listinných důkazů pak vyplývá, že ke dni [datum] bylo vozidlo zaregistrováno na jméno [jméno] [příjmení]. Tuto transakci vysvětlil sám obžalovaný tím, že nechtěl, aby vozidlo bylo psáno na něho (aniž by blíže vysvětlil důvod), proto požádal [jméno] [příjmení], zda by mohlo být vozidlo zaregistrováno na její jméno. Všechny náležitosti i s přepisem vozidla prováděl dle tvrzení obžalovaného svědek [jméno] [příjmení], který také opatřil plnou moc na základě které bylo vozidlo na [jméno] [příjmení] přepsáno. Jedná se o plnou moc, která byla dle jejího obsahu vystavena svědkem [jméno] [příjmení] pro svědka [jméno] [jméno] dne [datum] za účelem odhlášení uvedeného vozidla a jeho přehlášení na třetí osobu. Podpis svědka [jméno] [příjmení] je ověřen notářkou JUDr. [jméno] [příjmení]. Jak již bylo řečeno, svědek [jméno] [příjmení] popřel, že by takovouto plnou moc podepsal. Notářka JUDr. [jméno] [příjmení] byla vyslechnuta jako svědkyně v hlavním líčení konaném dne [datum] a po předložení uvedené plné moci uvedla, že kulaté razítko otištěné na této plné moci nepoužívala od [datum], takže podpis na této plné moci ověřit nemohla. Ve věci byl proto vypracován znalecký posudek z oboru písmoznalectví a znalec JUDr. [jméno] [příjmení] uzavřel, že ručně psaný text na uvedené plné moci s velkou pravděpodobností napsal svědek [jméno] [příjmení]. Podpis na plné moci ve znění [příjmení] nebylo možno zkoumat, protože nebyly předloženy nesporně pravé podpisy tohoto svědka ani jiné upotřebitelné materiály. V hlavním líčení konaném dne [datum] znalec k dotazům doplnil, že neměl srovnávací materiály, na základě kterých by se mohl vyjádřit k tomu, zda podpis [příjmení] na této plné moci vyhotovil svědek [jméno] [příjmení]. Považuje to však za málo pravděpodobné. Skutečné podpisy svědka [jméno] [jméno] se vyznačují vyšší dynamikou a vyšší písařskou dovedností oproti spornému podpisu. Za málo pravděpodobné znalec označil i to, že by svědek [jméno] [příjmení] vyhotovil jak ručně psaný text na plné moci, tak i sporný podpis. U textu označil znovu svědka [jméno] [jméno] jako pisatele s velkou pravděpodobností, u podpisu měl pochybnosti.

Ke dni [datum] bylo vozidlo přeregistrováno na jméno svědka [jméno] [jméno]. I k tomuto se vyjádřil obžalovaný, který vysvětlil, že vozidlem byla zajištěna půjčka poskytnutá svědkem [jméno] [jméno] [příjmení]. Takto se obžalovaný vyjádřil v hlavním líčení konaném dne [datum], kdy uvedl, že svědek [jméno] [příjmení] půjčku potřeboval pro to, že někomu dlužil peníze a nebyl schopen je splácet. Svědek [jméno] [jméno] naproti tomu v přípravném řízení uvedl, že s obžalovaným se setkal někdy v září roku [rok]. Seznámil je svědek [jméno] [příjmení], který

svědkovi řekl, že obžalovaný potřebuje peníze a do zástavy nabízí vozidlo [anonymizována tři slova]. Vozidlo se svědkovi líbilo, poskytl obžalovanému půjčku ve výši 500.000 Kč. Dohoda byla taková, že po měsíci obžalovaný vrátí svědkovi částku 550.000 Kč a ten mu vrátí zpět vozidlo [anonymizována tři slova], které po dobu jednoho měsíce mělo zůstat v zástavě. O této transakci byla sepsána písemná smlouva, která byla podle písemného vyhotovení podepsána dne [datum]. Po několika dnech od prvního setkání se svědkovi dle jeho výpovědi ozval obžalovaný a na Dopravním inspektorátu v [obec] byl proveden přepis vozidla, u úkonu byla přítomna [jméno] [příjmení]. Poté předal svědek obžalovanému částku [číslo] německých marek a převzal vozidlo do zástavy. Svědek vysvětlil, že smlouva o půjčce je datována dnem, kdy skutečně došlo k předání peněz a přepisu vozidla. Obžalovaný ve sjednané lhůtě peníze nevrátil, telefonicky nabídl svědkovi, ať vozidlo prodá, doplatí obžalovanému 100.000 Kč a zbytek peněz si ponechá. S tímto svědek nesouhlasil, ale protože obžalovaný peníze ani později nevrátil, asi po dvou měsících vozidlo prodal prostřednictvím svého švagra [jméno] [příjmení]. Svědek dále uvedl, že se později začal zajímat o původ vozidla a bylo mu řečeno, že je na něm nějaká nesrovnalost v datu výroby bezpečnostních pásů, což mu bylo vysvětleno opravou po nehodě. Nevěděl, že by vozidlo mělo být kradené. Vozidlo prodal asi za 200.000 Kč, protože se dozvěděl, že s obžalovaným není dobré si nic začínat, zbylou částku po něm již nepožadoval. Dle názoru svědka půjčku zprostředkoval svědek [jméno] [příjmení]. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek vypovídal shodně a pouze zdůraznil, že mu obžalovaný nabízel, aby svědek vozidlo odvezl do [obec] a prodal je v nějakém autobazaru. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek doplnil, že svědek [jméno] [příjmení] mu říkal, že peníze z půjčky mají být použity na zaplacení právníků nějakých příbuzných obžalovaného. Překvapilo jej, že mu obžalovaný nabízel, aby mu svědek doplatil 100.000 Kč a vozidlo sám prodal, neboť původně tvrdil, že vozidlo má mnohem vyšší cenu a obžalovaný na něm dost lpí. Poté mu obžalovaný navrhl, že by společně mohli zajet k nějakým známým do [obec], kde by vozidlo prodali a svědek by dostal zpět peníze z půjčky. Tuto nabídku svědek odmítl. K dotazům obhájkyně svědek uvedl, že na obžalovaného se před poskytnutím půjčky neinformoval, působil na něho solidním a sympatickým dojmem. Nesnažil se docílit vrácení zbylých peněz cestou státních orgánů či soudů, neboť má zkušenosti s nepružností policejního systému a soudy se mohou vléci mnoho let. Svědek [jméno] [příjmení] se v přípravném řízení k převodu vozidla na svědka [jméno] [jméno] vyjádřil odlišně od obžalovaného. Uvedl, že obžalovaný jej požádal, aby zařídil přepis vozidla s tím, že vozidlo předá obžalovaný svědkovi [jméno] [příjmení] do zástavy za peníze. Svědek [jméno] [příjmení] se pak zúčastnil jednání mezi obžalovaným a svědkem [jméno] [jméno] v hotelu ve [obec], týž den byl proveden přepis vozidla a [jméno] [jméno] vyplatil obžalovanému peníze. Předal obžalovanému obálku a ponechal si vozidlo. Tento svědek již nemohl být na rozpor jeho výpovědi s výpovědí obžalovaného dotázán, neboť zemřel. Svědkyně [jméno] [příjmení] v přípravném řízení potvrdila, že obžalovaný užíval někdy v srpnu či září roku [rok] vozidlo [anonymizována tři slova], a požádal svědkyni, zda by byla ochotna vozidlo přepsat na sebe. Svědkyně s tím souhlasila. Přepis technicky zajišťoval muž, kterého znala jako [příjmení]. S ním šla na dopravní inspektorát a dostavil se tam i obžalovaný ve společnosti muže, kterého svědkyně neznala. Formuláře k přepisu vyplnil obžalovaný, svědkyně je podepsala. Poté již [jméno] [příjmení] byla vyslýchána v hlavním líčení v pozici obžalované.

Ke dni [datum] pak vozidlo bylo zaregistrováno na jméno [jméno] [příjmení], bytem [adresa]. Ke dni [datum] bylo vozidlo zaregistrováno na jméno [jméno] [příjmení], bytem na [anonymizováno] [číslo], [obec a číslo]. Ve všech případech převodu vozidla je jako důvod změny registrace uváděna kupní smlouva.

Z uvedených důkazů je zřejmé, že jako vlastník či držitel vozidla nikdy nebyl evidován poškozený [jméno] [příjmení]. Přesto z jiných důkazů vyplývá, že tento poškozený vedl jednání o prodeji vozidla. Svědek [příjmení] [jméno] v přípravném řízení potvrdil, že znal poškozeného [jméno] [příjmení] asi od roku [rok]. V roce [rok] měl poškozený u něho v autobazaru [jméno] v ulici [anonymizována dvě slova] [číslo] v [obec] vozidlo [anonymizována dvě slova] [anonymizováno]

za účelem jeho prodeje. Byla sepsána smlouva. Jednání proběhlo tak, že se dostavil poškozený s dalším člověkem, na kterého bylo vozidlo evidováno a byla sepsána zprostředkovatelská smlouva. Původní cena vozidla byla dohodnuta kolem 700.000 Kč, ale protože poškozený nutně potřeboval peníze, byla nakonec snížena až na 400.000 Kč. Dále svědek uvedl, že poškozený si vozidlo z autobazaru vyzvedl s tím, že má na vozidlo kupce někde na Karlovarsku. Předtím ještě nabídl svědkovi, aby vozidlo odkoupil za částku 250.000 Kč, na což svědek nepřistoupil. Vlastnímu vydání vozidla svědek přítomen nebyl, neboť v té době byl na dovolené, vozidlo nejspíše předával poškozenému svědkův společník [jméno] [příjmení]. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek doplnil, že neví, jakým způsobem získal poškozený kontakt na kupce vozidla, jméno [jméno] [příjmení] mu nic neříká. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek dodal, že neví, zda slyšel jméno kupce vozidla, jména [jméno] [příjmení] ani [jméno] [příjmení] nezná. Slyšel přezdívkou [anonymizováno], kterou si spojil se silnější osobou, kterou viděl v autobazaru v přítomnosti poškozeného [jméno] [příjmení].

Svědek [jméno] [příjmení], již zmíněný společník svědka [jméno] [příjmení], v přípravném řízení potvrdil, že skutečně poškozenému [jméno] [příjmení] vydával někdy v pondělí v měsíci srpnu [rok] vozidlo [anonymizována tři slova], které před tím bylo umístěno v autobazaru za účelem jeho prodeje. Nejprve do autobazaru přišli tři muži, a to poškozený [jméno] [příjmení], mladší muž a další muž silnější postavy ve věku kolem čtyřiceti let. Vyžádali si veškeré doklady o vozidlu a muž silnější postavy si doklady prohlédl. Při druhé návštěvě autobazaru, která proběhla někdy odpoledne v době od [údaj o čase] do [údaj o čase] hodin se dostavil pouze poškozený [jméno] [příjmení] ve společnosti mladšího muže, převzal klíče od vozidla i vozidlo s tím, že jede vozidlo prodat do [obec] za částku 400.000 Kč. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek pouze doplnil bližší popis muže silné postavy. Uvedl, že byl spíše tlustý, měl zelenou šustřákovou soupravu a výšku odhadl asi na 180 cm. V hlavním líčení konaném dne [datum] doplnil, že vozidlo bylo v bazaru asi 1 – 2 měsíce, původní cena byla kolem 600.000 Kč a postupně klesala. V den vyzvednutí vozidla tam poškozený přišel dvakrát, poprvé to bylo dopoledne. Svědek chodil do práce na devátou hodinu a na oběd odcházel kolem [údaj o čase] hodin a muselo to být v té době.

V přípravném řízení byl vyslechnut jako svědek i [jméno] [příjmení]. Ten potvrdil, že v roce [rok] pracoval v autobazaru, jehož majitelem byl svědek [příjmení] [jméno], ale vozidlo [anonymizována tři slova] nepřijímal ani nevydával a osobu poškozeného [jméno] [příjmení] nezná.

Svědek [jméno] [jméno] v přípravném řízení potvrdil, že znal poškozeného [jméno] [příjmení] asi od roku [rok], podnikali spolu a byli přátelé. Svědek pracoval na [anonymizováno] poškozeného v [část obce]. Znal také poškozeného [jméno] [příjmení] a věděl, že je to kamarád poškozeného [jméno] [příjmení]. Poškozený jezdil vozidlem [anonymizována tři slova] tmavě modré barvy, svědek neví o tom, že by poškozený chtěl vozidlo prodat. S poškozeným se naposledy setkal někdy v srpnu roku [rok], teprve později se dozvěděl v souvislosti s jeho zmizením, že měl údajně jet prodat vozidlo do [obec]. Dozvěděl se to od přítelkyně poškozeného [jméno] [příjmení], která obvolávala všechny známé a pátrala po poškozeném. [příjmení] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] ani přezdívkou [anonymizováno] svědkovi nic neříkají.

Svědek [příjmení] [příjmení] v přípravném řízení potvrdil, že asi od roku [rok] nebo [rok] zná obžalovaného, byli spolu na vazbě ve [stát. instituce] – [obec]. Poté se již s obžalovaným nesetkal. V roce [rok] byl ve vazbě ve [stát. instituce], na cele společně s [jméno] [příjmení]. Ve vazbě se setkal také s [jméno] [příjmení], kterého znal z [obec]. Ten mu řekl, že společně s poškozeným [jméno] [příjmení] mají každý polovinu vozidla [anonymizována tři slova] modré barvy, které by chtěli prodat za částku 400.000 Kč. Uvedl, že se jedná o tzv. dvojče. Když to slyšel [jméno] [příjmení], reagoval na to a nabídl, že sežene kupce. Kontaktoval [anonymizováno], což je přezdívkou. Tohoto muže svědek [příjmení] [příjmení] neznal. Po nějaké době [jméno] [příjmení] říkal, že prodej vozidla proběhl a že vozidlo přes [anonymizováno] měl koupit [jméno] [příjmení], uvedl dále, že poškozený [jméno] [příjmení] měl obžalovanému dlužit asi jeden milion korun a že se tedy měli znát. Dále měl [jméno] [příjmení] uvést, že [anonymizováno] měl ten den udělat nějaký

podvod s drogami a že měl odvézt poškozeného [jméno] [příjmení] po prodeji vozidla do města. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek dodal, že neví nic o kontaktech mezi obžalovaným a poškozeným [jméno] [příjmení], po přečtení výpovědi z přípravného řízení se již nechtěl vyjádřit. Dodal jen, že neví nic o tom, zda v obchodu s vozidlem figuroval obžalovaný.

V hlavním líčení konaném dne [datum] byl k návrhu státní zástupkyně poprvé ve věci vyslechnut svědek [jméno] [příjmení]. Vypověděl, že poškození [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byli jeho kamarádi, svědka [jméno] [jméno] nezná, obžalovaného viděl v televizi a u hlavního líčení jej vidí poprvé živě. V době, kdy mělo dojít k trestnému činu, byl ve vazbě, takže neví, co a proč se stalo. S poškozeným [jméno] [příjmení] byli v roce [rok] nejlepší kamarádi a byli spolu od rána do večera. Zabývali se trestnou činností kolem aut. Svědek nikdy neměl nic společného s drogami a věří, že [jméno] [příjmení] také ne, a to ani v předchozí době. Vozidlo [anonymizována tři slova] bylo předělané a pro toho, kdo to věděl, mělo cenu kolem 100.000 Kč. Vyslovil domněnku, že dle jeho názoru se nestřílelo kvůli vozidlu. S uvedeným vozidlem jezdil, věděl, že je předělané. [jméno] [příjmení] říkal, že měl vozidlo dlouho v bazaru a nedařilo se ho prodat. Potom svědka zavřeli a víc neví. Pokud by vozidlo bylo prodáno někomu, kdo nevěděl, že je předělané, mělo by hodnotu kolem 500.000 Kč, což dle svědka není moc peněz. V rozporu s výpovědí svědka [jméno] [příjmení] uvedl, že o prodeji vozidla neví vůbec nic, neboť v té době byl ve vazbě a s nikým nemohl komunikovat. K dotazu státní zástupkyně dodal, že s poškozeným [jméno] [příjmení] měli [anonymizováno] v [obec a číslo] – [část obce], které fungovalo asi půl roku a vydělávalo v řádu deseti tisíců měsíčně, každý z něj měli měsíčně asi 30.000 Kč. Vozidlo [anonymizována tři slova] patřilo poškozenému [jméno] [příjmení], svědek nikdy jsem o tomto vozidle ve věznici nikomu neřekl. Ví o tom, že poškozený chtěl vozidlo prodat, bylo v bazaru na [obec a číslo] v [část obce], chtěl za auto kolem 600 – 700.000 Kč. Potom vozidlo vzal z bazaru, že je prodá někomu se slevou. Od té doby, co byl svědek ve vazbě, spolu neměli kontakt, nenapsali si ani dopis. Do vězení za svědkem v té době chodila sestra poškozeného, se kterou svědek. Při jedné návštěvě přišla, že má strach, neboť poškozený [jméno] [příjmení] zmizel. Dále svědek uvedl, že věděl o většině kamarádů poškozeného [jméno] [příjmení], jméno [jméno] [příjmení] tam nikdy nepadlo, slyšel ho až od policistů. Nikdy s poškozeným necestovali ani do [obec] nebo do [obec]. Pokud by měl [jméno] [příjmení] nějaký problém a řešil by něco z minula, tak by si toho svědek všiml nebo to zaslechl, neboť s ním byl denně možná půl roku. Pokud by [jméno] [příjmení] potřeboval velkou částku peněz, do pěti milionů, tak mohl přijít ke svému otci a říci mu o půjčku a otec by mu půjčil. [jméno] [příjmení] měl od rodičů barák v hodnotě 10 milionů, měl dost peněz a utrácel je za to, za co chtěl, rodiče by mu dali první poslední. I sám poškozený by dal tolik peněz dohromady. Poškozený nebyl stálý konzument drogy, dřív si občas pro zábavu šnupnul nebo kouřil trávu. K dotazu obhájkyně doplnil, že slyšel, že [jméno] [příjmení] v mládí, když mu bylo 17 let, vyzkoušel pervitin. V době kontaktů se svědkem jen kouřil trávu, jiné drogy nebral. Neví, jistě, zda bylo vozidlo [anonymizována tři slova] psáno na poškozeného, ale určitě nebylo, neboť bylo určeno na prodej. [jméno] [příjmení] měl narozeniny v den, kdy zemřel, svědek chodí na jeho hrob. Neví, kde chtěl slavit narozeniny, byl zavřený dva měsíce před zabitím poškozeného. Neví, zda měl poškozený dluhy vůči rodičům. Neví ani, zda bylo proti poškozenému vedeno trestní stíhání. Pokud by bylo, tak by to určitě bylo za auta, ne za drogy. Svědek znal poměrně dost kamarádů poškozeného, ty co znal, dělali auta. K dotazu obžalovaného uvedl, že žádného [příjmení] nezná.

Kromě toho svědek z vlastní iniciativy uvedl další skutečnosti. Asi v květnu [rok] byl ve vězeňské nemocnici, na pokoj přišel nějaký [příjmení] a povídal, co všechno dělali a vyváděli za různé akce a ukazoval svědkovi fotku obžalovaného, jak jel v autě, říkal, že jsou kamarádi. Svědek neprozradil, že byl kamarád poškozeného [jméno] [příjmení] a [příjmení] vyprávěl příběh, že zabil nějaké dva blbečky z [obec], kteří tam přijeli modrou [anonymizována tři slova]. Konkrétně říkal, že vylákali poškozené [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], ti tam přijeli na nějaké parkoviště nebo odstavný pruh, měl tam u toho být obžalovaný a [příjmení], došlo k hádce, obžalovaný měl dlužit více peněz asi [jméno], a že to musel zaplatit, tak tam dělal nátlak, začal poškozeného [jméno] [příjmení] strkat,

vytáhl pistoli a měl ho zastřelit. Potom měl vzít nějaký těžký kvádr, který tam byl a házet mu ho na prsa. Potom ho naložil do [anonymizována tři slova] a když tam přijel [obec] se [příjmení], tak [obec] když to viděl, odjel pryč, obžalovaný měl s [anonymizováno] jet za nimi. [příjmení] říkal, že se obžalovaný vytahoval, jaký je psycho, že střílel a házel na něj kvádr. [příjmení] dále říkal, že než to udělali, volali do [obec], neboť tam bylo ještě vozidlo [anonymizována dvě slova] na benzínce a chtěli poškozeného [jméno] [příjmení] vydírat a chtěli po něm peníze, a potom, že ho měli zastřelit. Ukazoval fotky v albu, na jedné byl obžalovaný, který seděl v autě. Ukazoval i dopis, který mu měl obžalovaný napsat. Říkal, že měl být u vraždy. [příjmení] viděl poprvé a naposledy v nemocnici.

Svědka [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděl, že zná svědka [jméno] [jméno] asi od roku [rok], kdy s ním pracoval v [anonymizována tři slova]. V roce [rok] kontaktoval svědka [jméno] [jméno] ve věci prodeje vozidla [anonymizováno]. V té době byl ve [stát. instituce] a zde byl ve vazbě také svědek [příjmení] [příjmení]. Ten se zmínil, že ví o motorovém vozidle, které chce někdo prodat. Svědek [jméno] [příjmení] zkontaktoval telefonicky svědka [jméno] [jméno] a telefon předal [jméno] [příjmení], který s [jméno] [jméno] domluvil podrobnosti. Vozidlo mělo být kradené, mohlo jezdit jen v České republice. Cena měla být kolem půl milionu Kč. Později telefonoval svědek [jméno] [příjmení] zpět, že má nějakého zájemce o vozidlo. [příjmení] [příjmení] mu předal telefonní číslo na jistého [jméno] a řekl mu, aby se domluvili mezi sebou. Za několik dnů svědek [jméno] [příjmení] telefonoval [jméno] [jméno] a ten mu řekl, že prodej auta se uskuteční, že sehnal zájemce, který má peníze. Někdy před tímto telefonátem, ale možná až po něm, telefonovala nějaká žena, která sdělila, že [jméno] jel prodat auto do [obec] a nevrátil se, měla to být nějaká příbuzná [anonymizováno] [příjmení] [příjmení] jí dal telefonní číslo na [jméno] [jméno]. [jméno] [příjmení] se při dalších telefonátech vyhýbal otázce zmizení [jméno], svědek [jméno] [příjmení] měl dojem, že o tom nechce hovořit a že zmizení [jméno] mu není příjemné. Později svědek opět telefonoval [jméno] [jméno], který mu sdělil, že auto je špatné a že bude vráceno. U tohoto telefonátu byl i [příjmení] [příjmení]. Na dotaz uvedl, že jméno [jméno] [příjmení] padlo poprvé asi po dvou měsících od zmizení [jméno] a mohla ho uvést ta žena. Svědek dodal, že když byl v roce [rok] ve [stát. instituce] – [obec], hovořili tam spoluvězni o [jméno] [příjmení] a říkali, že má z něčeho strach, jakoby to na něho bylo ušité. Svědek [jméno] [příjmení] je podle [jméno] [příjmení] člověk, který může hodně věcí ovlivnit, nejeví se však jako agresivní. Svědek vyslovil domněnku, že [jméno] [příjmení] by sám nikoho zavraždit nedokázal, ale dokázal by to zařídit. Je to informátor policie, který byl opakovaně obviněn a vždy se z toho dostal. Vztahy mezi svědkem [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] byly takové, že když byl svědek propuštěn dne [datum] z vazby a byl bez peněz, [jméno] [příjmení] mu pomáhal, dával mu peníze a staral se o něho. Důvodem byla snaha ovlivnit svědka, aby nevypovídal v jeho neprospěch při trestním řízení. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek dodal, že v době výkonu vazby a následného trestu měl ve věznicí mobilní telefon, kterým kontaktoval svědka [jméno] [jméno]. Při své původní výpovědi v přípravném řízení neřekl vše, aby s tím nemohlo být manipulováno. Policie se jej dotazovala pouze na [jméno] [příjmení], na [jméno] [jméno] ne. Dodal, že v jednom z posledních telefonátů mu [jméno] [příjmení] řekl, že prodej auta byla jen zástěrka, že šlo vlastně o 4 kg heroinu. [jméno] [příjmení] měl dva telefony, o jednom věděl, že je odposloucháván policií. Říkal také, že mu měli tehdy přivést vzorek drog z [obec] a zbytek měl být uschován v nějakém vozidle [anonymizována dvě slova]. Když potom byl obžalovaný vzat do vazby, [jméno] [příjmení] se smál, že na něho nemají a že mu pomůže JUDr. [příjmení]. Dále svědek doplnil, že byl dříve souzen společně s [jméno] [jméno]. Konečně svědek uvedl, že [jméno] [příjmení] později dostal strach, že by se obžalovaný mohl z vazby vykoupit a rozhodl se, že půjde nahlásit nějakou věc. Říkal, že obžalovanému pak nebudou věřit. Napsal také nějaký dopis pro policii, který chtěl uložit u notáře, ale nestihl to. K dotazu předsedy senátu svědek dodal, že mu [jméno] [příjmení] říkal při předposledním telefonátu, že auto byla jen zástěrka a vlastně šlo o drogy. U toho byl i [příjmení] [příjmení]. Při telefonátech se svědek ptal [jméno] [jméno] na zmizení [jméno], ptal se ho i [příjmení] [příjmení]. [jméno] [příjmení] se jen smál a později říkal, že na něho tlačili [příjmení] kvůli penězům ohledně drog a kvůli penězům, které do nich investoval obžalovaný. V hlavním líčení

konaném dne [datum] svědek vypovídal velmi neurčitě. Uvedl, že znal [jméno] [jméno], který měl koupit [značka automobilu]. [jméno] [příjmení] měl mít peníze a chtěl auto koupit. Že je auto na prodej, svědkovi sdělil [příjmení] [příjmení], svědek už neví, jakým způsobem ani jaká měla být kupní cena. Neví nic o tom, že by v prodeji měl být zúčastněn obžalovaný nebo poškozený [jméno] [příjmení]. Později se dozvěděl, že to měl prodávat [jméno] [příjmení] a bylo tam něco s drogami, které měl [jméno] [příjmení] kupovat od [ulice]. To se dozvěděl telefonicky od [jméno] [jméno]. [jméno] [příjmení] mu také sdělil, že zařizoval přepis vozidla na dopravním inspektorátu a že přepis proběhl. Svědek [jméno] [příjmení] nebyl v kontaktu s žádnými příbuznými poškozeného [jméno] [příjmení], o tom, že poškozený je mrtvý, se dozvěděl až za dlouhou dobu od policie. Po přečtení předchozích výpovědí dodal, že určité šlo o drogy, [jméno] [příjmení] měl takové styky. Svědkovi dlužil peníze za 1,5 kg heroinu. Společně s [jméno] [jméno] byl stíhán, [jméno] [příjmení] dostal 6 let a svědek 15 let. K dotazu státní zástupkyně doplnil, že již neví, co mu psal v dopisech obžalovaný, zda se to týkalo [jméno] [jméno]. [jméno] [příjmení] po něm chtěl, aby nevypovídal ve věci jejich společného trestního řízení, kdyby vypovídal, dostal by [jméno] [příjmení] také 15 let.

Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že s poškozeným [jméno] [příjmení] se kamarádil asi od roku [rok]. Věděl, že poškozený užíval mobilní telefon s volacím číslem [tel. číslo], měl i další telefonní číslo, které si svědek nepamatuje. Naposledy se s poškozeným setkal dne [datum], což byl pátek. Poškozený užíval motorové vozidlo [anonymizována tři slova] tmavé barvy a dále vozidlo [anonymizována dvě slova] stříbrné barvy. Dne [datum] svědek poškozenému telefonoval na uvedené telefonní číslo mezi [anonymizováno] – [anonymizováno] hodinou. Poškozený telefon nezvedal a později byl telefon vypnutý. Proto poškozenému poslal SMS zprávu, která nebyla doručena. Dne [datum] při průjezdu [anonymizováno] ulicí v [obec] si svědek všiml, že u benzinového čerpadla poblíže mycích boxů je zaparkováno vozidlo [anonymizováno] [příjmení] [jméno] [příjmení]. Naproti přes ulici byl zaparkován [jméno] svědka [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení] proto telefonoval [jméno] [příjmení] a ptal se jej na poškozeného, který také nevěděl, kde je. Pouze svědkovi sdělil, že měl jet prodat vozidlo [anonymizována tři slova] do [obec] a nevrátil se. Poté telefonoval svědkovi muž jménem [příjmení] a domluvili si schůzku. Na schůzce [příjmení] někam telefonoval a po chvíli hovořil s obžalovaným, předal svědkovi telefon. Obžalovaný říkal, že vozidlo od poškozeného koupil a pak ho odvezl na taxi v [obec]. Dále říkal, že mu poškozený dluží peníze a rád by ho znovu viděl. Auto měl koupit za 800.000 Kč, ale poškozenému měl předat jen 400.000 Kč s tím, že zbytek byl odečten od celkového dluhu 1.100.000 Kč. Svědkovi bylo divné, proč by obžalovaný platil 400.000 Kč, když mu měl poškozený dlužit mnohem větší částku. Po několika dnech znovu svědkovi telefonoval [příjmení] a sdělil, že obžalovaný je v [obec] a chtěl by se svědkem mluvit. Svědek si na setkání vzal s sebou nějaké přátele, dále tam byl přítomen [příjmení], dva [příjmení], obžalovaný a nějaký tlust'och. Ten byl sportovně oblečen a jeho přezdívka byla [anonymizováno]. Svědek se obžalovaného znovu ptal, zda neví co je s poškozeným. Říkal obžalovanému, že pokud mu poškozený dluží nějaké peníze nebo udělal nějaký průser, ať obžalovaný řekne kolik a svědek s přáteli peníze složí. Obžalovaný na to říkal, že mu poškozený dluží peníze již dlouhou dobu, že byl ve výkonu trestu a teď po propuštění se po penězích shání. Navzájem si vyměnili čísla mobilních telefonů. Týž večer nebo druhý den přišla svědkovi od obžalovaného [příjmení] zpráva ve znění, „Dobře mě zamrdáváte s tím [jméno], já stejně nic nevím, zbytečně bych kvůli vám poslouchal telefon“. Svědek proto obžalovanému telefonoval a obžalovaný mu vysvětlil, že mu policisté odposlouchávají telefon, ale nemá s tím nic společného. Poškozený [jméno] [příjmení] se mu dříve nesvěřil s tím, že by obžalovaný měl být jeho přítel, jméno obžalovaného svědek slyšel poprvé od [příjmení]. Pokud by obžalovaný byl kamarád poškozeného, poškozený by mu to řekl, a kdyby ne svědkovi, svěřil by se [anonymizováno] nebo [jméno] [příjmení]. K dotazům svědek doplnil, že poškozený provozoval [anonymizováno] někde v [obec a číslo], s [jméno] [příjmení] se stýkal, ale svědek na poškozeného [jméno] [příjmení] žádný kontakt neměl. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek uvedl, že již vše řekl a je ochoten odpovídat na dotazy. Znovu uvedl, že poškozený [jméno] [příjmení] byl jeho kamarád a poškozený [jméno] [příjmení] byl kamarád [jméno] [příjmení]. Již si nepamatoval,

kdy naposledy se s poškozeným [jméno] [příjmení] setkal. Poté byla přečtena výpověď svědka z přípravného řízení a k dotazům svědek uvedl, že neví o tom, že by poškozený [jméno] [příjmení] měl nějaké problémy s policií. Drogy určitě neprodával, maximálně si zakouřil trávu. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek vypovídal podrobněji. Uvedl, že společně s poškozeným [jméno] [příjmení] obchodovali s náhradními díly na vozidla, poškozený byl dobře finančně zajištěn. Za nesmysl svědek považuje, že by poškozený měl dluhy a obchodoval s drogami. Vídali se jedenkrát až dvakrát do týdne, často si také telefonovali. Příjmy měl poškozený z obchodu s náhradními díly, nějaká společnost od něho chtěla také odkoupit know how firmy poškozeného, který dovážel díly na americká auta. Jméno [jméno] [příjmení] slyšel poprvé po zmizení poškozeného, říkalo se, že obžalovaný jezdil ve vozidle poškozeného. Jméno [jméno] [příjmení] alias [anonymizováno] neslyšel. Dále znovu popsal okolnosti pátrání po poškozeném a setkání s obžalovaným. Na rozdíl od výpovědi z přípravného řízení uvedl, že při tomto setkání mu obžalovaný řekl, že mu poškozený [jméno] [příjmení] dluží 1.800.000 Kč nebo 800.000 Kč za heroin. Říkal, že poškozeného dlouho hledal, že se jedná o záležitost starou dva až pět let. Dále říkal, že za vozidlo [anonymizováno] dal poškozenému 800.000 Kč. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení a předchozí výpovědi z hlavního líčení svědek k dotazům dodal, že poškozený měl v [obec] více [anonymizováno], jedno provozoval společně s [jméno] [příjmení]. Svědek nevěděl nic o případných trestných stíháních poškozeného a ani neslyšel o tom, že by kradl motorová vozidla.

Svědka [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že se znal s poškozeným [jméno] [příjmení] asi od roku [rok], vídali se asi 3x týdně. V dubnu roku [rok] se svědkovi stala nehoda a poté se s poškozeným [jméno] [příjmení] rozešel v podnikání, vlastnili [anonymizováno] a prodejnu náhradních dílů v [obec] na [anonymizováno]. Poškozený se mu nesvěřoval s žádnými problémy. Ví však o tom, že měl vozidlo [anonymizováno] tmavé barvy, které se snažil delší dobu prodat. Dne [datum] měl jít svědek společně s poškozeným cvičit. Kolem patnácté hodiny za ním přišel poškozený s tím, že jede někam do [anonymizováno] [obec] prodat vozidlo [anonymizováno]. Chtěl, aby svědek jel s ním, aby měl jistotu, že dostane peníze. Svědek s ním nejel, protože se cítil nemocen, ale poskytl poškozenému plynovou pistoli – repliku pistole [anonymizována dvě slova] s podpažním pouzdrem. Poškozený mu řekl, že vozidlo k prodeji vyzvedl z autobazaru na [anonymizováno] ulici v [obec] a u blízkého benzínového čerpadla zaparkoval své vozidlo [anonymizována dvě slova]. Neřekl přesně, kam jede ani jméno kupce. Poté ještě svědek poškozenému několikrát telefonoval, poškozený mu říkal, že jede společně s [jméno] [příjmení]. Říkal, že by se měl vrátit do [obec], že ti lidé mu slíbili, že jej odvezou zpátky. Poslední hovor byl kolem [údaj o čase] hodin večer, pak při dalších pokusech o spojení byl telefon poškozeného nedostupný. Nereagoval ani na SMS zprávy odeslané svědkem. Svědek se pokoušel kontaktovat i poškozeného [jméno] [příjmení] na telefonní číslo, které získal od dalšího známého, ale i tyto pokusy zůstaly neúspěšné. Dne [datum] svědkyně [jméno] [příjmení] odvezla vozidlo [anonymizována dvě slova] od benzínového čerpadla na [anonymizováno] třídě, později ještě vozidlo užívala. V následujících dnech se po poškozených sháněla spousta lidí, mezi nimi [jméno] [příjmení], rodiče poškozených a za svědkem byl i nějaký policista, který svědkovi řekl, že poškozený [jméno] [příjmení] měl jet do [obec]. Dále svědek uvedl, že v dalším týdnu byl kontaktován různými lidmi, kteří se tázali na poškozeného [jméno] [příjmení]. [příjmení] se na něho i svědek [jméno] [příjmení], který mu sdělil, že má proběhnout schůzka s údajnými kupci vozidla a svědek by měl schůzku nafotit. V tu chvíli však byl bez auta a na místo schůzky přijel pozdě. [jméno] [příjmení] mu sdělil, že údajní kupci se dostavili, ale co bylo domluveno, to mu nesdělil. K dotazu doplnil, že poškozený se mu nikdy nesvěřil s tím, že by znal obžalovaného, o existenci obžalovaného se dozvěděl svědek až později. Dále dodal, že v době, kdy společně s poškozeným provozovali [anonymizováno], většinu vydělaných peněz utratili za nákup dalšího zboží. Poškozený stavěl dům v [obec], peníze měl, někdy u něho svědek viděl i 300.000 Kč v hotovosti. O žádných dluzích poškozeného nic neví. V hlavním líčení konaném dne [datum] stručně znovu popsal svoji známost s poškozeným [jméno] [příjmení] a cestu za účelem prodeje vozidla [anonymizována dvě

slova [anonymizováno], uvedl však, že vozidlo mělo být prodáno v [anonymizováno] [obec]. Jinak uvedl, že neví, čím se poškozený [jméno] [příjmení] živil. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení uvedl, že vozidlo mělo být prodáno v [anonymizováno] [obec] a nikoli v [anonymizováno], jak mylně uvedl u hlavního líčení. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek doplnil, že znal kamarády a obchodní partnery poškozeného [jméno] [příjmení] pouze od vidění, neznal je jménem a nevěděl ani kde bydlí. Naposledy byl v telefonickém kontaktu s poškozeným po jeho odjezdu z [obec], později už ne. Po přečtení předchozích výpovědí k dotazům doplnil, že provozování [anonymizováno] bylo v přípravné fázi a než se to rozjelo, vše skončilo, protože svědek měl nehodu. Neví o tom, že by poškozený [jméno] [příjmení] měl něco společného s drogami. K dotazu obžalovaného dodal, že pochybuje, že by se svědkovi poškozený s něčím svěřoval, znali se pouze rok, spíše by se svěřil rodičům nebo sestře.

Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že poškozeného [jméno] [příjmení] zná asi od roku [rok], ale za tu dobu se setkali asi 10x. Nejvíce se setkávali v roce [rok], kdy si pronajali rodinný domek, to bylo asi týden před tím, než se poškozený ztratil. S poškozeným se setkal i dne [datum], kdy poškozený říkal, že odjíždí prodat vozidlo [anonymizováno]. Prodejní cenu vozidla svědek neznal, poškozený měl jet společně s poškozeným [jméno] [příjmení]. Setkání proběhlo tím způsobem, že svědek přijel do dílny poškozeného [jméno] [příjmení] na [anonymizováno] a tam nabral poškozeného do svého vozidla. Někdy mezi [anonymizováno] – [anonymizováno] hodinou někdo telefonoval poškozenému a ten přitakával do telefonu a poté svědkovi sdělil, že mu volal kupec vozidla a nabízel, že může přijet sám, slíbil, že jej pak odveze do [obec]. Poté poškozený [jméno] [příjmení] tedy řekl, že pojede sám, ale svědek s [jméno] [příjmení] mu to rozmluvili a řekli, aby si raději vzal někoho s sebou. Poškozený obvolával své známé a nikoho nesehnal, takže se nakonec nabídl [jméno] [příjmení], že s ním pojede. Důvodem toho, aby poškozený nejel sám byla skutečnost, že poškozený se zmínil, že prodej auta je zprostředkován přes kontakt z vězení a poškozený kupce vozidla neznal. Na otázku, zda poškozený hovořil o jménech [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] či [anonymizováno] svědek uvedl, že nikoliv. Na další otázku o kontaktech poškozených s drogami uvedl, že na nějakých párty si dali extázi či marihuanu, o jiných drogách neví. Svědek měl dojem, že poškozený měl strach z policie, z toho, že policie po něm jde. O jeho obavách z nějaké mafie nic neví. V hlavním líčení konaném dne [datum] vypovídal svědek shodně, pouze dodal, že poškozený [jméno] [příjmení] mohl kupce vozidla znát, z telefonátu, který vyslechl, nabyl dojmu, že prodej vozidla již byl dohodnut. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek vypověděl, že s poškozeným [jméno] [příjmení] se znal z místa bydliště, poškozeného [jméno] [příjmení] moc neznal. Věděl, že poškození mají odjet prodat auto někam ke [anonymizována dvě slova], od té doby je neviděl. Asi po třech až čtyřech dnech se dozvěděl, že se mělo něco stát, že poškození nejsou k sehnání. Poškozený [jméno] [příjmení] se živil jak to šlo, neměl stálý pracovní poměr. Poškozený [jméno] [příjmení] byl dle svědka docela grázl a svědek raději nechtěl vědět, čím se poškozený živí. Slyšel od [jméno] [příjmení] o určitých akcích, které dělal [jméno] [příjmení] a z toho si udělal svůj názor. Ví, že [jméno] [příjmení] z počátku kradl luxusní auta a asi v tom byly i nějaké drogy. Ten dojem získal z vyprávění [jméno] [příjmení], ale nic konkrétního nevěděl. [příjmení] [jméno] [příjmení] slyšel poprvé na policii, jméno [jméno] [příjmení] alias [anonymizováno] mu nic neříká. Po přečtení předchozích výpovědí vysvětlil, že o krádežích vozidel ví od poškozeného [jméno] [příjmení], drogy si přidal sám, neboť na nějaké párty poškozený [jméno] [příjmení] u sebe ty věci měl. Nechtěl za to peníze, z čehož svědek nabyl dojmu, že k drogám má poškozený blízko. Dříve o drogách nehovořil, neboť to pro něho bylo překvapení. Poškozený [jméno] [příjmení] určitě s drogami nic neměl, poškozený [jméno] [příjmení] se choval tak, že určitě nebyl na drogách závislý. Byl to člověk, který šel do všeho, z čeho se daly získat peníze. O tom, že by mělo jít o nějakou záležitost s drogami, se dozvěděl z televize a možná se ho na to dotazovala policie. K dotazu státní zástupkyně uvedl, že když vypovídal poprvé, ještě nebyl médií ovlivněn. Upřesnil, že poškozený [jméno] [příjmení] na akcích nabízel extázi, kokain a marihuanu.

Svědék [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že poškozeného [jméno] [příjmení] znal asi od roku [rok], přátelili se. Dne [datum], v den narození poškozeného, se s ním nesetkal. Poškozený se nikdy nezmiňoval o jménu [jméno] [příjmení].

Svědčce [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděla, že se asi v roce [rok] seznámila s poškozeným [jméno] [příjmení]. S poškozeným chodila, pak se rozešli a svědkyně se vdala. Od [datum] se vrátila k poškozenému a žila s ním v družském poměru do začátku srpna roku [rok]. Dne [datum] viděla poškozeného naposledy, pohádali se. Svědkyně dále uvedla, že poškozený pracoval na [anonymizováno], které patřilo [jméno] [příjmení]. Podala jeho popis, zejména popsala hodinky poškozeného. Na dotaz připustila, že poškozený nosil zbraň. Zbraň měl nelegálně drženou, měl ji doma. Zbraň nosil občas u sebe když někam šli s [jméno] [příjmení], na nějakou krádež nebo něco podobného. Svědkyně uvedla, že jí bylo známo, že [jméno] [příjmení] se zabýval krádežemi aut a [jméno] [příjmení] mu v tom pravděpodobně pomáhal, dával tipy. Mnohokrát při zastávce v [obec] na ulici si začal prohlížet různá vozidla [značka automobilu] a pod. a konstatoval, že by se hodila ke krádeži. S oběma poškozenými se stýkal i jistý [anonymizováno], o kterém poškozený [jméno] [příjmení] vyprávěl, že je to jejich kamarád, a že je zavřený. Matka poškozeného [jméno] [příjmení] jí řekla, že [jméno] [příjmení] jezdil vozidlem [anonymizována dvě slova], které bylo psáno na [jméno] [příjmení]. Dále jí sdělila, že [datum] měli oba poškození jet do [obec] prodat vozidlo [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] a už se nevrátili. Co se týče drog, připustila, že [jméno] [příjmení] občas užíval extázi a marihuanu. Vzpomněla si, že když jednou v televizi viděla záběry z restaurace [anonymizováno] v [anonymizováno] ulici v [obec], kterou společně s poškozeným několikrát navštívili, jednalo se o záběry z policejní akce, poškozený k tomu řekl, že kruh se zužuje, padají hlavy a pomalu se to dostává k němu. Říkal, že tam šlo o drogy, z čehož svědkyně usoudila, že je v obchodu s drogami nějak zapojený. Ještě říkal, že někam uteče a svědkyně bude jeho spojka se světem. Poškozený užíval mobilní telefon s volacím číslem [tel. číslo], naposledy s ním telefonovala dne [datum]. Dne [datum] mu posílala SMS, ale neodpověděl.

Svědčce [jméno] [příjmení], provdaná [příjmení], v přípravném řízení uvedla, že poškozeného [jméno] [příjmení] znala asi od roku [rok], od střední školy. Seznámila jej s [jméno] [příjmení], která později spáchala sebevraždu. Svědkyně je přesvědčena, že poškozený se snažil [jméno] [příjmení] zabránit v užívání drog, které jmenovaná v té době konzumovala. Později se s poškozeným vztah svědkyně upevnil, začali spolu chodit. Poškozený provozoval [anonymizováno] v [obec] na [anonymizováno]. Měl nějaký problém s policií kvůli autům, jako spolupachatel tam vystupoval [jméno] [příjmení]. Poškozený měl vozidlo [anonymizována tři slova] tmavě modré barvy, které se snažil prodat prostřednictvím autobazaru v [obec]. Dne [datum] v dopoledních hodinách, v době kdy poškozený se svědkyní jeli ve vozidle [anonymizována dvě slova], telefonoval poškozenému nějaký muž, kterému poškozený odpověděl, že už jede. Bylo to asi kolem [údaj o čase] hodin. Poškozený říkal, že má kupce na auto, že ho prodá asi za 400.000 Kč. Poté odjel pryč a od té doby již svědkyně poškozeného neviděla. Pohádali se, téhož dne měla ještě s poškozeným dva telefonické hovory. Kolem [údaj o čase] hodin nebo později s poškozeným hovořila o jeho narozeninách a on říkal, že je za [anonymizováno] a jede do [obec], poté mu telefonovala kolem půl deváté až půl desáté večer a poškozený sdělil, že v [obec] zůstane přes noc. Od té doby zkoušela poškozenému telefonovat a posílat SMS, ale již se neozval. V úterý, následující den, telefonoval svědek [jméno] [příjmení] svědkyni [jméno] [příjmení] a tázal se, kde je poškozený, že viděl jeho [anonymizována dvě slova] zaparkované u benzínového čerpadla na [anonymizováno] ulici v [obec]. Měl nechat poškozenému za sčítacím vzkaz a označit si místo, kde je auto zaparkováno. Svědkové [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se pak shodli, že auto původně stálo na jiném místě. Když se druhý den poškozený neozval, svědkyně vozidlo [anonymizována dvě slova] otevřela a v palubní desce našla mobilní telefon poškozeného [jméno] [příjmení]. Dále uvedla, že poškozený [jméno] [příjmení] často míval nějakou zbraň, ale jeho rodiče s tím nesouhlasili a chtěli, aby jí dal pryč. K dotazu uvedla, že je přesvědčena, že poškozený obžalovaného neznal, pokud by to byl jeho kamarád, určitě by o tom věděla. V hlavním líčení konaném dne [datum] vypovídala

svědkyně shodně a dodala, že při posledním telefonátu s poškozeným mluvil divně, říkal, že ještě zavolá. Později se dozvěděla, že měl mít nějaké nevyřízené účty s někým z [obec], to říkal pan [příjmení]. Vozidlo [anonymizována dvě slova] odvezla ke kamarádovi, aby ho schoval, neboť bylo psáno na [jméno] [příjmení]. Asi po půl roce vozidlo nabídla policii. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení dodala, že poškozený běžně užíval více mobilních telefonů. Dlužil peníze svému otci, dům byl psán na otce poškozeného, který mu peníze půjčoval. K dotazům obhájkyne dále uvedla, že měla obavy a má je i nadále, bojí se o sebe. Vysvětlila, že obavy má pro to, že je souzen vrah a svědkyně neví, čeho je schopen. K dalšímu dotazu obhájkyne uvedla, že poškozený provozoval [anonymizováno] na [anonymizováno] a asi mu vynášelo, jinak by to nedělal.

Svědkyně [jméno] [příjmení], matka poškozeného [jméno] [příjmení], v přípravném řízení popsala své rodinné poměry. Uvedla dále, že poškozený měl hodně kamarádů, jméno [jméno] [příjmení] nikdy v životě neslyšela, takže to nemohl být kamarád poškozeného. Neví o tom, že by poškozený měl nějaké dluhy a že by mu někdo vyhrožoval. Dne [datum] byl poškozený určitě doma, byl doma ještě dne [datum] v [údaj o čase] hodin, když svědkyně odcházela do zaměstnání. Kolem [údaj o čase] hodin se snažila poškozeného telefonicky kontaktovat na číslo [tel. číslo], ale neozval se. Kolem [údaj o čase] hodin přišla domů svědkyně [jméno] [příjmení] a říkala, že poškozený měl jet do [obec] prodat auto. Neví nic o tom, že by poškozený měl nějakou zbraň. Poškozený alkohol pil jen příležitostně, někdy kouřil marihuanu. Pohřešování poškozeného ohlásily na policii po několika dnech, sešly se i s rodiči poškozeného [jméno] [příjmení] a oznámili to společně.

Svědkyně [jméno] [příjmení], sestra poškozeného [jméno] [příjmení], v přípravném řízení uvedla, že bydlela společně s poškozeným a svědkyní [jméno] [příjmení]. Nebylo jí známo, že by poškozený měl nějaké dluhy. Stykal se s [jméno] [příjmení], který měl být ve vazbě, také poškozený měl mít trestní stíhání kvůli autům. Kamarádil se také s poškozeným [jméno] [příjmení], měl provozovat [anonymizováno] s [jméno] [jméno] a před tím s [jméno] [příjmení]. Měl vozidlo [anonymizována tři slova] tmavě modré barvy, které bylo v autobazaru na [anonymizováno] ulici v [obec] O prodeji tohoto vozidla řekl svědkyni již v týdnu od [číslo] do [datum] s tím, že se někdo byl na vozidlo podívat. Původně chtěl vozidlo prodat za 600.000 Kč, ale musel zlevnit na 400.000 Kč, protože kupující věděl, že je to „dvojče“. Poškozený také svědkyni řekl, že dne [datum] pojede vozidlo prodat do [obec]. Toho dne odjel z domu mezi [anonymizováno] – [anonymizováno] hodin, říkal, že jede do [obec] vyzvednout poškozeného [jméno] [příjmení], jel vozidlem [anonymizována dvě slova]. Později se svědkyně dozvěděla od [jméno] [příjmení], že se poškozený za ním zastavil a chtěl půjčit zbraň s tím, že jí vrátí večer. Poškozený měl dva mobilní telefony, jedno volací číslo bylo [tel. číslo], druhé svědkyně měla někde napsané. Kolem osmnácté hodiny s poškozeným mluvila a sdělil jí, že zůstane slavit narozeniny v [obec], to byl poslední telefonický hovor svědkyně s poškozeným. Druhý den zkoušela poškozenému volat, ale telefon byl vypnutý. V době od [číslo] do [datum] se snažila svědkyně přes známé poškozeného zjistit, kde by mohl být a dozvěděla se, že s jeho vozidlem [anonymizována tři slova] má jezdit obžalovaný, a že kupcem vozidla měl být muž s přezdívkou [anonymizováno]. Na otázku, zda poškozený měl za kamaráda obžalovaného, svědkyně uvedla, že obžalovaného vůbec neznal, nepřipadá to v úvahu, protože by se jí s tím svěřil. Neví o tom, že by poškozený prodával drogy, občas si na nějaké párty nějakou drogu vzal. Neví nic o původu vozidla [anonymizována tři slova]. Dále popsala oblečení a doplňky poškozeného. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědkyně vypovídala shodně a doplnila, kde viděla zaparkované vozidlo [anonymizována dvě slova]. V hlavním líčení konaném dne [datum] doplnila, že poškozený blíže nespecifikoval, kam přesně jede vozidlo [anonymizováno] prodat. Znovu zdůraznila, že poškozený nikdy nemluvil o lidech jménem [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] alias [anonymizováno]. Doplnila, že měl peníze, stavěl si barák a provozoval [anonymizováno]. Nikdy nebyl z ničeho obžalován, jednou byl zatčen společně s [jméno] [příjmení], ale druhý den ho pustili. S drogami neměl nikdy nic společného. Po přečtení dřívějších výpovědí upřesnila, že měla na mysli, že poškozený neměl nikdy nic společného s prodejem drog, na párty si mohl vzít

marihuanu či extázi. K dotazu obhájkyňe uvedla, že poškozený provozoval [anonymizováno] v [obec] na [anonymizováno], to bylo v provozu asi pět let.

Svědka [jméno] [příjmení], bratr poškozeného [jméno] [příjmení], v přípravném řízení uvedl, že s poškozeným bydlel ve společné domácnosti. Naposledy jej viděl dne [datum] v ranních hodinách, nemluvil s ním, neboť poškozený spal. [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] či [anonymizováno] nikdy neslyšel. Svědek potvrdil, že v poslední době se poškozený stýkal s [jméno] [příjmení]. Teprve dne [datum] se svědek dozvěděl od [jméno] [příjmení], že poškozený jel společně s [jméno] [příjmení] do [obec] prodat vozidlo [anonymizována tři slova]. [jméno] [příjmení] měl kupce vozidla znát. Na dotaz dodal, že neví, co mezi sebou oba poškození měli, bratr mu to neřekl.

Svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], otec poškozeného [jméno] [příjmení], v přípravném řízení vypověděl, že poškozený žil ve společné domácnosti se svým bratrem a matkou. O vztahu poškozeného k [jméno] [příjmení] svědek nic nevěděl, neznal ho. [příjmení] ani jméno [jméno] [příjmení] [jméno] tom, že je poškozený pohřešován, se dozvěděl od matky poškozeného, [jméno] [příjmení]. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo s poškozeným spojit na telefon [tel. číslo], dne [datum] nahlásili pohřešování poškozeného na policii. Poté se dostali do kontaktu s rodiči poškozeného [jméno] [příjmení].

Svědkyňe [jméno] [příjmení], matka poškozeného [jméno] [příjmení], v přípravném řízení potvrdila, že žila ve společné domácnosti s poškozeným [jméno] [příjmení]. Poškozený se kamarádil s mnoha mladými lidmi, v poslední době si často telefonoval s jistým [jméno]. Neví však, zda se jednalo o poškozeného [jméno] [příjmení], neboť toho neznala. [příjmení] ani jména [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] alias [anonymizováno]. Poškozeného viděla naposledy dne [datum] v [údaj o čase] hodin, kdy byl doma a spal. Poškozený jí neřekl, že by měl nějaké problémy nebo že by měl někam jet. V noci z [číslo] na [datum] nebyl doma ani nezatelefonoval, což nebylo obvyklé. Od [datum] se už neozval vůbec. Později svědkyni telefonovala [jméno] [příjmení], která svědkyni sdělila, že poškozený jel společně s [jméno] [příjmení] do [obec] slavit narozeniny. Později syn svědkyně, [jméno] [příjmení], zjistil od nějakých kamarádů, že poškozený měl doprovázet [jméno] [příjmení] na cestě do [obec], kde měli prodat vozidlo [anonymizováno].

Na tomto místě považuje soud za potřebné citovat ještě výpověď svědka [jméno] [příjmení], který byl k návrhu státní zástupkyňe poprvé v této trestní věci vyslechnut v hlavním líčení konaném dne [datum]. K dotazu uvedl, že jména [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] mu nic neříkají. Poškozeného [jméno] [příjmení] znal od dětství, již jejich rodiče spolu kamarádili, v jeho bydlišti má svědek chalupu. Poškozeného [jméno] [příjmení] znal od [jméno] [příjmení], párkrát ho viděl. [příjmení] [jméno] [příjmení] se vídali v rozmezí jednou až třikrát za týden, setkávali se, když se šli někam bavit nebo o prázdninách, když svědek poškozenému pomáhal na [anonymizováno]. Ten den, co se to stalo mu [jméno] [příjmení] volal, že jede prodat auto, aby s ním jel, že bude svědek řídit, neboť poškozený už ten den pil, měl narozeniny. Svědek přislíbil, že s ním pojede, potom se ale pohádal se svojí přítelkyní a zatelefonoval poškozenému, že nepojede. Poškozený mu řekl, že pojede s [jméno] [příjmení]. Auto potřeboval prodat, neboť dlužil peníze asi svému otci. Jednalo se o vozidlo [anonymizována tři slova], říkal, že ho jede prodat směrem [obec], neřikal komu ani za jakou částku. Svědek slyšel, že vozidlo bylo v bazaru v [anonymizováno] ulici a že tam byl někdo přes den, že vozidlo chce koupit, ale nemá peníze a zda by mu poškozený vozidlo odvezl. Svědek neví, jak [jméno] [příjmení] získal kontakt na kupce. O tom, co se stalo poškozeným, se dozvěděl až z televize. Nikdo z přátel poškozených nevěděl, co se stalo, někdo z nich pátral sám, svědek se na pátrání žádným způsobem nepodílel. Když pomáhal poškozenému [jméno] [příjmení] na [anonymizováno], seděl s ním v kanceláři, když někdo přišel, že něco potřebuje, tak s ním šel do skladu. [anonymizováno] bylo u [anonymizováno] mostu. Neví, kdo byl majitelem a provozovatelem [anonymizováno], bylo mu řečeno, že je [jméno] [příjmení]. Ten se živil prodejem aut, měl [anonymizováno]. Svědek neví nic o tom, že by byl poškozený trestně stíhán. Je možné, že si dal na zábavě extázi nebo něco podobného, ale určitě drogy neprodával. Soudí tak proto, že ho znal dvacet let. K dotazům státní zástupkyňe uvedl, že zná svědka [jméno] [příjmení] jako

kamaráda [jméno] [příjmení]. Scházeli se dost často před tím, než byl [jméno] [příjmení] zavřený. Párkrát byl přítomen, když poškozenému [jméno] [příjmení] telefonoval [jméno] [příjmení] z věznice, že chce nějaké věci. Několikrát byl přítomen, když poškozenému nějakí lidé volali z toho samého čísla, ale [jméno] [příjmení] tam nebyl. Neví, o čem s poškozeným mluvili. Bylo mu divné, proč poškozenému ti lidé volají, když už tam [jméno] [příjmení] nebyl. V den, kdy odjel poškozený [jméno] [příjmení] na [anonymizováno], měl narozeniny. Říkal, že až přijede, že to oslaví. Svědek vyslovil domněnku, že se původně poškozený rozmyslel, že tam bude po prodeji vozu spát. Když byl na místě, svědkovi telefonoval, že přijede a půjdou na panáka. K dotazům obhájkyne vysvětlil, že vozidlo mělo patřit [jméno] [příjmení]. Věděl to již v době, kdy jel [jméno] [příjmení] vozidlo prodat, ale neví, zda měl k prodeji plnou moc. [jméno] [příjmení] seznámil s [jméno] [příjmení] svědek. Žádné auto předtím poškozený [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] neprodal, svědek neví, proč vozidlo prodával [jméno] [příjmení], neví co spolu mezi sebou s [jméno] [příjmení] měli. V roce [rok] byl svědek nezaměstnaný, na [anonymizováno] si přivydělával. Svědek připustil, že byl trestně stíhán, „za auta“. K dotazu obžalovaného doplnil, že poškozenému [jméno] [příjmení] telefonoval na číslo, které obsahovalo kombinaci [anonymizována dvě slova], blíž si již číslo nepamatuje. Je možné, že svědek měl číslo [tel. číslo]. Naposledy s poškozeným mluvil odpoledne. Poškozený mu volal a řekl, že se vrátí. Dále uvedl, že [anonymizováno] na [anonymizováno] fungovalo. Dodal, že posléze se doslechl, neví už od koho, že člověk, který volal poškozenému, mu říkal, aby přijel sám. Poškozený měl telefonovat [anonymizováno], aby mu půjčil s sebou pistoli, že má strach a ptal se ho, zda s ním nepojede.

Nyní se soud pokusí znovu vysvětlit, jaké závěry z uvedených důkazů vyvodil a reagovat na výtky uvedené v odůvodnění citovaného usnesení Vrchního soudu. I nadále považuje za prokázané, že ač vozidlo [anonymizována tři slova] nikdy nebylo evidováno na jméno poškozeného [jméno] [příjmení], měl poškozený možnost s ním disponovat. Za jednoznačně prokázané považuje soud i to, že vozidlo nebylo dovezeno na území České republiky zcela legálně, což mělo podstatný vliv na jeho hodnotu. Tyto skutečnosti potvrdili ve svých výpovědích mnozí z výše uvedených svědků. Za prokázané rovněž soud považuje, že poškozený [jméno] [příjmení] jel s tímto vozidlem ve společnosti poškozeného [jméno] [příjmení] dne [datum] do západních [obec] a svým známým či příbuzným řekl, že účelem cesty je prodej vozidla. Nepochybné rovněž je, že vozidlo bylo předtím umístěno v autobazaru v [obec], odkud si je poškozený vyzvedl v den cesty. Před cestou si byl vozidlo společně s poškozeným v bazaru prohlédnout svědek [jméno] [příjmení]. Z výpovědi svědků z řad přátel poškozeného plyne, že na cestu se poškozený připravoval tak, jako by měl nějaké obavy, žádal je o doprovod a opatřil si střelnou zbraň (nikoli plynovou pistoli, jak uváděl svědek [jméno] [příjmení] a Vrchní soud – viz odborné vyjádření čl. 211 a násl.). I s přihlédnutím k tomu, že se mělo jednat o tzv. dvojče, tedy že vozidlo nemělo v pořádku doklady, považuje soud tyto přípravy za neadekvátní, pokud by se mělo jednat pouze o prodej vozidla. Z provedených důkazů dále plyne, že role poškozeného [jméno] [příjmení] spočívala v tom, že doprovázel na cestě poškozeného [jméno] [příjmení] poté, co doprovod odmítli jiní přátelé poškozeného. Zatímco příbuzní poškozeného [jméno] [příjmení] neměli dle svých výpovědí o způsobu života poškozeného podrobné informace, příbuzní poškozeného [jméno] [příjmení], zejména jeho sestra a matka, byly přesvědčeny, že je poškozený o svém životě pravdivě informoval. I nadále je soud toho názoru, že se musely do značné míry mýlit a že o životě poškozeného, zdrojích jeho obživy a okruhu přátel plně informovány nebyly. Pokud dříve krajský soud argumentoval tím, že tyto příbuzné nebyly poškozeným například plně informovány o trestních stíháních poškozeného a Vrchní soud byl názoru jiného, nezbyvá soudu prvního stupně, než konstatovat, že argumenty uvedené v citovaném usnesení Vrchního soudu senát krajského soudu ke změně názoru na hodnocení důkazů v této otázce nepřiměly. Krajský soud totiž nehodnotil, do jaké míry byly či mohly být příbuzné poškozeného informovány o trestním stíhání poškozeného z jiných zdrojů, např., jak uvádí Vrchní soud, z výpisu z rejstříku trestů, kde samozřejmě záznam o probíhajícím trestním stíhání být nemohl. Hodnotil to, jak své nejbližší informoval sám poškozený. Nadále je přesvědčen, že neúplně. Pokud takto neúplně informoval své nejbližší o tak závažné otázce, jako

je probíhající trestní stíhání proti jeho osobě, nemůže soud dospět k jinému názoru, než že podobně kuse informoval i o svých dalších aktivitách, případně známých, a to nejen své příbuzné, nýbrž i přátele. O tom svědčí značně rozporné údaje uváděné svědky například v otázce majetkových poměrů a zdroje obživy poškozeného, kdy svědci se liší v neuvěřitelném rozsahu, od tvrzení, že poškozený musel s prodejem vozidla [anonymizována tři slova] spěchat, neboť dlužil peníze svému otci (viz výpověď svědka [jméno] [příjmení]), až po tvrzení, že byl skvěle finančně zajištěn a nebyl pro něho problém sehnat třeba 5 miliónů Kč v hotovosti a že stavěl dům v hodnotě 10 miliónů Kč (viz výpověď svědka [jméno] [příjmení]). Přitom prakticky všichni svědci uváděli, že byli s poškozeným v častých kontaktech, přesto se jimi uváděné údaje liší. Liší se i údaje o to, jaká vrakoviště poškozený provozoval a jaký příjem mu to přinášelo. Svědek [jméno] [příjmení] hovořil o příjmu kolem 30.000 Kč měsíčně (z čehož jen ztěží je možno v krátké době uspořit 5 či 10 miliónů Kč, svědek [jméno] [příjmení] naopak uvedl, že toto podnikání se teprve rozjíždělo a většinu zisků znovu investovali do podnikání. I nadále trvá tedy závěr soudu prvního stupně, že výpověďmi příbuzných a známých poškozeného [jméno] [příjmení] nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že se s poškozeným z minulosti znal. Bližší skutková zjištění v tomto směru však nelze, zejména s ohledem na rozporná tvrzení obžalovaného v jiných otázkách a strohost jeho vyjádření v otázce této, učinit. V žádném případě však krajský soud nemůže z provedených důkazů učinit jednoznačný závěr, že obžalovaný a poškozený se z minulosti neznali, ani závěr, že je citovanými svědeckými výpověďmi vyvráceno tvrzení obžalovaného, že mu poškozený dlužil peníze. Krajskému soudu bylo Vrchním soudem vytknuto, že vyvodil zcela nelogické závěry, pokud jde o používání více mobilních telefonů poškozeným [jméno] [příjmení]. K tomu je třeba ještě poznamenat, že slyšení svědci potvrdili, že poškozený [jméno] [příjmení] používal více mobilních telefonů, stejné zjištění bylo učiněno i o obžalovaném. Dle názoru senátu krajského soudu nelze vyloučit, že obžalovaný a poškozený tak mohli být v dřívější době v telefonickém kontaktu, jen s odkazem na to, jak by bylo možno logicky předpokládat, že by ten který z nich měl či mohl své telefony používat. Pokud poškozený nesděloval lidem ze své blízkosti určité skutečnosti, samozřejmě mohl mít i mobilní telefon, jehož číslo tyto osoby neznaly, který používal k jiným kontaktům, než běžnému společenskému styku. Na druhé straně, ze žádných důkazů nevyplývá, že by měl mít poškozený v kritické době nějaké obavy z odposlechu svých telefonů, proto není dle mínění soudu nelogické, že v kontaktu se svědkem [jméno] [jméno], ať už bylo důvodem tohoto kontaktu cokoli, používal telefonní číslo, které jinak běžně znali jeho známí. Nelze přehlédnout, že svědek [jméno] [příjmení] byl s poškozeným kontaktován prostřednictvím telefonů a mohl tak od počátku znát právě toto kontaktní číslo na poškozeného, potom by naopak bylo nelogické, proč by jej poškozený seznamoval se svým dalším telefonním číslem.

Výpovědi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] je nutno hodnotit opatrně s ohledem na fakt, že se jedná o osoby trestně stíhané, u svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] i s ohledem na to, že tito svědkové své výpovědi v průběhu trestního řízení pozměnili a změny věrohodně nevysvětlili, jakož i na fakt, že výpovědi uvedených svědků se navzájem liší v míře popisované osobní aktivity každého ze svědků při zajišťování prodeje vozidla [anonymizováno]. Především nelze přehlédnout, že svědek [jméno] [příjmení] popřel, že by byl spoluvlastníkem vozidla a že by se jakkoli podílel na zprostředkování jeho prodeje. To platí především o výpovědi svědka [jméno] [příjmení], který ve svých pozdějších výpovědích tvrdil, že se mu svědek [jméno] [příjmení] svěřil s tím, že účelem cesty poškozeného [jméno] [příjmení] na západ [obec] nebyl prodej vozidla, ale obchod s drogou. Nelze se samozřejmě spokojit s obecným vysvětlením svědka, že v dřívějších výpovědích neuvedl všechny okolnosti proto, aby s nimi nebylo manipulováno, aniž by vysvětlil, kým a jak by mohlo být takto činěno. Za nelogické považuje soud tvrzení svědka, že se mu měl svědek [jméno] [příjmení] svěřit s tím, že se mělo jednat o obchod s drogou telefonicky v době, kdy byl svědek [jméno] [příjmení] ve vězení. I když soud odhlédne od těchto pozdějších tvrzení svědka [jméno] [příjmení], o četných kontaktech poškozeného [jméno] [příjmení] s drogami svědčí důkazy další., Uživatelské“ kontakty poškozeného s některými

drogami popsali známí i příbuzní poškozeného, kteří však vyloučili, že by s drogami mohl obchodovat.

I když tedy senát krajského soudu vzal v úvahu argumenty uvedené v odůvodnění citovaného usnesení Vrchního soudu, nezměnilo to jeho pohled na zjištění, že poškozený [jméno] [příjmení] se svým příbuzným či známým nesvěřoval s podstatnými okolnostmi svého života. Pokud jde o poškozeného [jméno] [příjmení], s tím byli v užším kontaktu svědkové [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Dle jejich výpovědí byl tento poškozený nepochybně sdílnější a svědkům se svěřil s tím, že se určitým způsobem podílí spolu s poškozeným [jméno] [příjmení] na trestné činnosti související s motorovými vozidly, svědkyni [jméno] [příjmení] poskytl též informace, z nichž svědkyně dovodila, že oba poškození se podílí i na obchodu s drogami. Závěr, byť velmi obecný, o tom, že poškozený [jméno] [příjmení] má něco společného s obchodem s drogami, si z náznaků sdělených poškozeným [jméno] [příjmení] a z osobních kontaktů s poškozeným [jméno] [příjmení] vyvodil i svědek [jméno] [příjmení]. I když se dle názoru Vrchního soudu jedná jen o kusé informace pouhých dvou svědků, krajský soud jim přikládá i nadále význam, neboť tyto svědkové nemají naprosto žádný důvod pomáhat obžalovanému či škodit někomu z poškozených. Informace poskytnuté těmito svědky nejsou dle názoru krajského soudu zcela osamocené. Nelze přehlížet prvotní záznam o zahájení trestního stíhání a výpověď svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], který jako policista rozhodně nemá žádný důvod stranit obžalovanému. Přesto připustil, že již v počátcích trestního stíhání (tedy nikoli poté, co s takovou verzí přišel obžalovaný), z operativních informací vyplývalo, že poškození měli realizovat obchod s drogou, zmínil se v této souvislosti i o vozidle [anonymizována dvě slova], které mělo patřit poškozenému [jméno] [příjmení] a které mělo mít dle operativních informací s drogovým obchodem souvislost. Proto krajský soud již v předchozím rozsudku upozornil na poněkud neobvyklou manipulaci s tímto vozidlem. V uvedených souvislostech skutečně senát krajského soudu považuje za pozoruhodné, že [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zaujalo, že s vozidlem zaparkovaným u benzinového čerpadla mělo být nějak manipulováno, jak o tom hovořila svědkyně [jméno] [příjmení], jakož i to, že svědkyně [jméno] [příjmení] zmíněné vozidlo odvezla a na půl roku uschovala. Toto její počínání Vrchní soud vysvětlil tím, že svědkyně nemohla vozidlo vrátit poškozeným, kteří byli pohřešováni. Dle názoru krajského soudu právě okolnost, že poškození byli pohřešováni, měla svědkyni vést k tomu, aby o vozidle informovala policii nebo alespoň příbuzné poškozených. Soud ani nadále nemá dostatek podkladů k tomu, aby přijal konkrétní závěry o roli tohoto vozidla, neboť k této problematice dokazování v přípravném řízení zaměřeno nebylo (a s odstupem času nelze očekávat, že by případné doplnění dokazování mohlo přinést nějaké nové poznatky). Při opakovaném hodnocení provedených důkazů však opět dospěl k závěru, že nebylo bez pochybností vyvráceno tvrzení obžalovaného, že důvodem cesty poškozených na západ [obec] byl obchod s drogami.

Tím samozřejmě není vysvětlen fakt, že obžalovaný po smrti obou poškozených užíval vozidlo [anonymizována tři slova] a nakládal s ním shora popsaným způsobem (zástava za půjčku). Jak již bylo řečeno, obžalovaný okolnosti svého užívání vozidla a dalšího nakládání s ním věrohodně neobjasnil. Jeho výpovědi ohledně této problematiky jsou velmi mlhavé. Bylo prokázáno, že prepis vozidla nezajistil obžalovaný, nýbrž svědek [jméno] [příjmení], což je možno dovodit nejen z tvrzení obžalovaného, ale i ze závěrů znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, které byly citovány výše, nepřímo pak z výpovědi notářky, svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], svědka [jméno] [příjmení] a výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení]. Ta v přípravném řízení uvedla, že s obžalovaným se seznámila někdy v červnu roku [rok], kdy jí obžalovaný společně s [jméno] [příjmení] nabídl, že by financovali kosmetické studio. Zřídili ho v [obec] v ulici [ulice] [číslo] do zařízení a úpravy vložili asi [číslo] až [částka]. Někdy v měsíci srpnu roku [rok] svědkyně měla jet společně s obžalovaným nakoupit kosmetiku. Ze [obec] jeli vozidlem tmavě modré barvy, jehož interiér byl také modrý. Cestou v [obec] naložili muže zavalité postavy a jeli do [obec]. V obchodním domě [anonymizováno] provedli nákup a pak jeli na [ulice] inspektorát s tím, že obžalovaný si chtěl něco vyřídit. Obžalovaný se zavalitým mužem odešli a svědkyně čekala asi

hodinu. Poté se obžalovaný vrátil a odjeli do autobazaru [anonymizováno], po nějaké době jeli zpět na [ulice] inspektorát. Tam ještě nějakou dobu čekali, pak všichni nasedli do vozidla a odjeli. Svědkyně si nevybavila, zda obžalovaný nebo ten druhý muž měli v rukou nějaké doklady. Navzájem se chovali přátelsky, bylo poznat, že se znají delší dobu. Na dotaz obhájce upřesnila, že obžalovaný říkal, že ten druhý muž s nimi jede proto, aby si něco vyřídil. Z faktury předložené svědkyní bylo zjištěno, že nákup kosmetiky byl proveden v [obec] dne [datum]. V hlavním líčení konaném dne [anonymizována dvě slova] [rok] svědkyně upřesnila, že do [obec] jeli vozidlem [anonymizováno]. Když měla identifikovat muže, který s nimi jel, ukázala na přítomného obžalovaného [jméno] [příjmení]. Poté co jí bylo sděleno, že jde o obžalovaného [jméno] [příjmení], svědkyně uvedla, že si obličeje nepamatuje. Stejně se vyjádřila i po té, co jí bylo předloženo fotoalbum založené ve spisu na [číslo listu] a násl. Když obžalovaného [jméno] [příjmení] viděla stojícího, uvedla, že do [obec] s nimi jel jistě jiný muž, který byl vyšší. Dodala, že jméno [jméno] [příjmení] nikdy neslyšela. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že vozidlo poskytl jako zástavu za půjčku, kterou čerpal svědek [jméno] [příjmení], neboť takovou variantu popřel nejen svědek [jméno] [příjmení], ale i věritel, svědek [jméno] [jméno]. Navíc je nelogické, proč by obžalovaný riskoval, že o vozidlo přijde tím, že někdo jiný nesplatí svůj dluh, aniž by sám z transakce mohl mít nějaký prospěch. Naopak je logické, že se takovýmto způsobem mohl snažit získat místo vozidla majetkový prospěch ve formě peněz v hotovosti. Neobstojí ani argumenty obžalovaného, že vozidlo by nepřevzal a na sebe nepřevédl proto, že nebylo registrováno na jméno [role v řízení], nýbrž na jméno [jméno] [příjmení]. Sám si totiž musí být vědom toho, že administrativní registrace vozidla není důkazem o jeho vlastnictví, ostatně sám nechal dle výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] vozidlo zaregistrovat na jméno této svědkyně a přesto s ním dále nakládal jako vlastník. Tím ovšem není vysvětleno, z jakého důvodu obžalovaný vozidlo nakonec převzal. Přesto se krajský soud ani po doplnění dokazování, které bylo uskutečněno k návrhu státní zástupkyně, neztotožnil se závěrem obžaloby, že snaha obžalovaného získat uvedené vozidlo, jehož hodnota s ohledem na jeho původ nebyla nijak závratná, byla motivem, který jej vedl k tomu, aby usmrtil oba poškozené. Obžalovaný by si musel být vědom, že upadne do podezření, že má se zmizením poškozených nějakou souvislost, pokud by po jejich zmizení užíval vozidlo [anonymizována tři slova] (což se také nakonec stalo). Za této situace krajský soud nevěří, že snaha získat vozidlo byla motivem usmrcení poškozených a přiklonil se k závěru, že motiv vraždy musel být jiný. Krajský soud se odmítá pouštět do spekulací, ale jako jeden z možných motivů se nabízí usmrcení poškozených v souvislosti s obchodem s drogami. Krajský soud nemá důvod hledat všechny v úvahu přicházející motivy, pro jeho rozhodnutí o skutku popsaném v obžalobě stačí, že dle jeho názoru nebyl provedenými důkazy prokázán motiv tvrzený obžalobou a z provedených důkazů nelze dovodit jiný motiv, který by měl vést obžalovaného k usmrcení poškozených. Tyto závěry soud činí s vědomím, že motiv trestného činu je jen jedním z aspektů rozhodnutí o vině či nevině obžalovaného a reaguje tak především na tvrzení obžaloby. V žádném případě nestaví motiv nade vše, jak je mu státní zástupkyně a Vrchním soudem vytýkáno, ale ani ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychiatrie nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro domněnku, že by osobnostní struktura obžalovaného odpovídalo, že by poškozené mohl usmrtit z nějakých iracionálních důvodů.

V další části odůvodnění rozsudku bude pozornost věnována důkazům popisujícím samotnou cestu poškozených na západ [obec] a okolnostem setkání obžalovaného s poškozenými. K časovým údajům souvisejícím s cestou se vyjádřili již někteří svědkové, jejichž výpovědi byly citovány výše. Dalším důkazem, který spojuje předchozí důkazy objasňující transakce s vozidlem [anonymizováno] a důkazy popisující samotnou cestu, je výpověď svědka [jméno] [jméno]. Ten byl poprvé vyslechnut v rámci neodkladného úkonu za přítomnosti soudkyně Okresního soudu Plzeň-sever dne [datum]. Uvedl, že s obžalovaným se poznali v roce [rok] na eskortě v [obec] a poté obžalovaného viděl až v roce [rok], někdy v únoru, kdy ho na něj nakontaktoval svědek [jméno] [příjmení], který po svědkovi chtěl, aby pro jeho známého nevystál frontu na dopravním inspektorátu v souvislosti s převodem vozidla. Při schůzce se ukázalo, že se jedná o obžalovaného,

svědek si s obžalovaným vyměnil telefonní číslo na mobilní telefon. Dále svědek uvedl, že někdy v srpnu [rok] mu na mobilní telefon telefonoval [jméno] [příjmení] z [stát. instituce], který mu sdělil, že má typ na koupi vozidla [anonymizována dvě slova], které se mělo nacházet v [obec] a za cenu [číslo] až [částka]. Mělo se jednat o tzv. dvojče. Na cele s [jméno] [příjmení] měl být muž, který měl být spoluvlastníkem vozidla. Po této informaci začal svědek shánět případného kupce a obžalovaný o vozidlo projevil zájem. Proto se svědek spojil s [jméno] [příjmení], jehož telefonní číslo dostal z [část obce] a po dohodě s ním se jel do [obec] na vozidlo podívat. Z [obec] odjížděl ráno kolem [údaj o čase] hodin, někdy kolem [anonymizováno] hodin se s poškozeným setkal v autobazaru na [anonymizováno] ulici. Prohlédl si vozidlo, byla na něm uvedena cena 760.000 Kč. Poškozený mu ale sdělil, že jde o tzv. dvojče, domluvili se na ceně 350.000 Kč. Při cestě zpět do [obec] svědek telefonoval obžalovanému, řekl mu cenu vozidla s tím, že je nutno ještě týž den zajistit peníze v hotovosti. Řekl mu, že cena vozidla činí 400.000 Kč, aby na tom něco vydělal. Když přijel cestou do [obec] do [obec], telefonoval mu obžalovaný, že peníze má připravené a že to může zavolat poškozenému [jméno] [příjmení]. Svědek upřesnil, že jednání s poškozeným mohlo trvat asi 30 minut, dalších 30 minut projížděl [anonymizováno] a 1 a půl hodiny mu mohla trvat cesta do [obec], kolem [údaj o čase] hodin telefonoval poškozenému [jméno] [příjmení]. Ten reagoval tím, že řekl, že přijede buď sám a pak si vezme taxík nebo ho někdo odveze a nebo si vezme sebou řidiče. Bylo dohodnuto, že až bude před [anonymizována dvě slova], zatelefonuje. Svědek dále uvedl, že pak odjel do dílny k [jméno] [příjmení] do [část obce], kde se zdržel asi do [anonymizováno]. až [údaj o čase] hodin Mezitím proběhlo několik telefonátů, vždy jej poškozený ujistil, že jsou na cestě. Protože mluvil v množném čísle, myslel si svědek, že jedou dvěma vozidly. Potom mu telefonoval poškozený [jméno] [příjmení], že jsou již před [anonymizována dvě slova] a svědek mu řekl, aby jel směrem na [okres] k benzinové čerpací stanici [anonymizováno], což bylo asi 500 m od místa, kde se tehdy nacházel. V té době také telefonoval obžalovanému, který mu řekl, že je v [obec] a že by bylo dobré, aby tam za ním přijeli. Když přijel k benzinové stanici, poškozený [jméno] [příjmení] i se svým řidičem již zde byli. Svědek řekl poškozeným, že kupec je v [obec], pak přešli k další čerpací stanici a poté asi po 5 minutách pokračovali do [obec]. Když se blížili k [okres], telefonoval svědek obžalovanému a ten mu řekl, aby přijeli k [anonymizována dvě slova] ke garážím. Když tam přijeli (asi v [údaj o čase] hodin), čekali asi 15 minut na obžalovaného. Během té doby kolem nich pomalu přejela hlídka Policie ČR, která si je prohlížela. Svědek vypověděl, že kolem [údaj o čase] hodin telefonoval obžalovanému a ten asi do 10 minut přijel vozidlem [příjmení] [anonymizováno]. Vozidlo, se kterým přijeli poškození, si prohlédl, zkontroloval i doklady a pak řekl, aby s vozidlem zacouvali do garáže, což někdo z poškozených provedl. Nikdo další u tohoto jednání přítomen nebyl. Dle názoru svědka se jednalo o první setkání obžalovaného s poškozeným [jméno] [příjmení], ale bavili se, jako by se znali. Pak jim obžalovaný řekl, aby jeli za ním. Poškození a svědek nasedli do svědkova vozidla [anonymizována dvě slova] a následovali obžalovaného, který jel ve vozidle [příjmení] [anonymizováno]. Jeli směrem na [územní celek], odbočili na úzkou asfaltovou cestu vedoucí do kopce, z té odbočili na malé parkoviště, kde obžalovaný zastavil a řekl, že pojede pro peníze do nedalekého hotelu. Na parkoviště přijeli kolem [anonymizováno] až [anonymizováno] hodin, určitě to dle svědka bylo před [anonymizováno] hodin. Po odjezdu svědek obžalovanému telefonoval, tázal se, kde obžalovaný je a ten mu sdělil, že už jede a přijel asi po 20 minutách. Na tomto místě soud prozatím opustí tuto výpověď svědka, neboť části výpovědi popisující události na místě činu a v dalších dnech bude pozornost věnována později.

Po sdělení obvinění obžalovanému svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypovídal dne [datum]. Shodně s původní výpovědí popsal okolnosti svého seznámení s obžalovaným i to, jak se dozvěděl o možnosti koupě vozidla [anonymizována tři slova]. Potvrdil, že do [obec] dne [datum] odjížděl kolem [údaj o čase] hodin a po cestě nikde nestavěl. Když se přiblížil k [obec], někde na [obec] [anonymizováno] telefonoval poškozenému [jméno] [příjmení], kterého v té době znal jen jako [jméno]. Domluvili si schůzku na [údaj o čase] hodin Při schůzce v autobazaru si svědek vozidlo prohlédl, zkontroloval i doklady a zjistil, že vozidlo není registrováno na jméno poškozeného, nýbrž na jinou osobu. Potvrdil též, že se rozešli asi ve [údaj o čase] hodin a svědek

jel z [obec] zpět na [obec]. Kolem [údaj o čase] hodin telefonoval obžalovanému a domluvili se, že až bude před [anonymizována dvě slova], znovu zavolá. Dodal, že cestou nikde nestavěl, pouze za odbočkou na [obec] a [obec] dostal pokutu za rychlou jízdu ve výši 1.000 Kč, bloky však již nemá. Také své další počínání popsal shodně s dřívější výpovědí, potvrdil tedy, že odjel do dílny [jméno] [příjmení], mohlo být kolem [údaj o čase] hodin. Někdy po 16. hodině mu telefonoval poškozený [jméno] [příjmení], že již vyjel. Přibližně za jeden a půl hodiny svědkovi telefonoval obžalovaný a ptal se na prodejce. Někdy po 19. hodině znovu telefonoval poškozený [jméno] [příjmení] s tím, že je již před [anonymizována dvě slova] a svědek mu řekl, kde se setkají. Shodně s dřívější výpovědí pak svědek popsal i své další počínání, tedy cestu do [obec] a setkání s obžalovaným, k časovým údajům uvedl, že na místo srazu u benzinové čerpací stanice dorazil kolem [údaj o čase] hodin. Když pak přijeli před [okres], telefonoval svědek obžalovanému a dohodli si místo srazu, na které obžalovaný přijel asi ve [údaj o čase] hodin. Když vozidlo, se kterým přijeli poškození zaparkovali v garáži a odjížděli pryč, mohlo být kolem [údaj o čase] hodin. Dále znovu popsal cestu na parkoviště, odkud měl obžalovaný odjet někdy kolem [údaj o čase] hod a vrátit se kolem [údaj o čase] hodin.

K průběhu svého setkání s poškozenými v [obec] a k průběhu cesty z [obec] do [obec] se svědek vyjádřil i při úkonu označeném jako prověrka na místě dle § 104e trestního řádu, který se konal dne [datum]. Při tomto úkonu svědek uvedl, že první setkání s poškozenými na benzinovém čerpadle se uskutečnilo kolem [údaj o čase] hodin plus minus 30 minut, zastávka na dalším benzinovém čerpadle proběhla kolem [údaj o čase] hodin. Na místo setkání s obžalovaným dorazili kolem [údaj o čase] hodin a čekali na něho 15 až 20 minut, během nichž si svědek s obžalovaným telefonovali. Na tomto místě u garáží se zdrželi asi do [údaj o čase] hodin a na lesní parkoviště dorazili kolem [údaj o čase] hodin.

Ke stejným skutečnostem se svědek vyjádřil i při dalším výsledku v přípravném řízení, který se konal dne [datum]. Byl mu předestřen výpis telekomunikačního provozu jeho mobilního telefonu, z něhož vyplývalo, že dne [datum] ještě ve [údaj o čase] hodin měl být připojen na buňku mobilního operátora v [obec] a ve [údaj o čase] hodin byl připojen na buňku [okres], [ulice]. Svědek vysvětlil, že časy, které uváděl ve svých dřívějších výpovědích pouze odhadoval. Hodinky nosí, ale neví, zda je tehdy měl. Po předestření skutečnosti vyplývající rovněž z výpisu telekomunikačního provozu, že téhož dne ve [údaj o čase] hodin bylo na svědkův telefon voláno z telefonu obžalovaného a svědek byl připojen na již zmíněnou buňku mobilního operátora, ač dle svých výpovědí se měl již nacházet na místě činu, svědek reagoval pouze tvrzením, že muselo dojít k časovému posunu celkového sledu událostí.

Podrobně byl svědek [jméno] [příjmení] vyslechnut v průběhu hlavního líčení. Poprvé byl vyslechnut dne [datum], kdy k časovým údajům pouze uvedl, že do [obec] za poškozeným [jméno] [příjmení] přijel kolem poledne a vozidlo bylo přivezeno kolem [údaj o čase] hodin. Jinak popsal kuse znovu další průběh cesty do [obec] a do [obec] i setkání s obžalovaným. Na rozdíl od svých dřívějších výpovědí uvedl, že s vozidlem [anonymizována tři slova] do garáže zacouval obžalovaný. K dotazům předsedy senátu podrobněji popsal, jak se dozvěděl o nabídce vozidla [anonymizována tři slova], znovu se vyjádřil i k průběhu zmíněných cest. Uvedl, že poškozeného [jméno] [příjmení] viděl poprvé dne [datum] kolem poledne v [obec] na [anonymizováno] ulici, na rozdíl od dřívějších výpovědí uvedl, že to bylo asi ve [údaj o čase] hodin, předtím, kolem [údaj o čase] hodin poškozenému telefonoval a schůzku si domluvili. Na schůzce se zdržel asi 20 minut a poté jel zpět do [obec], přičemž obžalovanému telefonoval až v době, kdy byl před [anonymizována dvě slova], což bylo asi půl čtvrté. Pak znovu zatelefonoval poškozenému [jméno] [příjmení], že může přijet. Když potom poškození přijeli, odjeli společně se svědkem ke garáži v [obec], kam mohli přijet kolem [údaj o čase] hodin. Obžalovaný přijel asi za 15 minut. Z místa činu obžalovaný odjel kolem [údaj o čase] hodin a vrátil se asi za 10 minut.

S ohledem na rozpory ve výpovědi svědka oproti přípravnému řízení i mezi jednotlivými výpověďmi svědka z přípravného řízení, byly výpovědi svědka z přípravného řízení, včetně

protokolu o prověrce výpovědi na místě, přečteny. Svědek pouze uvedl, že své výpovědi nechce doplnit.

Již v přípravném řízení byl obstarán výpis telekomunikačního provozu od mobilních operátorů ohledně používání telefonů obžalovaným, poškozeným [jméno] [příjmení] a svědkem [jméno] [jméno]. Z důkazů uvedených výše vyplynulo, že poškozený [jméno] [příjmení] užíval telefonní čísla [anonymizováno] [tel. číslo], [číslo] [anonymizována dvě slova], obžalovaný [číslo] [tel. číslo] a svědek [jméno] [příjmení] [číslo] [tel. číslo]. Z tohoto listinného důkazu vyplynulo, že:

Svědka [jméno] [příjmení] telefonoval poškozenému [jméno] [příjmení] dne [datum] v

- 09: 23:14 hodin (spojení nebylo realizováno)
- 10:3 0:07 hodin (poškozený byl v dosahu buněk [obec] a [obec])
- 13: 28:38 hodin (poškozený byl v dosahu buňky [obec])
- 16: 04:23 hodin (poškozený byl v dosahu buňky [obec])
- 17:3 6:35 hodin (poškozený byl v dosahu buňky [obec])

Poškozený [jméno] [příjmení] telefonoval svědkovi [jméno] [jméno] dne [datum] ve

- 14: 00:33 hodin (hovor byl spojen ve 14:00 hodin a svědek byl v dosahu buňky [obec a číslo], [ulice], poškozený v dosahu buňky [obec a číslo], [ulice])
- 15:54 hodin (hovor byl spojen v 15:54 hodin a svědek byl v dosahu buňky [obec], poškozený v dosahu buňky [okres], [obec], při přijetí dalšího hovoru od nezjištěného volajícího v 16:02 hodin byl již svědek v dosahu buňky [obec], [ulice])
- 18:54 hodin (hovor byl spojen v 18:54 hodin a svědek byl v dosahu buňky [obec], [ulice], poškozený v dosahu buňky [obec], [anonymizována dvě slova])

Svědka [jméno] [příjmení] telefonoval obžalovanému dne [datum] v

- 10:4 9:01 hodin (obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno])
- 14: 22:21 hodin (obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [ulice] a [okres], [ulice])
- 14: 26:23 hodin (obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [ulice])
- 15:3 9:33 hodin (obžalovaný byl v dosahu buňky [příjmení] [anonymizováno])
- 16: 17:21 hodin (obžalovaný byl v dosahu buňky [obec], [obec])
- 18:5 5:57 hodin (obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno] a [okres], [ulice])
- 19: 00:20 hodin (obžalovaný byl v dosahu buněk [okres], [anonymizováno] a [okres], [ulice])
- 19: 22:19 hodin (obžalovaný byl v dosahu buněk [okres], [anonymizováno] a [okres], [ulice])

Obžalovaný telefonoval svědkovi [jméno] [jméno] dne [datum] ve

- 13:44 hodin (hovor byl spojen ve 13:44 hodin a svědek byl v dosahu buňky [obec a číslo], [ulice], obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno])
- 17:3 2:42 hodin (hovor byl spojen v 17:33 hodin a svědek byl v dosahu buňky [okres], [ulice], obžalovaný byl v dosahu buňky [obec])
- 17:4 9:24 hodin (hovor byl spojen v 17:50 hodin a svědek byl v dosahu buňky [obec], [ulice], obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno])
- 18:40 hodin (hovor byl spojen v 18:40 hodin a svědek byl v dosahu buňky [obec], [ulice], obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno])

- 20:51 hodin (hovor byl spojen ve 20:52 hodin a svědek byl v dosahu buňky [obec], [ulice], obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno])

- 21: 03:47 hodin (hovor byl spojen ve 21:04 hodin a svědek byl v dosahu buňky [okres], [ulice], obžalovaný byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno])

Z výpisů dále vyplynulo, že dne [datum] svědek [jméno] [příjmení] přijal hovory od nezjištěného volajícího v 10:32 a 10:40 hodin, kdy byl v dosahu buňky [obec], [ulice].

V hlavním líčení konaném dne [datum] byl svědek [jméno] [příjmení] dotazován na rozpory v časových údajích, které uváděl v předchozích výpovědích. U tohoto hlavního líčení uvedl, že do [obec] přijel kolem poledne a v půl jedné se setkal s poškozeným [jméno] [příjmení]. Předseda senátu předešel svědkovi, že v dřívější výpovědi uvedl, že v [obec] byl ve [údaj o čase] hodin, jednání probíhalo asi 30 minut, pak 30 minut projížděl [anonymizováno] a hodinu a půl mu trvala cesta do [obec] a kolem [údaj o čase] hodin opět telefonoval poškozenému [jméno] [příjmení]. Svědek potvrdil, že to odpovídá. Z výpisu telefonních hovorů mu bylo předešeno, že telefonoval poškozenému [jméno] [příjmení] ve [údaj o čase] hodin (správně má být ve [údaj o čase] hodin) a následně v [údaj o čase] hodin. K tomu svědek uvedl, že ve [údaj o čase] hodin telefonoval poškozenému, zda už je na [anonymizováno] a dodal, že schůzka musela proběhnout o půl hodinu déle. K rozporu v jeho výpovědi ohledně času pozdějšího volání (dle svědka v [údaj o čase] hodin, dle výpisu v [údaj o čase] hodin) uvedl, že podle výpisu to bude přesnější, neměl hodinky. K rozporu ve výpovědi, kdy uvedl, že obžalovanému po odjezdu z [obec] telefonoval ve [údaj o čase] hodin a podle výpisu to bylo ve [údaj o čase] hodin uvedl, že se jedná o ten rozdíl v čase oproti schůzce s poškozeným. Svědek byl vyzván k vyjádření také k dalšímu rozporu, kdy v přípravném řízení tvrdil, že obžalovaného se telefonicky dotazoval, zda sehnal peníze, kolem [údaj o čase] hodin, přičemž podle výpisu obžalovanému telefonoval v [údaj o čase] hodin. K tomu uvedl, že se opět jedná o ten rozdíl půl hodiny. K dalšímu rozporu, kdy dříve uváděl, že kolem [údaj o čase] hodin mu telefonoval poškozený [jméno] [příjmení], ale podle výpisu mu tento poškozený telefonoval v [údaj o čase] hodin a v té době byl svědek na [obec], svědek uvedl, že muselo dojít k nějakému posunu, když předtím byly posuny o půl hodiny v čase dopředu a nyní o půl hodiny v čase dozadu, což si nedokáže vysvětlit. K rozporu, kdy svědek dříve tvrdil, že obžalovaný měl odjet z místa činu pro peníze krátce po [údaj o čase] hodin a oni na něj čekali asi 20 minut a později uváděl, že odjel kolem [údaj o čase] hodin a vrátil se kolem [údaj o čase] hodin, svědek uvedl, že to bylo odhadem, nesledoval čas. Zde je nutno poznamenat, že z výpisu telefonních hovorů není patrné, že by svědek [jméno] [příjmení] telefonoval v této době obžalovanému či naopak obžalovaný jemu, i když ve své výpovědi v přípravném řízení svědek uvedl, že v průběhu čekání obžalovanému asi telefonoval a ptal se ho, kdy přijede a bylo mu sděleno, že už jede.

K dotazu obhájce svědek v tomto hlavním líčení reagoval na další předešlé rozpory mezi jeho výpovědi a skutečnostmi zjištěnými z výpisů telekomunikačního provozu. Z tohoto listinného důkazu totiž plyne, že obžalovaný nepřijal na sledovaném telefonním čísle žádný hovor od [anonymizováno]: [údaj o čase] hodin (výše zmíněný hovor se svědkem [jméno] [jméno]) do [anonymizováno]: [údaj o čase] hodin, kdy přijal hovor od nezjištěného volajícího. Pokud jde o volání uskutečněná obžalovaným, po hovoru uskutečněném se svědkem v [údaj o čase] hodin (viz výše) obžalovaný vedl další hovor od [údaj o čase] hodin, patrně se svědkem [jméno] [příjmení], který potvrdil, že se znal s obžalovaným a v kritické době používal mobilní telefon s volacím [číslo] přičemž byl v dosahu buňky [okres], [anonymizováno]. Další hovor pak ve [údaj o čase] hodin s nezjištěným účastníkem, kdy byl stále v dosahu stejné buňky mobilního operátora a v dosahu této buňky byl i při následných hovorech se svědkem [jméno] [jméno] ve [údaj o čase] hodin a [anonymizováno]: [údaj o čase] hodin. Naproti tomu svědek [jméno] [příjmení], jak bylo uvedeno výše, byl v době přijetí hovorů v [údaj o čase] hodin a v [údaj o čase] hodin ještě v dosahu buňky [obec], [ulice]. Poškozený [jméno] [příjmení] byl v době přijetí hovoru od svědka v [údaj o čase] hodin na telefonní [číslo] v dosahu buňky [obec], [anonymizována dvě slova]. V době přijetí hovoru na telefonní [číslo] [tel. číslo] v [anonymizováno]: [údaj o čase] hodin byl v dosahu buňky [obec],

[ulice], v době uskutečnění hovoru přijatého v [anonymizováno]: [údaj o čase] hodin v dosahu buněk [obec], [část obce], [ulice] a [okres], [obec] a v době přijetí hovoru v [anonymizováno]: [údaj o čase] hodin již v dosahu buňky [okres], [anonymizováno]. Svědek [jméno] [příjmení] reagoval tvrzením, že obžalovaný skutečně po odjezdu z místa činu telefonoval někomu z příbuzných ohledně půjčení garáže. Na skutečnost plynoucí z výpisů telekomunikačního provozu, že poškozený [jméno] [příjmení] měl být již v [údaj o čase] hodin v [obec], zatímco svědek ještě ve [údaj o čase] hodin v [obec], svědek uvedl, že se to musí brát podle výpisů, on to přesně říci nemůže. Po předstření skutečnosti plynoucí z výpisu, že v [anonymizováno] byl v dosahu [příjmení] [okres], [ulice] a v [anonymizováno] již v dosahu buňky [obec], [ulice], svědek doslova uvedl, že,, to konzultovali i s policií a nakonec jim to vyšlo tak, že udělali chybu oni a ne svědek. Před policií musel vypovídat podle časového snímku, řekl svoji verzi a jim to nezapadalo do telefonátů. Je si stoprocentně jistý, že správná verze je ta, co vypovídal podle hovorů, plus minus 20 minut“. K dotazu předsedy senátu vysvětlil, že policie se jej neptala na rozdíly v uváděných časech, když to konzultoval s policií, řekli mu, že to časově nesedí. Nekonzultovali to minutu po minutě, výpisy telekomunikačního provozu mu neukazovali.

Svědka [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že při cestě z [obec] do [obec] dostal pokutu od orgánů Policie ČR za nedovolenou rychlost a na tomto tvrzení setrval i v hlavním líčení. Ze zprávy Policie ČR bylo zjištěno, že v uváděný den mu žádná pokuta nebyla uložena, což svědek nedovedl vysvětlit. Po předstření sdělení Policie ČR, že žádná z hlídek neprojížděla kolem garáží v [obec] v době, kdy tam měl čekat společně s poškozenými na obžalovaného, svědek uvedl, že si to nedokáže vysvětlit, že ta hlídka tam byla.

V hlavním líčení konaném dne [datum] se svědek k průběhu své cesty do [obec] dne [datum] a k průběhu následné cesty do [obec] nevyjadřoval. V opakovaném hlavním líčení konaném dne [datum] znovu popsal okolnosti svého seznámení s obžalovaným. Popsal je poněkud jiným způsobem, než v předchozích výpovědích, když uvedl, že s obžalovaným se setkal jednou na vazbě na [obec], neznali se. Po propuštění obžalovaného z výkonu trestu svědek s obžalovaným seznámil [jméno] [příjmení] v restauraci [příjmení] v [obec] s tím, že obžalovaný potřebuje přepsat auto, což svědek pro něj měl zařídit. Takto se seznámili, mohlo to být asi 4 měsíce před vraždou poškozených. K okolnostem, za jakých se dozvěděl o nabídce vozidla [anonymizována tři slova] k prodeji, uvedl, že kamarád z [obec], na jehož jméno si nevzpomněl, mu volal z [stát. instituce] nepovoleným telefonem, že tam má kamaráda, který má kamaráda venku a ten má podíl na vozidle, které potřebuje prodat. Dal svědkovi kontakt na poškozeného [jméno] [příjmení]. Ke své cestě do [obec] dne [datum] a dalším událostem tohoto dne vypověděl, že shodou okolností jel do [obec] něco vyřizovat, takže si s poškozeným [jméno] [příjmení] dali sraz kousek od [anonymizováno] u benzínky, kousek od bazaru, kde bylo vozidlo umístěno. V autobazaru mu poškozený auto ukázal, bavili se tam s prodejcem aut. Svědek řekl poškozenému, že jej to zajímá a odpoledne svědkovi telefonoval obžalovaný a říkal, aby svědek auto přivezl do [obec] před tu garáž. Od doby, kdy mu telefonoval kamarád z věznice, do setkání s poškozeným [jméno] [příjmení] uběhl asi měsíc, 3 týdny. Na vozidlo se jel podívat týž den, který se potom odváželo. Z [obec] svědek vyjížděl kolem [údaj o čase] hodin, v [obec] byl kolem [údaj o čase] hodin. Po cestě telefonoval obžalovanému, jak auto vypadá. Obžalovaný řekl, že peníze sehnal, aby svědek poškozeným zavola. Přijeli kolem [údaj o čase] hodin, neboť museli vozidlo vyzvednout z bazaru. Poškozeným svědek řekl, aby přijeli od [obec] do [obec] na pumpu [anonymizováno] a bylo dohodnuto, že tam přijede i obžalovaný. Ten potom telefonoval, aby přijeli do [obec], že ten den již v [obec] byl a odvezl svoji družku do [obec]. V [obec] přijeli ke garáži, obžalovaný si zkontroloval auto, zavezl ho do garáže, svědek naložil poškozené a měli jet pro peníze. Odjeli na odstavné parkoviště, obžalovaný odjel a asi po 15 – 20 minutách se vrátil. K dotazům upřesnil časové údaje. Vypověděl, že kolem [údaj o čase] hodin se vrátil do [obec], asi v [údaj o čase] hodin přijeli poškození do [obec] na pumpu [anonymizováno], v [obec] mohli být asi v [údaj o čase] hodin, tam byli maximálně 15 minut, potom odjeli na odstavné parkoviště, tam čekali asi 15 – 20 minut, svědek vykouřil dvě cigarety, potom se vrátil obžalovaný.

Po přečtení všech předchozích výpovědí svědek v hlavním líčení konaném dne [datum] po výzvě k odstranění rozporů uvedl, že vše, co bylo čteno, se zakládá na pravdě, kromě těch časových údajů, to si člověk nemůže přesně pamatovat a s odstupem času čím více výpovědí bylo, tak tím se to zhoršovalo, protože čas ubíhal. Při prvotní výpovědi je to nejpřesnější. K dotazům obhájkyň znovu zdůraznil, že poškození přijeli za svědkem, k obžalovanému je dovezl on. Přijeli asi někdy kolem půl osmé večer na benzinovou pumpu [anonymizováno], kde byli maximálně do osmi hodin a odjeli společně směrem na [okres]. Pak tam čekali na obžalovaného.

Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení potvrdil, že někdy v měsíci srpnu roku [rok] s ním svědek [jméno] [příjmení] hovořil o prodeji vozidla [anonymizováno], říkal, že se má sejít na nějakém benzinovém čerpadle. Na svědka to dělalo dojem, že spíše obchod pro někoho domlouvá, protože dle mínění svědka sám peníze neměl.

Ve věci byl v přípravném řízení vyslechnut utajený svědek (§ 55 odst. 2 trestního řádu), který vystupoval pod jménem [jméno] [jméno]. Ten byl vyslechnut k návrhu obžalovaného. Uvedl, že obžalovaného zná ze [obec] asi po dobu 10 – 15 let, byli přátelé a setkávali se i v roce [rok]. Na dotaz, zda byl přítomen u nějakého obchodu s vozidlem [anonymizováno] v letních měsících tohoto roku svědek uvedl, že někdy ve večerních hodinách kolem [údaj o čase] – [údaj o čase] hodin přijelo k bydlišti obžalovaného v [obec] vozidlo [příjmení] [anonymizováno] modré barvy. Svědek byl v bytě obžalovaného a před příjezdem někdo obžalovanému telefonoval, co bylo obsahem telefonátu svědek neví. Po telefonátu obžalovaný se svědkem vyšli před dům a vzápětí přijelo vozidlo. Ve vozidle byli dva muži, obžalovaný hovořil s černovlasým. Po 20 – 30 minutách od příjezdu vozidla [anonymizováno] přijel další muž silné postavy, který se s obžalovaným znal. Zdrželi se 5 – 10 minut a odjeli pryč, vozidlo [anonymizováno] zůstalo na místě. Dva muži z vozidla [anonymizováno] odjeli společně s tím mužem silné postavy. Poté jel svědek s obžalovaným do restaurace [jméno] v [obec]. Tam se zdrželi asi hodinu, potom někdo obžalovanému telefonoval a obžalovaný odjel. Svědek dále uvedl, že číslo mobilního telefonu obžalovaného si nepamatuje, ale obžalovaný měl více telefonů. Na dotaz uvedl, že byl na návštěvě u obžalovaného ve věznici a připustil, že byl osloven obžalovaným, aby v této věci svědčil. K dalším dotazům vysvětlil, že obžalovaný mu říkal, že ten černovlasý muž z vozidla [anonymizováno] je jeho kamarád a má s ním nějaké kšefty. O drogách řeč nebyla, ale když svědek seděl na lavičce, obžalovaný něco takového říkal. Závěrem svědek uvedl, že v té době užíval mobilní telefon s volacím číslem [tel. číslo]. Svědek byl vyslechnut v hlavním líčení konaném dne [datum], kdy předseda senátu přijal opatření k uvedení pravé totožnosti tohoto svědka, utajeno zůstalo pouze pravé jméno svědka, nikoli jeho podoba. Poté svědek po řádném zákonném poučení pouze uvedl, že již neví, jak to vše začalo a nepamatuje si nic. K dotazu státní zástupkyně kdo jej požádal, aby podal svědectví, svědek uvedl, že někdo z organizovaného zločinu, pan [příjmení]. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení uvedl, že nechce nic doplnit. Je to již dlouhá doba a už si nic nepamatuje. Dále dodal, že má strach o sebe a o rodinu, ale z čeho konkrétně nedokáže říci.

Je zřejmé, že výpověď svědka [jméno] [příjmení] nikterak nepřispěla k bližšímu objasnění okolností cesty poškozených na západ [obec], neboť svědek nebyl schopen uvést bližší podrobnosti, o jakém vozidle a kdy měl svědek [jméno] [příjmení] hovořit. Výpověď svědka [jméno] [jméno] působí s ohledem na jeho vystoupení v hlavním líčení velmi nevěrohodně a soud je toho názoru, že byla učiněna ve snaze pomoci obžalovanému potvrdit jeho obhajobu, kterou v té fázi přípravného řízení uplatnil.

Dříve, než krajský soud přistoupí k hodnocení výpovědi svědka [jméno] [jméno], musí se ohradit proti tvrzení Vrchního soudu, že výslech tohoto svědka byl v hlavním líčení veden tendenčně, způsobem, který měl svědka zmást. Svědkovi bylo v souladu s trestním řádem umožněno, aby se sám souvisle vyjádřil, pak teprve mu byly kladeny dotazy a poté byly přečteny předchozí výpovědi svědka, neboť se při své výpovědi v hlavním líčení svědek od předchozích výpovědí odchyloval. I tento postup je dle názoru krajského soudu v souladu s trestním řádem a není vinou soudu, že byl svědek v předchozím průběhu vyslýchán opakovaně. Krajský soud musel, opět v souladu

s trestním řádem, reagovat na všechna vyjádření svědka, musel tedy zohlednit i jeho výpovědi z předchozího hlavního líčení. Ty by byly nepoužitelné jen v případě, že by příslušné výsledky byly provedeny v rozporu s trestním řádem či jinými právními předpisy, což senát krajského soudu rozhodující ve věci nyní neshledal. Neshledal to patrně ani Vrchní soud, neboť takový závěr v citovaném usnesení neučinil. Nadále krajský soud nemůže přehlížet četné rozpory ve výpovědích svědka [jméno] [jméno], a to nejen podstatné rozpory v postupných výpovědích svědka, ale i rozpory se skutečnostmi zjištěnými z listinných důkazů – výpisů telekomunikačního provozu poskytnutých mobilními operátory. Tyto rozpory svědek nevysvětlil, dokonce se po vystoupení svědka v opakovaném hlavním líčení prohloubily (viz např. tvrzení svědka, že do [obec] jel dne [datum] shodou okolností za účelem vyřízení jiné záležitosti, které je zcela nové) a vedou soud k závěru o nevěrohodnosti výpovědi svědka [jméno] [jméno], pokud popisoval své setkání s poškozeným [jméno] [příjmení] v [obec] a následné setkání v [obec] a cestu do [obec]. Soud si je samozřejmě vědom toho, že nemá k dispozici zvukové záznamy telefonních hovorů uvedených výše, z nichž by bylo možno zjistit, kdo ve skutečnosti telefonní hovory vedl. Lze tak jen tvrdit, že ten který mobilní telefon byl v době hovoru v dosahu příslušné buňky mobilního operátora, nikoli že jej použila některá konkrétní osoba. Pak je ale nutno respektovat výše uvedenou zásadu hodnocení důkazů v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a za situace, kdy ani obžalovaný ani svědek [jméno] [příjmení] neuvedli, že by svůj mobilní telefon dne [datum] komukoliv předali a ze žádných důkazů nevyplynulo, že by tak učinil poškozený [jméno] [příjmení], musí soud uzavřít, že není vyvráceno, že při výše uvedených hovorech použili příslušné mobilní telefony jejich majitelé. Ze srovnání údajů poskytnutých mobilními operátory o buňkách, přes které byly hovory realizovány a údajů o územním dosahu těchto buněk pak plyne, že není vyloučeno, že poškozený [jméno] [příjmení] se již v době kolem [anonymizováno] hodin nacházel v [obec] (stejně jako obžalovaný), zatímco svědek [jméno] [příjmení] byl v té době ještě v [obec]. Není tak vyloučeno tvrzení obžalovaného, že poškozený jej znal z dřívější doby a přijel do [obec] přímo za obžalovaným bez ingerence svědka [jméno] [jméno], s nímž se setkal až později v [obec]. Krajský soud doplnil dokazování dle pokynu Vrchního soudu zprávou mobilního operátora k tomu, zda je možné, že by byl hovor uživatele mobilního telefonu, který by se nacházel v blízkosti některé z buněk, přenášen buňkou jinou. Ze zprávy vyplynula jen obecná informace, že dosahy přenosových buněk závisí na různých faktorech. Nic se tak nezměnilo na závěru krajského soudu, který byl uveden výše. Tento závěr vychází z důsledného uplatnění zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a z přesvědčení senátu krajského soudu, že výpověď svědka [jméno] [jméno] není věrohodná, jak bude ještě podrobněji vysvětleno níže. Na takovém hodnocení výpovědi svědka se nic nezměnilo, přestože vzal v úvahu argumenty uvedené v usnesení Vrchního soudu. Ani nevěrohodnou výpovědí svědka [jméno] [jméno] tak není v žádném případě prokázáno, že účelem cesty poškozených byl prodej vozidla [anonymizována dvě slova].

Výpovědi svědka [jméno] [jméno] jsou též důkazem, o který se opírala obžaloba, pokud jde o popis událostí na místě činu a událostí, které po spáchání činu následovaly bezprostředně a v dalších dnech. Ve své výpovědi z přípravného řízení ze dne [datum] (neodkladný úkon) svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že po návratu na místo činu obžalovaný vystoupil ze svého vozidla a šel ke svědkovu vozidlu. Svědek seděl na místě řidiče, poškozený [jméno] [příjmení] vedle něho na místě spolujezdce. Někdo otevřel dveře spolujezdce, asi to byl obžalovaný. Z pod bundy vytáhl pistoli, přiblížil ji na 50 cm a méně k hrudi poškozeného [jméno] [příjmení] a nejméně 2x, nejvíce 4x vystřelil. Do obličeje obžalovaného svědek neviděl, viděl pouze jeho tělo. V době výstřelů měl obžalovaný ruku s pistolí někde na úrovni okraje vozidla, možná i částečně uvnitř. Obžalovaný začal sprostě nadávat, že jsou policajti. Po těchto výstřelech poškozený [jméno] [příjmení] vypadl z vozidla, nebo ho obžalovaný vytáhl. Svědek viděl, že poškozený měl nohy ve vozidle, kolena někde v místě prahu vozidla, ležel směrem ven, na pravém boku nebo skoro na břiše. V tu dobu viděl svědek obžalovaného, který byl skrčen, viděl mu do obličeje. Obžalovaný mířil a vystřelil dozadu na poškozeného [jméno] [příjmení]. Směr jeho ruky byl buď přes přední sedadlo spolujezdce nebo mezi předními sedadly, jeho ruka byla přibližně ve vodorovné poloze. Poškozený

v tu dobu vybíhal z vozidla, obžalovaný vystřelil jednou. Svědek se také rozhodl opustit vozidlo, výstřel podle něho vyšel v době, kdy se obracel ke svým dveřím, aby vozidlo opustil. Vyběhl tedy ven a schoval se na rohu levé přední části vozidla. V době, kdy zaklekával, slyšel další jeden či dva výstřely. Odkud a jak obžalovaný vystřelil, neviděl. Viděl ale poškozeného [jméno] [příjmení], který ležel asi 2 – 3 m od vozidla a snažil se plazit směrem k silnici. Následně svědek viděl, že obžalovaný k poškozenému přiběhl, ten začal křičet o pomoc. Obžalovaný jednou nohou na poškozeného dupl někam na hrudník, možná blíže krku. Takto na něho dupl jednou a ještě jednou na hrud'. Pak na něho skočil oběma nohama přibližně do stejných míst. Pak poškozený prosil, aby ho raději zastřelil, obžalovaný opět na poškozeného asi 2x oběma nohama skočil, přitom si zvrknuhl nohu, protože pak kulhal. Pak na poškozeného hodil kus ztvrdlého cementu, který ležel vedle. Hodil ho tak, že ho zvedl nad hlavu a vši silou ho na poškozeného hodil, někam na hrud'. To už poškozený jen chroptěl. Potom obžalovaný našel nějakou plaňku nebo tyčku a tou udeřil poškozeného do těla. V té době svědek slyšel a viděl příjezd nějakého vozidla, které zastavilo na úrovni vjezdu na parkoviště, jednalo se nejspíše o [anonymizována dvě slova]. Vozidlo se zastavilo asi na 2 vteřiny a poté se zase rozjelo. Pak obžalovaný svědkovi řekl, aby mu pomohl naložit těla do auta. Svědek šel ke svému vozidlu, vytáhl klíče ze zapalování, otevřel kufr a šel za obžalovaným, který šel k poškozenému [jméno] [příjmení]. Nejprve tedy naložili do kufru vozidla poškozeného [jméno] [příjmení], který ležen hlavou směrem k pravé části vozidla. Potom naložili druhého poškozeného, který v kufru vozidla ležel na levém boku. Poškozený začal sténat a obžalovaný vzal klíč na kola, povytáhl hlavu poškozeného ven z kufru tak, že byla v poloze, jakoby se díval do kufru, ale dopředu. Asi čtyřmi údery jej obžalovaný udeřil někam na temeno hlavy. Klíč na kola vzal obžalovaný ze svědkova vozidla, kde ležel na zemi vedle dokladů dovezených poškozeným [jméno] [příjmení]. Pak opět obžalovaný zasunul hlavu poškozeného do kufru. Obžalovaný řekl, aby svědek jel za ním a odjeli stejnou cestou ke garáži, kde bylo zaparkováno vozidlo [anonymizováno]. Svědek zacouval s vozidlem [anonymizována dvě slova] do garáže, pak jeli vozidly [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] a [příjmení] k nedalekému domu, kde obžalovaný zanechal vozidlo [příjmení] a odnesl někam klíče od tohoto vozidla. Svědek si nevybavil, kdo které vozidlo řídil. Poté obžalovaný a svědek společně jeli do svědkova bydliště, kde se svědek osprchoval a jeli do restaurace [příjmení], mohlo být kolem [údaj o čase] hodin. Obžalovaný svědkovi řekl, že si musí uvědomit, co se odehrálo, že obžalovanému hrozí doživotní trest a že svědek musí spolupracovat, jinak se mu obžalovaný pomstí. Obžalovaný odvezl svědka do jeho bydliště a řekl, že se ozve druhý den.

Druhý den mu obžalovaný asi v [údaj o čase] hodin telefonoval, že jede, přijel kolem [údaj o čase] hodin vozidlem [anonymizováno]. Společně odjeli do [anonymizováno] v [obec], kde obžalovaný koupil rýč a krumpáč za částku asi 700 Kč. Pak jeli ke garáži, ke bylo zaparkováno vozidlo [anonymizováno]. Cestou obžalovaný zajel do chatové oblasti u [územní celek] při řece [anonymizováno]. Tam vyndal zpod sedačky igelitovou tašku, z níž začal vytahovat části zbraně a naházet je otevřeným okénkem do řeky. Vzhledem k tomu, že svědek dříve závodně střílel, poznal, že se jednalo o starší zbraň typu [anonymizována dvě slova] [příjmení] ráže [anonymizováno] mm. Po příjezdu ke garáži obžalovaný nařídil svědkovi, aby řídil vozidlo [anonymizována dvě slova], v němž byly mrtvolky. Svědek odmítl, proto vozidlo s mrtvolami řídil obžalovaný. V této souvislosti svědek připomněl, že když den předtím odvezli vozidlo s těly do garáže, telefonoval obžalovaný svému tchánovi, že si v garáži chce ponechat vozidlo. Tchán ale nebyl doma a tím se obžalovaný ujistil, že garáž bude volná. Obžalovaný jel vozidlem [anonymizováno] do [obec], zaparkoval na dvoře jednoho domu, svědek jej následoval vozidlem [anonymizováno]. U tohoto domu byl svědek již asi dvakrát v minulosti, obžalovaný mu říkal, že dům patří jeho přítelkyni [jméno] [příjmení] nebo [příjmení]. Později obžalovaný svědkovi sdělil, že chtěl dům prodat za 500.000 Kč a majitelku že by někam uklidil. Po příjezdu k uvedenému domu obžalovaný určil místo, kde má být vykopána jáma. Kopání trvalo asi dvě hodiny, svědek během té doby dostal žízeň a obžalovaný odjel pro pití. Po jeho odjezdu svědek nekopal, nechťelo se mu. Obžalovaný se po návratu vztekal, že jáma ještě není hotova, sám začal zuřivě kopat a vyhloubil jámu o rozměrech asi 2x1,1x1 metr. Prikázal svědkovi, aby s vozidlem [anonymizováno] zacouval blíže k jámě a požadoval, aby mu svědek

pomohl těla do jámy hodit. Svědek pomoc odmítl a obžalovaný těla poškozených do jámy hodil sám, předtím je ještě prohledal a vzal jim dva mobilní telefony. Poškozený [jméno] [příjmení] byl vespod hlavou od baráku a na něm ležel poškozený [jméno] [příjmení] hlavou k baráku. Obžalovaný pak naložil do vozidla svědka rýč a krumpáč, ve vozidle byl i klíč na kola, který obžalovaný použil o den dříve. Svědkovi přikázal, aby klíč zahodil, rýč a krumpáč umyl, jinak může dopadnout jako poškození. Svědek měl z obžalovaného obavy, proto odvezl věci na chatu u [obec], kde dešťovou vodou omyl rýč a krumpáč, klíč na kola rovněž umyl, ale nevyhodil, ač to později obžalovanému tvrdil. Klíč ponechal na chatě a následně vydal policii (viz protokol o vydání věci). Dešťovou vodou vyčistil též zavazadlový prostor vozidla, kde byly krevní skvrny. Dřevěnou desku, která byla v zavazadlovém prostoru místo desky originální, spálil na ohni. Svědek dále připustil, že dne [datum] odhlásil vozidlo [anonymizováno] na dopravním inspektorátu v [obec], kam jel společně s obžalovaným a nějakou ženou, která nakupovala kosmetiku. Neví však, kdo vozidlo přehlásil na svědkyni [jméno] [příjmení]. Na dotaz policejního orgánu, proč se rozhodl věc ohlásit policii, svědek vysvětlil, že měl z obžalovaného strach, neboť mu vyhrožoval, ale nemohl s tím žít. proto se rozhodl, když byl obžalovaný ve vazbě, že událost oznámí. K dalšímu dotazu vyšetřovatele uvedl, že obžalovaný mu nařídil, aby v případě kontaktu s policií uvedl, že obžalovaný se s poškozeným [jméno] [příjmení] znal, poškozený mu dlužil milión korun a vozidlo [anonymizováno] mu dal dobrovolně, částečně na uhrazení dluhu. K předání mělo dojít na benzinové čerpací stanici [anonymizováno] v [anonymizována dvě slova] a poté, že byli poškození odvezeni obžalovaným ke stanovišti taxi a odjeli do [obec]. K dalším dotazům vysvětlil, že po střelbě provedl zběžnou prohlídku vozidla, žádné nábojnice nenalezl, vnitřek vozidla nečistil. Vozidlo bylo přes noc po činu uzamčeno v garáži, od které měl klíče obžalovaný a mohl vozidlo uklidit. Dále doplnil, že při prověrce výpovědi označil místo střelby kde technik hledačkou kovů našel nábojnice zkrácené verze [anonymizováno] mm a tímto se opírá o své tvrzení, z čeho bylo stříleno a jak bylo stříleno. Zbraň odpovídající té, ze které bylo stříleno, druhý den obžalovaný odhodil do řeky. Doplnil, že dříve střílel závodně a dokáže rozeznat střelnou zbraň od plynové. K dotazu státní zástupkyně dodal, že vlastnoručně napsal dopis, v němž popsal průběh události na místě činu a ten v obálce v září či říjnu [rok] uložil u notářky JUDr. [příjmení]. Odmítl upřesnit osobu, která dopis k notářce uložila.

Ve své výpovědi z přípravného řízení ze dne [datum] svědek [jméno] [příjmení] znovu popsal situaci na místě činu, oproti dřívější výpovědi uvedl, že obžalovaný přiložil zbraň velmi blízko k hrudníku poškozeného [jméno] [příjmení], ústí hlavně bylo asi ve vzdálenosti 30 cm až těsně k tělu poškozeného. Ruka obžalovaného při střelbě byla vodorovná nebo mírně dolů. Shodně s předchozí výpovědí popsal útok obžalovaného proti poškozenému [jméno] [příjmení], doplnil však, že obžalovaný vzal do ruky nějaký železný drát obalený betonem, zvedl ho do vzduchu a udeřil jím několikrát poškozeného. Potom obžalovaný svědkovi přikázal, aby mu pomohl naložit těla do kufru svědkova vozidla a svědek ze strachu z obžalovaného poslechl. Zavazadlový prostor vozidla svědek otevřel klíčem, který vytáhl ze zapalování, nenapadlo ho použít mechanické otevírání z vozidla. Svědek oproti původní výpovědi doplnil, že před uložením těl vyndal ze zavazadlového prostoru přepravku s věcmi, mimo jiné klíčem na kola, kterou položil na zem vedle vozidla. Před odjezdem pak přepravku umístil na zadní sedadla svého vozidla. Jinak shodně popsal uložení těl do zavazadlového prostoru a útok obžalovaného proti poškozenému [jméno] [příjmení] pomocí klíče na kola. Dále svědek shodně jako v dřívější výpovědi popsal odvoz vozidla [anonymizováno] do garáže v [obec] a telefonát obžalovaného jeho tchánovi, shodně popsal i další navazující události a události druhého dne. Ke kopání jámy u domu ve [obec] doplnil, že obžalovaný poté, co se vrátil s pitím a jáma ještě nebyla vykopána říkal, že ji vykope sám, neboť v kriminále také kopal. Svědek opět popřel, že by těla do jámy pomáhal umístit, pouze připustil, že pomáhal přihrnovat zeminu. Potvrdil i to, že před uložením těl do jámy je obžalovaný prohledal a našel dva mobilní telefony [značka automobilu]. Shodně s dřívější výpovědí popsal úklid vozidla [anonymizováno] a mytí krumpáče a rýče, jakož i klíče na kola. Ke klíči na kola doplnil, že klíč nevyhodil dle pokynu obžalovaného proto, že jej měl půjčený od svědka [jméno] [příjmení] a ten

jej o vrácení klíče upomínal. I v této výpovědi svědek popsal cestu do [obec] za účelem přehlášení vozidla [anonymizováno], na rozdíl od dřívější výpovědi však připustil, že to byl on, kdo přepsal vozidlo na [jméno] [příjmení]. Navíc popsal setkání, ke kterému mělo dojít v [obec], kdy přijeli nějací [příjmení] a svědek jim podle pokynů obžalovaného řekl, že vozidlo [anonymizováno] mu poškození prodali na benzinovém čerpadle a poté je obžalovaný odvezl na taxi. [příjmení] se divili, že měli být poškození dva. Toto setkání se odehrálo v srpnu roku [rok], svědek pak dostal strach. Napsal proto dopis, v němž stručně vylíčil podstatné okolnosti činu. Dopis předal blízké osobě, aby jej uložila u notářky [příjmení].

Jedná se o dopis, který byl pro potřeby vyšetřování vydán policii svědkem [jméno] [jméno]. Svědkovi [jméno] [jméno] byla při výslechu konaném dne [datum] vyšetřovatelem předložena obálka opatřená nápisem, „Notářská úschova“. K tomu se svědek vyjádřil, že tuto předal své nevlastní matce (svědkyni [příjmení] [příjmení]), aby ji uschovala a kdyby se s ním něco stalo, aby ji uschovala u notáře. Potvrdil, že dopis uvnitř obálky psal a též správnost data na dopisu uvedeného ([datum]).

K událostem, které se měly odehrát na místě činu, se svědek [jméno] [příjmení] vyjádřil i při prověrce jeho výpovědi, která se konala dne [datum]. Při tomto úkonu ke střelbě na poškozeného [jméno] [příjmení] předvedl, jak obžalovaný přišel k jeho vozidlu, z bundy vytáhl pravou rukou pistoli, otevřel dveře u spolujezdce a střílel na poškozeného. Na rozdíl od dřívějších výpovědí uvedl, že obžalovaný vystřelil 2 až 3 rány, dvě asi do poškozeného [jméno] [příjmení] a jedna mohla směřovat na poškozeného [jméno] [příjmení] dozadu. Ukázal, jak poškozený [jméno] [příjmení] vypadl ven z vozidla, nohy mu zůstaly ve vozidle na podlaze. V rozporu s dřívějšími výpověďmi dále uvedl, že po této střelbě obžalovaný překročil nebo oběhl poškozeného [jméno] [příjmení], otevřel zadní dveře a vystřelil asi dvě rány na poškozeného [jméno] [příjmení], který již byl v otevřených zadních dveřích vlevo a snažil se z vozidla utéci, jeho pohyb však byl těžkopádný, pravděpodobně již byl zasažen. Když obžalovaný oběhl vozidlo, uslyšel svědek další dvě rány. Svědek při tomto úkonu opět ukázal vzdálenost, ze které střílel obžalovaný na poškozeného [jméno] [příjmení], ta byla změřena v rozmezí od [číslo] cm až do [číslo] cm. K dotazu upřesnil, že tři výstřely padly na poškozeného [jméno] [příjmení], jestli jeden na poškozeného [jméno] [příjmení] dozadu neví, další dva výstřely skrz zadní část vozidla a dva výstřely za vozidlem. Shodně s dřívějšími výpověďmi popsal svědek další útok obžalovaného proti poškozenému [jméno] [příjmení], ovšem upřesnil, že dupání směřovalo na hrudník do oblasti krku. Na rozdíl od dřívějších vyjádření uvedl, že před uložením těl do zavazadlového prostoru vozidla [anonymizováno] odtud nikoli svědek, nýbrž obžalovaný, vyndal krabici s náradím a uložil ji na zadní sedačky vozidla. Svědek potvrdil, že útok na hlavu poškozeného [jméno] [příjmení] vedl obžalovaný klíčem na kola, který byl umístěn v krabici na náradí. V další části prověrky svědek znovu popsal další události související s odvozem těl a jejich zakopáním, nedokázal přesně určit místo, kde obžalovaný zahodil zbraň. K mobilním telefonům, které obžalovaný našel u poškozených upřesnil, že se jednalo o telefony [značka automobilu] typu [číslo] a [číslo]. Prověrka výpovědi svědka byla zaznamenána na fotografiích a videozáznamu.

Stejně události popsal svědek i v hlavním líčení konaném dne [datum]. Nejprve vypovídal velmi nekonkrétně, svoji výpověď upřesnil k dotazům. Tentokrát uvedl, že na poškozeného [jméno] [příjmení] obžalovaný vystřelil několikrát, asi třikrát, neví, zda střílel do stejného místa. Zbraň měl přitom asi 10 cm od hrudníku poškozeného. Svědek opouštěl vozidlo, když byla střelba u konce. Když poškozený [jméno] [příjmení] vypadl z vozidla, poškozený [jméno] [příjmení] začal z vozidla také utíkat. Ke střelbě na poškozeného [jméno] [příjmení] svědek uvedl, že na něho obžalovaný střílel ještě v době, kdy poškozený seděl na zadním sedadle za řidičem. Střílel mezi sedačkami dozadu, svědek viděl ruku nataženou mezi sedačkami. Jednalo se o dva až tři výstřely, potom obžalovaný oběhl vozidlo zezadu a vystřelil ještě jednu ránu už za vozidlem. Poté ale uvedl, že první ránu na poškozeného [jméno] [příjmení] obžalovaný vystřelil mezi sedačkami, pak mezi zadními dveřmi a teprve, když byl poškozený venku, tak vystřelil potřetí. Dále uvedl, že obžalovaný

našel nějaký drát obalený betonem, kterým chtěl poškozeného bouchnout, ale to se mu nepovedlo. Skákal mu po hrudi a krku. Na krk mu skákal jednou nohou a pak oběma na hrudník. Bezprostředně poté ale svědek uvedl, že obžalovaný drátem obalovým betonem poškozeného dvakrát až třikrát udeřil. Potvrdil, že v době, kdy již byl poškozený v kufru vozidla, jej obžalovaný udeřil třikrát až čtyřikrát do hlavy klíčem na kola. Dodal, že těla pomáhal zakopat ze strachu, obžalovaný mu řekl, že co se stalo poškozeným, by se mohlo stát i svědkovi.

Protože i tato část výpovědi svědka byla protkána četnými rozpory, byly tyto rozpory odstraňovány přečtením dřívějších výpovědí. K rozporu ohledně uváděné vzdálenosti zbraně od těla poškozeného [jméno] [příjmení] uvedl, že se to seběhlo tak rychle, že člověk nepostřehne, jak blízko ta pistole byla a když z něho páčili přesně centimetry, tak jim neřekl dvakrát nic a pak jim řekl, že vzdálenost byla ne delší než 30 cm a ne kratší než k tělu. Vzdálenost 20 cm pro něho není zase takový rozdíl v míře. K dotazu, proč ve své výpovědi neuvedl stejné údaje, když si nebyl jistý, svědek uvedl, že neví. Svědek byl dotázán, zda v době 5 vteřin, kterou uváděl jako dobu od prvního výstřelu k poslednímu, by mohla osoba střílet na osobu sedící vedle něho a pak střílet dozadu a pak otevřít dveře, svědek uvedl, že takto je asi špatně napsané, řekl, že to byla tak krátká doba, že to mohlo být asi 5 vteřin, ale bylo to strašně rychle. K dotazu, proč ve svých výpovědích před prověrkou výpovědi neuváděl, že obžalovaný poté, co střílel v předních dveřích mezi sedačkami, měl jít dozadu a střílet tudy a ukázal to poprvé až při prověrce jeho výpovědi na místě, svědek uvedl, že neví, asi si na to vzpomněl až v průběhu rekonstrukce. Pokud mu byly předestřeny rozpory v jím uváděných počtech střel na poškozené, svědek uvedl, že vypovídal podle svého svědomí a nesnaží se někoho mást.

K dotazům obžalovaného svědek dodal, že svědek [jméno] [příjmení] na místě činu nebyl. Vyjádřil se též k poškození sedačky řidiče a potahů sedadel vozidla [anonymizováno], které nedokázal vysvětlit. K dalším dotazům obžalovaného se vyjádřil k některým dílčím rozporům mezi svými dřívějšími vyjádřeními. Uvedl, že zavazadlový prostor vozidla [anonymizováno] otevíral klíčem v rozrušení, jinak by jej otevřel páčkou. Obžalovaný mu nakázal, aby přinesl klíč. Ke krabici s náradím uvedl, že tu dal na zadní sedadlo obžalovaný ze země, připustil ale, že jí tam obžalovaný mohl dát rovnou ze zavazadlového prostoru. Dříve věc na policii neoznámil ze strachu, neboť obžalovaný byl na svobodě, jeho komplic byl také na svobodě a svědek pouze napsal výše zmíněný dopis. Sám jej nezanesl k notářce proto, aby tam nefigurovalo jeho jméno. Žádné údaje na plné moci sloužící k převodu vozidla [anonymizováno] nevypisoval.

Svědek [příjmení] byl rovněž dotázán k výpisu telefonních hovorů, z něhož plyne, že na jeho mobilní telefon bylo obžalovaným telefonováno následujícího dne ([datum]) ve [údaj o čase] hodin a svědek se v té době nacházel v dosahu buňky mobilního operátora [obec], kde bylo místo bydliště poškozeného [jméno] [příjmení], zatímco obžalovaný byl v dosahu buňky [obec], [část obce]. V dosahu stejné buňky se mobilní telefon svědka nacházel i při přijetí hovorů dne [datum] v [údaj o čase] hodin a dne [datum] v [údaj o čase] hodin. K tomu svědek uvedl, že [datum] byl den po vraždě a čas [údaj o čase] hodin těsně po tom, co byly zakopány mrtvoly, takže nemohl být současně v [obec] a v bydlišti poškozeného. Pochybnosti vzbuzuje i fakt, že při přijetí hovoru ve [údaj o čase] hodin dne [datum], tedy o pouhých 5 minut dříve, se mobilní telefon svědka nacházel v dosahu buňky [obec] u [obec]. I k této problematice krajský soud doplnil dokazování dle pokynu Vrchního soudu o zprávu mobilního operátora, kterou měly být odstraněny uvedené nejasnosti. Ze zprávy mobilního operátora vyplynulo, že se musí jednat o chybu a krajský soud se tak přiklonil k názoru Vrchního soudu, že nebylo provedenými důkazy prokázáno, že by svědek [jméno] [příjmení] v uvedené době navštívil okolí bydliště poškozeného. Jen pro úplnost krajský soud dodává, že ověřil i to, zda se nějaká buňka příslušného mobilního operátora nacházela v okolí [územní celek], neboť tento název byl důsledně užíván v odůvodnění citovaného usnesení Vrchního soudu. Ze zprávy mobilního operátora vyplynulo, že v katastru této obce (okres [okres]) či okolí se nikdy buňka mobilního operátora nenacházela, proto je krajský soud toho názoru, že se má skutečně

jednat o buňku v blízkosti [územní celek] [anonymizováno] a v případě odůvodnění usnesení Vrchního soudu jde o písářskou chybu.

Svědka [jméno] [příjmení] byl v hlavním líčení znovu vyslechnut dne [datum] po shlédnutí videozáznamu z provedené prověrky jeho výpovědi na místě a poté, co byli vyslechnuti znalci. Mimo jiné uvedl, že jedna rána byla vystřelena stoprocentně z předních dveří dozadu na poškozeného [jméno] [příjmení], pak teprve obžalovaný otevřel zadní dveře. Svědek dodal, že z místa činu neutekl proto, že se obával, že by po něm začal obžalovaný střílet.

V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek stručně uvedl, že po návratu na parkoviště obžalovaný vystoupil z auta, přišel ke svědkovu vozidlu ze strany spolujezdce, otevřel dveře a střílel na spolujezdce a potom i na toho, který seděl vzadu. Na místo činu svědek přijel vozidlem [anonymizována dvě slova], obžalovaný tam byl [příjmení] [anonymizováno], nikdo jiný tam nebyl. Znovu uvedl, že od doby, co obžalovaný odjel z parkoviště, do doby, než se vrátil, si snad jednou telefonovali, kde obžalovaný je, ale tím si svědek není jistý. Když se obžalovaný vrátil a začal střílet, svědek seděl na místě řidiče, poškozený [jméno] [příjmení] na místě spolujezdce a poškozený [jméno] [příjmení] vzadu. Detaily po tolika letech už neví. Zbraň viděl druhý den, neví jak poznal, že je to stejná zbraň, která byla den před tím použita. Na rozdíl od předchozích výpovědí uvedl, že obžalovaný vystřelil šest ran. Poškozený [jméno] [příjmení] nijak nereagoval, nestihl to. Poškozený [jméno] [příjmení] začal utíkat z auta k cestě, ale obžalovaný ho střílel, takže zůstal ležet kousek od auta. Na poškozeného [jméno] [příjmení] vystřelil asi 3 rány skrz auto. Poškozený [jméno] [příjmení] ještě nebyl mrtvý, obžalovaný po něm začal skákat, dupat. Našel tam nějaký zbytek cementu, který mu hodil na hrud'. Svědek uvedl novou skutečnost, kterou dříve nezmínil, totiž že obžalovanému došly patrony, proto byl trochu v klidu. Potvrdil, že klíč na kola, který vydal policii, je ten, který obžalovaný použil k útoku na poškozeného [jméno] [příjmení]. Dále uvedl, že po naložení poškozených musel auto s těly zavést ke garáži, kde bylo zaparkované vozidlo [anonymizováno]. Obžalovaný s ním vyjel ven, zavezl tam svědkovo auto, vozidlo [příjmení] odvezl k baráku jeho rodičů, zatímco svědek řídil vozidlo [anonymizováno].

Druhý den přijel obžalovaný kolem [údaj o čase] hodin vozidlem [anonymizováno], před tím asi svědkovi telefonoval, že je před barákem. Jeli do [anonymizováno] v [obec] koupit krumpáč a rýč. Potom jeli cestou do [obec], ale zastavili v [obec] a obžalovaný vyhodil zbraň, kterou vytáhl zespod sedačky v autě, zajel autem k řece, naházel to ve třech částech do řeky a jeli do [obec]. Po příjezdu k domu ve [obec] obžalovaný označil místo, kde se má kopat a potom odjel. Když se vrátil, říkal, že to jde pomalu a že si to dodělá sám, že v kriminále kopal nějaké rýhy a že trhal rekordy. V rozporu se všemi předchozími výpověďmi svědek připustil, že obžalovanému pomohl vyložit mrtvoly. Potom je obžalovaný zasypal a hodil přes ně starý dřevěný plot, který tam ležel. Svědek připustil, že byl v následujících dnech občas s obžalovaným v kontaktu, a to když přijel na dílnu za svým známým, který mu opravoval auta. S obžalovaným také jel přepsat vozidlo [anonymizováno], to jeli do [obec], tedy svědek, obžalovaný a nějaká jeho známá. Doklady k předání vozidla přivezl poškozený [jméno] [příjmení], prepis proběhl do týdne. Svědek uvedl, že věděl, že obžalovaný chce [anonymizováno] prodat, chtěl ho prodat i jeho známému. S vozidlem jezdil obžalovaný delší dobu. Jednou se svědek zeptal svého známého, zda chce vozidlo koupit, jinak se na jeho prodeji nepodílel. Při prepisu vozidla na družku obžalovaného byl svědek přítomen, při prodeji tam již nebyl. Znovu se vyjádřil i k dopisu s popisem trestného činu. Uvedl, že se postupně doslechl, co je obžalovaný za člověka a měl velký strach. Nevěděl, co má dělat, proto napsal dopis a dal ho rodičům, aby ho dali do notářské úschovy. Obálku zapečetil a řekl, že kdyby se s ním něco stalo, tak tam jsou podrobnosti, aby to věděli. Dopis předával někdy koncem září toho roku nevlastní matce, aby ho dali notáři, otec nebyl doma. Sám ho notáři nedal, neboť se bál, aby ta úschova nebyla na jeho jméno. Rozhodl se věc ohlásit, neboť na konci roku se měl ženit a chtěl mít čistý štít. Šel to nahlásit na policii do [obec] - [část obce]. Ti někde telefonovali, přijeli nějakí lidé a odvezli jej na to místo, kde byly zakopané mrtvoly.

K dotazům státní zástupkyně dodal, že pokud se zmiňoval ve svých výpovědích o výhrůžkách, tak těch bylo mnoho, např. když se dostali do kontaktu na cele nebo od jiných jeho spoluvězňů, kteří svědka kontaktovali ve vězení. Bylo to tak asi 10x, stává se to i v poslední době, kdy za svědkem chodí lidé, naposledy to bylo asi tak dva měsíce zpátky. To za ním přišel jeden člověk, promluvil si se svědkem a zase odešel. Byl to [jméno] [příjmení]. Říkal, že má takové indicie, že ne on, ale někdo jiný k panu [příjmení] chodí a že svědka chtějí zlikvidovat, takže ho přišel jen upozornit. Od poslední svědkovy výpovědi před senátem JUDr. [příjmení] bylo těch návštěv asi tak pět. [příjmení] [příjmení] mu nic neříká, ani jména od toho odvozená jako [jméno] nebo [jméno]. Svědkova bývalá manželka se jmenovala [jméno] a druhá se jmenovala [jméno]. Nikdy na celních deklaracích ani jedna nepracovala. Drogy nikdy nebral.

K dotazu obhájkyně znovu popsal svoji cestu do [obec] a setkání s poškozeným [jméno] [příjmení], jakož i následnou cestu do [obec]. [příjmení] údaje uváděl jen hrubým odhadem. Připustil, že uskutečnil převod vozidla [anonymizováno] na družku obžalovaného. Plná moc byla již vyhotovená, neví, kdo ji vyhotovil, svědek si tam napsal jen své jméno a šel na dopravní inspektorát v [obec]. Ke střelbě na poškozené uvedl, že hlaveň zbraně byla od těla poškozeného [jméno] [příjmení] asi tak [anonymizováno] – [anonymizováno] cm, už to přesně nedokáže říci. Na poškozeného [jméno] [příjmení] bylo vystřeleno [anonymizováno] – [anonymizováno], na poškozeného [jméno] [příjmení] byl vystřelen zbytek zásobníku, tzn. [anonymizováno] – [anonymizováno] ran. Nově vysvětlil, že ví, že to byl zbytek zásobníku proto, že zbraň zůstala otevřená, to viděl. Díval se z před auta za své auto, kde stál obžalovaný a střílel po poškozeném [jméno] [příjmení] a čekal, jestli si nabije nový zásobník. Nedokázal vysvětlit, proč neutekl poté, co bylo dostříleno. Báł se i poté, co obžalovanému došly náboje. Znovu stručně popsal násilí použité obžalovaným proti poškozeným. Na rozdíl od předchozích výpovědí uvedl, že rýč a krumpáč obžalovaný koupil druhý den ráno v [anonymizováno] v [obec], asi tak za 1.000 Kč. Do garáže měl vozidlem [anonymizováno] zacouvat svědek, ale nakonec tam zacouval obžalovaný, protože svědek byl rozrušený z té vraždy. Když jel s těmi mrtvými, také byl rozrušený, ale cesta dopředu je trochu jiná, než couvat do tmavé garáže. Pokud uváděl, že jej měli po cestě z [obec] stavět policisté a že měl dostat pokutu, dodal, že asi před dvěma nebo třemi měsíci odevzdával útržek, který našel v papírech, odevzdal ho v [obec] na „organizovaném zločinu“.

K dotazům obžalovaného setrval svědek na svých stanoviscích ohledně cesty poškozených do [obec] a [obec]. Uvedl dále, že zbrojní průkaz měl od roku [rok] nebo [rok] do roku [rok] – [rok]. Měl několik zbraní. Zbrojní průkaz vrátit nemusel, zbraně mu byly odebrány, když byl vyšetřován a pak mu byly vráceny i se zbrojním průkazem a pak je odevzdal a zbrojní průkaz si neprodloužil. Žádné nezákonné zbraně neměl. Nevím, co zde říkala moje bývalá manželka, ale já jsem měl všechny zbraně legálně. K dotazu, jak je možné, že znalec grafolog uvedl, že doklady k přepisu vozidla [anonymizováno] psal svědek, uvedl, že co mu obžalovaný dal, to do té smlouvy napsal.

Aniž by senát krajského soudu nahlížel na výpovědi svědka [jméno] [jméno] jakkoli destruktivně, jak mu je vytýkáno Vrchním soudem, nemohl přehlížet, že výpovědi svědka jsou plné rozporů, které zůstaly svědkem nevysvětleny. Jedná se nejen o rozpory v postupných vyjádřeních svědka, ale i o rozpory s jinými provedenými důkazy. Za účelem ověření věrohodnosti osoby svědka byl v této trestní věci vypracován v řízení před soudem znalecký posudek z oboru psychologie. Z jeho závěrů plyne, že svědek je celkově tzv. hraniční osobností vykazující vedle četných standardních a maskulinní normě odpovídajících rysů také některé vlastnosti a sklony akcentované – zejména sníženou vyspělost charakterovou, slabší svědomitost, inklinaci k prospěchářství, k vyšší sociální přetvářce, lehkovážnosti. Preferuje bezkonfliktní vztahy, nejeví se být agresivní, není ani zvýšeně dominantní, impulzivní, afektivně labilní. Nelze u něho vyloučit lstivost, jeho mentální schopnosti jsou průměrné. Jeho mnestická kapacita je dle objektivního psychometrického kritéria průměrná, je způsobilý vštěpovat, uchovávat a reprodukovat základní linie prožitých událostí v přijatelném rozsahu, ale je pravdou, že na plnou kvalitu jeho reprodukcí není spolehnutí, projevíly se u něho občasné tendence k nechorobným konfabulacím (tedy k doplňování mezer ve vzpomínkách

smyšlenkami – řádově zapadajícími do interpretovaného kontextu) a také byla psychologickým zkoumáním odhalena jeho živější obrazotvornost a tendence dotvářet a obohacovat faktické podněty při jejich slovním výkladu vlastními představami. U svědka lze vyloučit pseudologickou bájevitost, při líčení osobních vzpomínek vychází z reality, ale pro výše uvedenou nadstavbu a snahu svědka jevit se v lepším světle je nutno k jeho informacím a reprodukcím prožitků přistupovat s rezervou. Bájnou lhavost lze u svědka vyloučit, zvýrazněné sklony ke lhavosti prosté, tzn. převážně vědomé a účelové, jsou u něho vysoce pravděpodobné, odpovídají mimo jiné nižší vyspělosti jeho charakteru. Obecná věrohodnost svědka je zčásti zpochybňována faktory již uvedenými, ale z forenzně-psychologického jej nelze klasifikovat jako osobu zcela či podstatně nedůvěryhodnou. K otázce specifické věrohodnosti (ve vztahu k projednávané věci) znalec uvedl, že reference svědka mají přijatelnou konzistentnost, jsou v základních směrech stabilní a po obsahové stránce se nevyvíkají stylu života ani osobě svědka, nečiní dojem naučenosti. Nelze vyloučit odchylky v detailech, ale globální smyšlenost nebo celková umělá a účelová vykonstruovanost se znalci nejevila jako pravděpodobná. Mstivé pohnutky zaměřené vůči osobě obžalovaného ani vůči osobě jiné se v průběhu znaleckého zkoumání svědka neprojevily, projevíly se jeho obavy z potenciální msty. Na svých závěrech znalec setrval i v hlavním líčení, kdy měl možnost být přítomen výslechu svědka.

Je zřejmé, že znalecký posudek vyzněl v tom směru, že je svědek osobou obecně nepřilíš věrohodnou, nevyzněl ale jednoznačně do závěru, že je osobou plně nevěrohodnou, zejména ve vztahu k předmětu obžaloby. Proto musí soud sám přijmout závěr o věrohodnosti skutkových tvrzení svědka na základě dalších provedených důkazů. Dříve, než k tomuto soud přistoupí, je nutno ještě zmínit další ve věci provedené důkazy, neboť soud má povinnost vypořádat se se všemi provedenými důkazy.

Ve věci byla vyslechnuta svědkyně [jméno] [příjmení], která v přípravném řízení uvedla, že s obžalovaným se zná asi od roku [rok], měli přátelský vztah. Při jednom setkání v roce [rok] u něho viděla vozidlo [značka automobilu] tmavé barvy. Později se dozvěděla od [jméno] [příjmení], že auto bylo předáno na vyrovnání nějakého dluhu, ten člověk je mrtvý a obžalovaný je proto ve vězení. Výpověď této svědkyně se soudu jeví jako bezvýznamná.

Některé další důkazy měly sloužit k ověření věrohodnosti či naopak ke znevěrohodnění osob obžalovaného a svědka [jméno] [jméno], jakož i k prověření, zda se obžalovaný snažil nějakým způsobem ve svůj prospěch ovlivňovat dokazování. Na tomto místě lze zmínit výpověď svědka [jméno] [příjmení], který v přípravném řízení uvedl, že zná obžalovaného [jméno] [příjmení] od roku [rok], neboť jezdil za [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] měla problémy s bytem a dohodla se se svědkem, že půjde bydlet k němu do [územní celek], okr. [okres]. Někdy v srpnu či září roku [rok] za ní začali docházet různí lidé, kteří nepůsobili důvěryhodně. Jezdil tam i obžalovaný. Asi 14 dnů po té, co byly nalezeny na pozemku manželů [příjmení] ve [obec] mrtvolky, přijeli za [jméno] [příjmení] dva muži. Když jim svědek sdělil, že [jméno] [příjmení] není doma, předali mu zmuchlaný papírek s nějakým vzkazem.

Svědkyně [jméno] [příjmení] v přípravném řízení k tomuto uvedla, že skutečně asi 14 dní po nález mrtvol byl za ní v jejím bydlišti [jméno] [příjmení] s dalšími dvěma osobami. Svědkyně nebyla doma a papírek s telefonním číslem, který jí návštěvníci v místě bydliště zanechali, zahodila. Asi po týdně, někdy v březnu roku [rok] za ní do bydliště přijel bratr obžalovaného a [jméno] [příjmení]. Bratr obžalovaného jí dal do ruky papírek a řekl, že si to má přečíst a podle toho vypovídat, že, to neudělal [jméno], že to udělal [anonymizováno]“. Nijak svědkyni nevyhrožovali. Papírek svědkyně vydala policii. Jedná se o papírek založený ve spis, který obsahuje sdělení:

nešlapala

barák jí nutil prodat [anonymizováno]

poslal jí s [jméno] do [anonymizováno], kde je chtěli zabít

[anonymizována dvě slova] napsal [anonymizováno], aby mu jí nevzali kvůli dluhům od baráku měl klíče [anonymizováno]

Oktávku jí sebral [anonymizováno] a prodal jí

přepadení + papíry (tento řádek je škrtnutý).

K obsahu tohoto vzkazu se svědkyně vyjádřila při výsledku konaném dne [datum]. Vysvětlila, že vzkaz „nešlapala“ si vysvětluje tak, že nemá policii sdělit, že vykonávala prostituci. Pravdou je, že asi po dobu dvou měsíců v roce [rok] v klubu v [obec] nad [anonymizováno], jehož majitelem je jistý [příjmení], si vydělávala prostitucí, toto jí sjednal obžalovaný. Nikdo jí k ničemu nenutil, obžalovaný původně chtěl za zprostředkování částku 10.000 Kč, ale nikdy se o ní nepřihlásil. Ke sdělení, barák jí nutil prodat [anonymizováno]“ uvedla, že k prodeji domu jí nenutil [anonymizováno], ale obžalovaný s tím, že ze získaných peněz bude složena kauce za rodiče svědkyně. Část textu, poslal jí s [jméno] do [anonymizováno], kde ji chtěli zabít“ si vysvětluje tak, že jí měl [anonymizováno] poslat do [anonymizováno], kde měla projednávat prodej domu svých rodičů, a že jí měli zabít ten [obec] a [příjmení] v kanceláři na pěší zóně. Ve skutečnosti na tomto setkání byla s obžalovaným, který se skrýval poblíže. K části vzkazu, [anonymizována dvě slova] napsal [anonymizováno], aby mu jí nevzali kvůli dluhům“ uvedla, že si to vysvětluje tak, že [anonymizováno] je kamarád obžalovaného a má dluhy, vozidlo nebylo přepsáno na [anonymizováno], a aby mu nebylo zabaveno, bylo přepsáno na svědkyni. S tímto svědkyně souhlasila. K další části vzkazu, od baráku měl klíče [anonymizováno]“ svědkyně uvedla, že ve skutečnosti měl klíče pouze obžalovaný. [anonymizováno] žádné klíče nedala. K poslední části vzkazu, [anonymizováno] jí sebral [anonymizováno] a prodal jí“ vysvětlila, že otec svědkyně ještě v roce [rok] vlastnil vozidlo [anonymizováno] stříbrné barvy. Svědkyně s vozidlem jezdila a nabourala ho. Obrátila se s žádostí o pomoc na obžalovaného, který nabídl, že zařídí odtahovku i opravu, ale od té doby již vozidlo neviděla. Toto se mělo odehrát v dubnu roku [rok], v listopadu roku [rok] se telefonicky dotazovala obžalovaného, co je s vozidlem. Řekl jí, že je již opravené, ale již se nesetkali, neboť druhý den byl obžalovaný vzat do vazby.

Svědék [příjmení] [příjmení], bratr obžalovaného, v přípravném řízení využil svého práva a nevyprávěl.

Ve věci trestního stíhání obžalovaného pro skutek kvalifikovaný obžalobou jako trestný čin vraždy byl v přípravném řízení vyslechnut v pozici svědka i později spoluobžalovaný v jiné trestní věci obžalovaného, výše zmíněný svědek [jméno] [příjmení]. Uvedl, že obžalovaného zná od dětství, zná také [jméno] [příjmení]. Ví, že svědkyně [jméno] [příjmení] bydlela v podnájmu ve [obec]. Připustil, že [jméno] [příjmení] ve [obec] někdy v roce [rok] navštívil, bylo to v souvislosti s nálezem mrtvol na pozemku u jejího domu. Je možné, že s ním byl i bratr obžalovaného, svědek [příjmení] [příjmení]. Při první návštěvě [jméno] [příjmení] nezastihli a pouze u někoho nechali telefonní kontakt, při druhé návštěvě jí zastihli. Svědek opět připustil, že s ním mohl být opět [příjmení] [příjmení], ale také to mohl být někdo jiný. Připustil, že mohl [jméno] [příjmení] předat lístek s kontaktem na sebe, nezpomněl si, zda něco předával [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení]. Důvodem návštěvy byla svědkova zvědavost poté, co se dozvěděl o nálezu mrtvol, od [jméno] [příjmení] se však nic nedozvěděl.

Svědék [jméno] [příjmení] připustil svůj kontakt se svědkyní [jméno] [příjmení] a svědek [příjmení] [příjmení] jej nevyloučil a případná návštěva svědkyně [jméno] [příjmení] oběma jmenovanými by zapadala do scénáře snahy obžalovaného získávat důkazy na podporu svých tvrzení. Pokud se tak stalo, zůstala snaha obžalovaného bez odezvy, neboť svědkyně o skutku, který je předmětem obžaloby, neřekla vůbec nic.

Při dalším výsledku v přípravném řízení svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že obžalovaný někdy mezi létem a podzimem roku [rok] užíval vozidlo [anonymizována čtyři slova] tmavě modré barvy. Obžalovaný říkal, že vozidlo získal přes [anonymizováno]. Jedná se o muže silnější postavy, který

jezdil vozidlem [anonymizována dvě slova]. Dále svědek uvedl, že obžalovaný a [anonymizováno] mezi sebou měli nějaké záležitosti ohledně peněz. Někdy v létě roku [rok] jel společně s obžalovaným na benzínovou čerpací stanici [anonymizováno], kde chtěl obžalovaný něco vyřídit. Říkal, že půjčuje [anonymizováno] 300 - 400.000 Kč na nákup narkotik. [anonymizováno] měl mít nějaké problémy ohledně narkotik s někým z [obec], podrobnosti svědek nezná. Tehdy seděl ve vozidle a na benzínové čerpací stanici [anonymizováno] v [obec] byl přítomen i [jméno] [příjmení], kterého svědek povrchně znal. Obžalovaný a [anonymizováno] šli k [jméno] [příjmení], svědek přímo u jednání nebyl. [jméno] [příjmení] se smál nějakému návrhu nebo prohlášení, svědek tuší, že jednali o nějaké vraždě, kdy [anonymizováno] chtěl objednat vraždu u [jméno] [příjmení] a ten říkal, že [anonymizováno] je blázen a rozhazoval rukama. Svědek ale nebyl natolik blízko, aby mohl znát podrobnosti. Na tomto místě obžalovaný předal [anonymizováno] peníze, měla to být ta částka 300 – 400.000 Kč. Upřesnil, že schůzka proběhla někdy v létě roku [rok], bylo to o letních prázdninách, ale přesněji neví. O vraždě, pro kterou je stíhán obžalovaný, se svědek dozvěděl z televize. Nikdo po něm nechtěl, aby v této věci jakkoli vypovídal a cokoli uváděl. K dotazu obhájce dodal, že obžalovaný do rozhovoru mezi [anonymizováno] a [jméno] [příjmení] nijak nezasahoval. V hlavním líčení konaném dne [datum] byl [jméno] [příjmení] vyslýchán v pozici obžalovaného a využil svého práva nevypovídat. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek znovu potvrdil, že obžalovaného zná od dětství. Oproti původním výpovědím z přípravného řízení uvedl, že v prosinci roku [rok] za ním přijel do věznice, kde byl svědek ve vazbě, policista mjr. [příjmení] a dotazoval se ho na tuto věc. Svědek o tom však nic nevěděl. Znovu popsal schůzku na benzínové čerpací stanici [anonymizováno], tentokrát však uvedl, že neslyšel hovor mezi [anonymizováno] a [jméno] [příjmení], pouze viděl, jak [jméno] [příjmení] lomil rukama. Přesto, že nic neměl slyšet, uvedl, že [anonymizováno] měl říkat, že chce najmout nějaké lidi na odstranění někoho. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že po nálezů mrtvol mu telefonovali různí lidé, zda to viděl ve zprávách. Proto kontaktoval [jméno] [příjmení] a ptal se jí, co bylo nalezeno. K dotazu předsedy senátu uvedl, že je s obžalovaným v kontaktu, neboť obývají společnou celu ve [stát. instituce]. Vyjádřil se i k osobě [jméno] [příjmení]. Uvedl, že ho zná z předchozího výkonu trestu z [obec], nikoli však osobně. Někdy v průběhu roku [rok] ho obžalovaný informoval, že [jméno] [příjmení] mu nabídl pomoc v této trestní věci. Svědek věděl, že [jméno] [příjmení] již jednou vypovídal jako utajený svědek proti obžalovanému a [jméno] [příjmení]. Obžalovaný to také věděl a odepsal [jméno] [příjmení], aby se nechal vyšetřit. [jméno] [příjmení] odepsal, ať vše píše na svědkovo jméno, tím chtěl zřejmě dát najevo, že to s pomocí myslí vážně. Svědek dále uvedl, že on sám nikdy [jméno] [příjmení] nic nepsal, ani dopis ani obálky.

Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná asi od roku [rok], kdy se seznámili v [obec]. Mohlo to být někdy počátkem léta. S obžalovaným se stýkal i jistý [jméno], který měl přezdívkou [anonymizováno]. Jednoho dne došlo k setkání na benzínové čerpací stanici, kterého se zúčastnili svědek, obžalovaný a [anonymizováno]. Dále byl přítomen muž, který přijel vozidlem [příjmení] [jméno], kterému obžalovaný říkal [anonymizováno]. Před čerpací stanicí obžalovaný předal [anonymizováno] peníze, svědek je nepočítal, ale obžalovaný říkal, že jde o půjčku ve výši 400.000 Kč na nějaký obchod. Za 10 až 14 dnů svědkovi telefonoval obžalovaný, zda by mohl přijet na tutéž čerpací stanici. Svědek tam přijel, byli tam čtyři [anonymizováno] mluvící muži a svědek s jedním z nich promluvil. Šlo o problém, který měl mít s těmito osobami [anonymizováno], měl jim dlužit 800.000 Kč a pokutu za nesplnění podmínek, měl je podvést při obchodu s heroinem. Obžalovaný svědkovi vysvětlil, že [anonymizováno] se před těmito osobami schoval. Tyto osoby se ptaly na nějakého [jméno] a jeho dalšího kamaráda z [obec]. Obžalovaný k těmto osobám řekl, že jednoho z nich znal, byl to jeho kamarád, který mu v minulosti dlužil nějaké peníze a na úhradu dluhu od něho převzal vozidlo [anonymizována dvě slova]. Svědek se ještě vrátil k prvnímu setkání u benzínového čerpadla a dodal, že [anonymizováno] jej oslovil, zda by nemohli jít bokem. Když poodešli, řekl svědkovi, že potřebuje najmout lidi na odstranění dalších osob, které jedou v obchodu s drogami, mělo jít o nějaké lidi z [obec] a o velké peníze. Na to svědek reagoval odmítavě a řekl [anonymizováno], že je blázen. V hlavním líčení konaném dne [datum]

svědek vypovídal shodně jako v přípravném řízení a dodal, že již ví, že osoba, kterou poznal pod jménem [anonymizováno], je obžalovaný [jméno] [příjmení]. K dotazu státní zástupkyně dodal, že obžalovaný se mu nesvěřil s tím, že by byl přítomen u zavraždění poškozených [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Poté byl svědek vyslechnut znovu v hlavním líčení konaném dne [datum]. Svědek byl vyslechnut mimo předpokládaný program hlavního líčení, neboť státní zástupkyně sdělila, že má být vydán do [země]. Při této výpovědi svědek uvedl, že obžalovaného skutečně zná od roku [rok], a to asi od konce července. Měli přátelský vztah, který však již netrvá, neboť jej obžalovaný v některých věcech zklamal. Svoji původní výpověď chce anulovat, neboť ji učinil ve snaze pomoci svému bývalému příteli, o kterém měl v té době jiný názor. O výpověď jej požádal obžalovaný dopisem, který je založen ve spisu. Dopisů bylo více, obžalovaný jej požádal, zda by mu pomohl znevěrohodnit výpověď [anonymizováno], protože ten tvrdil, že na poškozené střelil obžalovaný. Na žádost obžalovaného měl svědek uvést, že jej [anonymizováno] požádal, aby pro něho svědek odstranil nějaké lidi, kteří obchodovali s drogami, ale ve skutečnosti jej [anonymizováno] o nic takového nežádal. Přestože obžalovaný uváděl, že svědek byl v době vražd na místě činu, svědek o ničem neví, neboť toto tvrzení obžalovaného není pravdivé. S obžalovaným se bavili o různých věcech, obžalovaný toho hodně naznačil a nedopověděl. Říkal např., že měl objednávku u člověka a při výkonu práce se ten člověk pomočil, říkal také, že měl nějaké mrtvoly v kufru auta zavřené v garáži, a že to není jako ve filmech. Když vyndával mrtvoly, tak už byly tuhé, ve filmech jsou měkké. Náznaky vedly k [anonymizováno]. Obžalovaný také se svědkem konzultoval, zda je lepší zakopat lidi v lese nebo je pustit do základů. Na to mu svědek odpověděl, že záleží na tom, kdo o tom ví a obžalovaný řekl, že ten člověk nikdy nepromluví, neboť je to v jeho zájmu. Nikdy výslovně neřekl, že tyhle lidi zabil. Dále svědek uvedl, že viděl usnesení, které se týkalo projednávané věci, v němž byl označen jako spolupachatel ještě se dvěma svými kolegy. Ví jistě, že ti kolegové nic neříkali a že to musel vyzradit obžalovaný. To se mu později potvrdilo. Nemá zájem se obžalovanému mstít, ale nechce mu také pomáhat, když obžalovaný porušil určitou dohodu. K odvolání dřívější výpovědi se rozhodl poté, co viděl v televizi pořad, v němž vystupoval obžalovaný a mluvil o svědkových přátelích. Kontaktoval nejprve obžalovaného a ten mu vysvětloval, že to není tak, jak svědek slyšel. Svědek dospěl k závěru, že mu obžalovaný lže a to nemá rád. Dále si vzpomněl, že obžalovaný měl nějaké aktivity v [obec], jezdili tam spolu často. Jednalo se o nějaký statek, obžalovaný tam asi 5x ve společnosti svědka jel, statek objel a zase jeli pryč. Obžalovaný říkal, že tam jen potřebuje něco zkontrolovat. Když potom svědek viděl v televizi, kde byly nalezeny mrtvoly, uvědomil si, že to tam jezdili s obžalovaným kontrolovat. Po přečtení dřívějších výpovědí svědek uvedl, že v nich není nic pravdivého, nebyl svědkem ani předávání peněz ani druhé schůzky na benzínovém čerpadle. K dotazu státní zástupkyně dodal, že v dopisech, které dostal od obžalovaného, bylo přesně popsáno, jak má vypovídat. Pokud hovořil o statku, měl na mysli statek v [část obce]. Nevěděl, proč tam obžalovaný jezdí, domníval se, že chce třeba navštívit majitele. Okolí si nepamatuje, ví jen, že u statku byl nějaký štěrka. Doplnil dále, že viděl u obžalovaného vozidlo [anonymizována tři slova], ale nebavil se s ním o jeho původu. K dotazu obhájkyne vysvětlil, že neměl dojem, že by byl trestně stíhán pro vraždu. Usnesení, o kterém hovořil mu poslal obžalovaný a svědek nabyl dojmu, že obžalovaný chce hodit vraždu na [anonymizováno] mluvící lidi. Listinu od obžalovaného obdržel někdy v létě roku [rok], začal obžalovaného podezírat, že spolupracuje s policií. Po předestření úředního záznamu na [číslo listu] spisu svědek uvedl, že to není listina, o které hovořil, ta byla stručnější, ale text byl zhruba stejný. K dalším dotazům obhájkyne uvedl, že neposílal na státní zastupitelství ani na policii žádný dopis, že chce sdělit nové skutečnosti, prostřednictvím svého obhájce kontaktoval policisty z ÚOOZ. Policisté jej navštívili ve Věznici ve [obec] a svědek jim řekl, že chce změnit svoji výpověď, neboť nebude krýt člověka, který ubližuje jemu a jeho přátelům. Policisté mu nenabízeli žádné výhody, svědek odseděl svůj trest a bude vyhoštěn z České republiky. Znovu vysvětlil, že ke změně výpovědi se rozhodl poté, co dospěl k závěru, že obžalovaný ubližuje jemu a jeho přátelům, což usoudil po shlednutí pořadu v televizi. K dotazu obžalovaného přesněji popsal dům, který měli navštěvovat u [obec].

Jednalo se o podlouhlý dům, z levé strany byl nějaký přístřešek a dále byly stromy. K domu vedla asfaltová cestička, dům byl trochu výše. Byl tam mírný kopeček, kde byla černá škvára. K dalšímu dotazu obžalovaného uvedl, že obžalovaného kontaktoval dopisem ihned po odvysílání pořadu v televizi a dal mu možnost, aby vše vysvětlil. Když jej vysvětlení neuspokojilo, rozhodl se změnit výpověď.

Výpověď svědka [jméno] [příjmení] soud hodnotí s přihlédnutím k faktu, že jde o dlouholetého kamaráda obžalovaného a taktéž spoluobžalovaného při jiné trestné činnosti. Přehlédnout nelze ani fakt, že jsou ubytováni na společné cele. Věrohodnost jeho výpovědi utrpěla i tím, že mezi postupnými vyjádřeními svědka jsou rozpory. Závažné rozpory jsou i v postupných výpovědích svědka [jméno] [příjmení], který svá původní tvrzení odvolal. Přitom ovšem tato svá dřívější tvrzení uplatnil nejen v tomto trestním řízení proti obžalovanému, ale i v jiné trestní věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 2T85/ 2001. Výpovědi obou svědků se jeví soudu jako krajně nevěrohodné, u svědka [jméno] [příjmení] jak výpověď původní, tak i výpověď změněná, při níž svědek nezakrýval, že původně byl přítelem obžalovaného a v poslední době naopak vůči němu pociťuje negativní emoce. Tyto důkazy ničím nepřispěly k názoru soudu na hodnocení důkazní situace, jak tvrzení obžalovaného, tak i tvrzení svědka [jméno] [jméno] bude soud hodnotit v konfrontaci s důkazy jinými.

K dopisu s popisem trestného činu, o němž vypovídal svědek [jméno] [příjmení], se vyjádřili i svědkové [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení], otec svědka [jméno] [jméno], v přípravném řízení vypověděl, že někdy v únoru roku [rok] dostal od své manželky [jméno] [příjmení] obálku přelepenou hnědou lepicí páskou s podpisem [obec], který označil jako podpis svého syna. Obálku předložil policii. Manželka někdy v roce [rok] hovořila o tom, že má od svědka [jméno] [jméno] nějakou obálku, říkala, že tam obálku zanechal pro případ, že by se neobjevil. [jméno] [příjmení] se svědkovi s ničím nesvěřoval a svědek tomu nevěnoval pozornost. Neví ani, co se s obálkou mělo stát dále. Na dotaz, kdy byli v roce [rok] na dovolené, uvedl, že v březnu či dubnu [rok] byli v [země], v září byli v [obec] u syna [jméno] a na Vánoce byli opět v [země]. O dopise od [jméno] [jméno] hovořila svědkova manželka pravděpodobně v září roku [rok]. Po předložení kalendáře upřesnil, že na dovolené v [obec] byli od [číslo] do [datum]. K dalším dotazům doplnil, že [jméno] [příjmení] se mu nikdy nesvěřoval s tím, že by mu hrozilo nějaké nebezpečí, a že by měl z někoho strach. V hlavním líčení konaném dne [datum] uvedl, že obálku přinesl [jméno] [příjmení] svědkově manželce s tím, že má strach a kdyby byl nezvěstný, aby dopis předala policii. Neví jak dlouho měla jeho manželka dopis u sebe než ho svědkovi ukázala. Dopis jí měl dát [jméno] [příjmení] někdy koncem roku [rok]. Dopis byl zalepený, svědek jej nečetl a o obsahu s [jméno] [jméno] nikdy nehovořil. Jména [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nezná. Po předestření dopisu svědek uvedl, že se jedná o písmo jeho syna, ale mimo obálku před tím nic neviděl. Na opakovaný dotaz obhájce, aby vysvětlil rozpor mezi tím, kdy původně uváděl, že dopis mu manželka ukázala někdy v únoru roku [rok] a při této výpovědi tvrdil, že se tak stalo koncem roku [rok], svědek uvedl, že ví, že se o existenci dopisu dozvěděl koncem roku [rok], neboť manželka mu řekla, že [jméno] [příjmení] dopis přinesl někdy v září či říjnu [rok], ale odpis mu ukázala až později.

Svědkyně [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděla, že [jméno] [příjmení] je její nevlastní syn, kterého vychovávala od patnácti let. Někdy kolem září roku [rok] od něho dostala bílou obálku přelepenou hnědou lepicí páskou s tím, aby obálku uschovala a odnesla JUDr. [anonymizováno], notáře z [obec], nebo na policii, kdyby se s [jméno] [jméno] něco stalo. O obsah obálky se nezajímala a nepozastavila se nad tím, neboť i v minulosti měl [jméno] [příjmení] různé lumpárny. Myslela si, že po něm asi někdo jde. Před dovolenou obálku dala svědkovi [jméno] [jméno] a řekla, aby ji někam uschoval. Na otázku, proč obálku neodnesla notáře uvedla, že na to zapomněla, nebrala to vážně. Dovolenu v září roku [rok] trávili v [obec]. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědkyně pouze uvedla, že obálku přinesl [jméno] [příjmení], aby jí odevzdala na policii, kdyby byl nezvěstný a policie ho hledala. K dotazům předsedy senátu dodala, že blíže to [jméno]

[příjmení] nezdůvodnil a svědkyně se ho neptala. Obsah obálky neznala. Dopis jí [jméno] [příjmení] předal někdy před Vánocemi, někdy v prosinci roku [rok]. Na dotaz obhájce uvedla, že si nepamatuje, že by [jméno] [příjmení] hovořil o nějakém notáři, dopis ukázala svému manželovi asi 14 dnů po jeho obdržení. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědkyně potvrdila, že od [jméno] [jméno] dostala zalepenou obálku s tím, že kdyby ho hledala policie, má obálku odevzdat. Nevzpomněla si již, kdy se tak stalo, bylo to někdy na podzim asi před čtyřmi lety. Pro dopis si potom přišel někdo od policie a požádal, aby dopis vydali. Po přečtení předchozích výpovědí svědkyně nedokázala odstranit rozpor v otázce, komu měla dopis dát, již si na to nevzpomněla. Nevzpomněla si ani, kdy přesně dopis obdržela, ale v prosinci roku [rok] jej dávala do kanceláře, neboť odjížděli pryč. Nevzpomněla si ani, jak dlouhá doba uplynula od obdržení dopisu do jeho vydání policii.

Vrchním soudem je soudu krajskému vytýkáno, že význam tohoto dopisu nedoceníl. Senát krajského soudu je přesvědčen, že tomuto důkazu přikládá potřebnou váhu, zejména ve vztahu k hodnocení věrohodnosti svědka [jméno] [jméno]. Nadále není pochyb o tom, že autorem dopisu je svědek [jméno] [příjmení], není ani pochyb o tom, že dopis byl uložen v bydlšti manželů [jméno] a [jméno] [příjmení]. S ohledem na četné rozpory v údajích uváděných jednotlivými svědky (dle názoru krajského soudu není podstatné, kdy se tyto rozpory projevily) však nevyřešena zůstala otázka, kdy byl dopis napsán a kdy byl svědkyni [jméno] [příjmení] předán a s jakými pokyny. Za nelogické stále krajský soud považuje vysvětlení svědka [jméno] [jméno], proč dopis sám nepředal do notářské úschovy, stejně jako tvrzení svědků [jméno] a [jméno] [příjmení], že záležitosti nepřikládali žádnou vážnost. Při důsledném dodržení zásady hodnocení důkazů v pochybnostech ve prospěch obžalovaného nemůže soud dospět k jednoznačnému závěru, že dopis byl skutečně svědkem napsán ve dni uvedeném v jeho záhlaví. Nelze vyloučit, že dopis napsal svědek kdykoli později za účelem zvýšení věrohodnosti svých tvrzení. Odpovídalo by to i výše citovaným závěrům znaleckého posudku z oboru psychologie ohledně svědka [jméno] [jméno], zejména pasáží, v níž znalec dospěl k závěru, že svědek projevuje sklony k prospěchářství a přetvářce a nelze u něho vyloučit lstivost. Za této situace krajský soud nemůže uvedený dopis hodnotit jako důkaz, který přispívá ke zvýšení věrohodnosti svědka [jméno] [jméno].

Jedním z dalších důkazů vztahujících se k hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka, byť okrajových, je výpověď svědka [jméno] [příjmení]. Ten v přípravném řízení vypověděl, že s [jméno] [jméno] se zná asi od roku [rok]. V té době měl autodílnu v [obec] – [část obce] a [jméno] [příjmení] si k němu dával vozidla do opravy. Od roku [rok] svědek provozoval bazar s [anonymizováno] na [anonymizována dvě slova] a tam jej [jméno] [příjmení] také navštěvoval. K dotazům dále uvedl, že [jméno] [příjmení] si od něho občas půjčoval nějaké náradí. Na konkrétní dotaz vyšetřovatele, zda svědek vlastnil v měsíci srpnu [rok] klíč na utahování kol ve tvaru kříže svědek uvedl, že jich měl několik. Neví nic o tom, že by se mu některý z klíčů ztratil, nemůže ale ani vyloučit, že si klíč vypůjčil svědek [jméno] [příjmení]. Na dotaz, zda by poznal svůj klíč pokud by mu byl předložen svědek uvedl, že nikoliv. V žádném případě tedy nepotvrdil výpověď svědka [jméno] [jméno], že tohoto svědka o vrácení klíče několikrát upomínal. Samozřejmě se jedná o poměrně okrajovou záležitost, ale v kombinaci s dalšími více či méně závažnými rozpory ve výpovědích svědka [jméno] [jméno] rozhodně nemůže přispět k tomu, aby krajský soud výpověď tohoto svědka hodnotil jako věrohodnou.

Podobně je tomu s výpovědí svědka [jméno] [příjmení], který v přípravném řízení nejprve popsal své kontakty s obžalovaným. Vypověděl, že obžalovaného zná asi od roku [rok]. Prováděl nějaké úpravy na vozidle [anonymizována dvě slova], dále u obžalovaného viděl vozidlo [příjmení] [anonymizováno] zelené barvy, které mělo patřit jeho otci. Obžalovaný jezdil i s vozidly [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] a [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] tmavě modré barvy. Tímto vozidlem jezdil asi měsíc, někdy v červenci či srpnu. Dále obžalovaný jezdil též vozidlem [anonymizována dvě slova] šedé barvy. Svědek popsal okolnosti nálezů zbraně ve vozidle [anonymizována dvě slova], které měl dát k němu na úpravu obžalovaný. Zbraň našel

někdy v listopadu roku [rok]. Zbraň předal svědkyni [jméno] [příjmení]. Dále uvedl, že do dílny za ním chodil i svědek [jméno] [příjmení], který se dobře znal s obžalovaným. Později zakázal [jméno] [jméno] do dílny chodit, neboť měl podezření, že mu vzal peníze. Někdy v roce [rok], v únoru či v březnu, [jméno] [příjmení] hovořil o tom, že ukázal policii místo, kde měly být zakopány mrtvoly, že vraždu měl spáchat obžalovaný. Říkal, že obžalovaný by zastřelil i [jméno] [jméno], ale došly mu náboje. K dotazu doplnil, že ještě v září roku [rok] za ním docházel obžalovaný do dílny, docházel tam také svědek [jméno] [příjmení]. Mezi obžalovaným a svědkem [jméno] [jméno] zřejmě nebyly žádné rozpory, normálně spolu mluvili. Někdy v roce [rok] se mu obžalovaný a svědek [jméno] [příjmení] zmínili, že chtějí prodat nějakou nemovitost poblíže [obec]. Nemovitost nebyla jejich, cena měla být asi 1.200.000 Kč. V hlavním líčení konaném dne [datum] uvedl, že si nevzpomíná, že by mu svědek [jméno] [příjmení] říkal něco v souvislosti s obžalovaným. Pokud v dřívější výpovědi hovořil o tom, že [jméno] [příjmení] zmiňoval vraždu, kterou měl obžalovaný spáchat a [jméno] [příjmení] měl být u toho, nehovořil o podrobnostech. Svědek se jej neptal, protože takové věci ho nezajímají.

Ohledně nabídky domu ve [obec] vypovídal i svědek [jméno] [příjmení]. Tento svědek v přípravném řízení uvedl, že někdy v květnu či červnu roku [rok] měl své vozidlo v opravě u [jméno] [příjmení]. Ten se mu zmínil, že ví o tom, že je na prodej rodinný domek v obci [obec]. Jelikož je svědek majitelem [anonymizována dvě slova], projevil zájem. Při dalším setkání s [jméno] [příjmení] při vyzvednutí vozidla obdržel svědek fotografie domku a poté se byl na domek podívat. Kupní cena se měla pohybovat dle sdělení [jméno] [příjmení] kolem 1,5 milionu korun. Vzhledem k tomu, že svědkovi nebyly předloženy žádné doklady, přestal se záležitostí zabývat. Jména [jméno] [příjmení] ani [jméno] [příjmení] mu nic neříkají ani v souvislosti s tímto rodinným domem ani v jiné.

Zejména výpovědi svědka [jméno] [příjmení], kterému nemá soud důvod nevěřit, je tedy potvrzeno, že nejen obžalovaný, ale i svědek [jméno] [příjmení] měl co do činnosti s nabídkou prodeje domu manželů [příjmení] ve [obec], ač to sám svědek i svědkyně [jméno] [příjmení] popřeli.

Dalším problematickým bodem výpovědi svědka [jméno] [jméno] je jeho tvrzení, že byl přítomen u telefonního hovoru, kdy se obžalovaný po spáchání trestného činu dotazoval svědka [jméno] [příjmení] na možnost využití jeho garáže. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] v přípravném řízení potvrdil, že vlastní garáž u autoservisu [příjmení] v [obec]. Jedná se o garáž s [číslo] nebo [anonymizováno] a klíče má svědek, jeho dcera a syn. Obžalovaný žil po nějakou dobu se svědkovou dcerou. Na otázku vyslychajícího vysvětlil, že garáž měl použít v roce [rok] obžalovaný v jednom případě, ale přesněji si nevzpomíná kdy. Měl mít v garáži vozidlo [anonymizována dvě slova], které bylo nějak rozbité. Na další dotaz, zda se nestalo, že obžalovaný někdy svědkovi telefonoval, že si potřebuje půjčit garáž, svědek připustil, že se to stát mohlo. Vysvětlil však, že v roce [rok] měl mozkovou příhodu a od té doby má podstatně omezenou paměť, takže si některé věci nepamatuje. Nedokázal ani říci, zda dne [datum] byla garáž obsazena či prázdná.

Z výpisu aktivních telefonních hovorů poskytnutého mobilním operátorem plyne, že z telefonního čísla obžalovaného bylo dne [datum] době od [údaj o čase] hodin, kdy proběhl hovor pravděpodobně se svědkem [jméno] [příjmení], do [údaj o čase] hodin, kdy proběhl další hovor s nezjištěným účastníkem, kromě telefonního čísla svědka [jméno] [jméno] voláno jen na číslo [tel. číslo]. Tento hovor byl spojen ve [údaj o čase] hodin a mobilní telefon obžalovaného byl v dosahu buňky mobilního operátora [okres] [anonymizováno]. Již výše bylo vysvětleno, že mobilní telefon svědka [jméno] [jméno] však byl ještě při hovoru přijatém ve [údaj o čase] hodin v dosahu buňky [obec], [ulice]. Samozřejmě, v návaznosti na nově opatřenou zprávu mobilního operátora, zejména uváděný možný teoretický dosah jednotlivých přenosových buněk 35 km, nelze vyloučit, že by mohl být svědek [jméno] [příjmení] při pobytu v [obec] ještě v dosahu přenosové buňky dislokované v [obec] pokud to nelze vyloučit, neznamená to však, že tomu tak ve skutečnosti bylo. Jde o závažnou skutkovou pochybnost, kterou je třeba vždy hodnotit ve prospěch obžalovaného.

Je tedy zřejmé, že těmito důkazy bylo významně zpochybněno tvrzení svědka [jméno] [příjmení], že slyšel telefonát obžalovaného sloužící k zajištění garáže.

Svědka [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděl, že někdy v měsíci dubnu nebo květnu roku [rok] zakoupil v bazaru v [obec] na [anonymizována dvě slova] za částku 8.00 Kč mobilní telefon [anonymizováno] [číslo] [anonymizováno] [číslo]. V mobilním telefonu užíval [příjmení] karty [právnícká osoba] a [jméno], telefonní číslo [právnícká osoba] bylo [tel. číslo], telefonní číslo [právnícká osoba] si nepamatuje. Na výzvu vydal mobilní telefon bez SIM karty policii. V hlavním líčení konaném dne [datum] pouze doplnil, že telefon nikomu nepůjčoval, jméno [jméno] [příjmení] nezná. Svědek byl vyslechnut a vyzván k vydání přístroje proto, že podle zprávy mobilního operátora [anonymizováno] přístroje je totožné s [anonymizováno] telefonem používaného poškozeným [jméno] [příjmení] a v přístroji byla používána SIM karta s volacím číslem [tel. číslo]. Zpráva byla s ohledem na dobu archivace údajů o provozu mobilních telefonů poskytnuta za období od [datum] do [datum] a nebylo tak zjištěno, zda byl tento přístroj užíván dříve, případně s jakými SIM kartami.

Majitel zmíněného bazaru, svědek [jméno] [příjmení], v přípravném řízení vypověděl, že se jako podnikatel zabývá nákupem a prodejem mobilních telefonů a provozovnu má v [obec] na [anonymizována dvě slova] [číslo]. Mobilní telefony typu [anonymizováno] [číslo] šly v kritickém období dobře na odbyt, vykupoval je za částku kolem 5.000 Kč a prodával za 6.000 Kč. Že by měl prodat tento typ mobilního telefonu za částku 8.00 Kč by bylo pravděpodobné jen pokud by šlo o nový telefon. Vedl evidenci výkupů telefonů, kam zaznamenával osobní údaje prodávajícího a údaje o telefonu včetně posledního čtyřčíslí [anonymizováno], u prodávaných telefonů vydával doklad o prodeji, kde byla uvedena cena, typ telefonu a datum. Obžalovaného zná delší dobu ze [obec]. Někdy v průběhu roku [rok] u něho kupoval obžalovaný mobilní telefon [anonymizováno] [číslo], za nějakou dobu jej prodával zpátky. Obžalovanému prodal mobilní telefon bez stvrzenky a zpětný výkup nezaznamenal do evidence, neboť obžalovaný byl jeho známý. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek vypovídal shodně a dodal, že mobilní telefon vykoupený zpět od obžalovaného dal opět do prodeje, neví, kdo jej koupil poté. K dotazu obhájce doplnil, že tento typ mobilního telefonu byl hodně žádaný a na prodejně obvykle vydržel 1 – 2 dny. Jméno [jméno] [příjmení] mu nic neříká a nedokázal by identifikovat osoby, které mu mobilní telefony prodávaly. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek potvrdil, že obžalovaného zná delší dobu ze [obec]. Potvrdil též okolnosti prodeje a výkupu mobilního telefonu obžalovanému a po přečtení předchozích výpovědí k dotazu státní zástupkyně dodal, že od vidění zná i bratra obžalovaného, svědka [jméno] [příjmení]. Neví však, zda do jeho prodejny někdy přišel. Zná také nějakého muže jménem [příjmení] a je možné, že jej viděl ve společnosti obžalovaného. Mobilní telefony obvykle dává do prodeje nejdéle do tří dnů od výkupu.

Za prokázané tedy soud považuje, že svědek [jméno] [příjmení] v uvedeném období používal telefonní přístroj, který byl dříve v užívání poškozeného [jméno] [příjmení]. Nebylo však jednoznačně zjištěno, kdy jej získal a vůbec nebylo prokázáno, kdo mobilní telefon dal do bazaru svědka [jméno] [příjmení] a kdy. Neexistuje žádný důkaz, který by tento přístroj jednoznačně spojoval s osobou obžalovaného.

Další svědkové pouze potvrzují známou a nikým nevyvracenou skutečnost, že obžalovaný používal vozidlo [anonymizována dvě slova]. Jak již bylo řečeno, tento fakt krajský soud nezpochybňuje, ovšem již se pokusil vysvětlit, proč není přesvědčen, že získání tohoto vozidla by mělo být motivem, proč měl obžalovaný usmrtit oba poškozené. Svědek [jméno] [příjmení] se kromě transakce s převodem vozidla [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] na [jméno] [jméno] (viz výše) vyjádřil i k dalším okolnostem. Především potvrdil, že s obžalovaným se znal delší dobu a byli přátelé. Někdy koncem měsíce srpna byl v [anonymizováno] u silnice mezi [okres] a [okres], kde se setkal s obžalovaným. Ten se mu pochlubil, že bude mít vozidlo [anonymizována dvě slova] [anonymizováno]. Později, týž den, se svědek náhodně setkal s obžalovaným na benzínovém čerpadle [anonymizováno] v [obec], bylo to kolem [údaj o čase] hodin. Obžalovaný přijel vozidlem

[anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] modré barvy. Setkání bylo přítomno 5 – 6 lidí, svědek z nich jmenoval pouze [jméno] [příjmení], muže ve věku kolem třiceti let. K dotazům svědek uvedl, že obžalovaný byl sportovně oblečen. Neuváděl kde, od koho a za kolik vozidlo koupil. Při dalším setkání druhého dne se svědek ptal obžalovaného, kde k vozidlu přišel a ten mu řekl, že mu nějaký kamarád dlužil peníze a vozidlo mu prodal za 400.000 Kč. Dále svědek jen uvedl, že v té době užíval mobilní telefon s volacím číslem [tel. číslo], jaké číslo užíval obžalovaný, si nepamatoval. Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného zná již od základní školy ze [obec]. Někdy v letních měsících v roce [rok] se s obžalovaným setkal na benzínovém čerpadle [anonymizováno] v [obec]. Bylo to ve večerních hodinách a přítomen byl dále [jméno] [příjmení], obžalovaný přijel vozidlem [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] tmavě modré barvy. Odkud obžalovaný vozidlo měl a jak je získal, svědek neví. Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná ze [obec] asi od roku [rok], setkávali se v posilovnách. Na dotaz, zda se nesetkal s obžalovaným v roce [rok] na benzínovém čerpadle [anonymizováno] v [obec] svědek uvedl, že je možné, že obžalovaný přijel na toto čerpadlo někdy ve večerních či nočních hodinách vozidlem [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] tmavé barvy. Nic dalšího však neví.

Svědce [jméno] [příjmení] v přípravném řízení využila svého práva a odepřela vůči obžalovanému výpověď. Svědkyně v přípravném řízení byla vyslechnuta i ve věci trestního stíhání obžalovaného pro trestný čin loupeže, které bylo původně vedeno odděleně a ke spojení věcí došlo až po podání obžaloby. Tato výpověď byla učiněna již po sdělení obvinění obžalovanému pro nyní projednávanou trestnou činnost a byl přítomen obhájce obžalovaného. Při tomto výslechu svědkyně potvrdila, že s obžalovaným se seznámila někdy v březnu až dubnu roku [rok] a následně se spřátelili. V listopadu roku [rok] byl obžalovaný vzat do vazby, vrátil se v březnu roku [rok] a od té doby žili ve společné domácnosti. Připustila, že obžalovaný užíval mobilní telefon s volacím číslem [tel. číslo]. Ke skutku, který je předmětem obžaloby, svědkyně nic konkrétního neuvedla, pouze připustila, že se obžalovaný stýkal s [jméno] [jméno]. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědkyně vypovídala. Byla tázána na vozidlo [anonymizována tři slova], které obžalovaný užíval. Obžalovaný jí vysvětlil, že vozidlo koupil, ale kde a za kolik neřekl. Znovu potvrdila, že několikrát viděla ve společnosti obžalovaného svědka [jméno] [jméno] zvaného [anonymizováno]. Jaké byly mezi obžalovaným a svědkem vztahy svědkyně však neví.

Svědek [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se vyjádřili k okolnostem, za kterých užíval svědek [jméno] [příjmení] vozidlo [anonymizována dvě slova]. Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že žije v manželství se svědkyní [jméno] [příjmení], která se někdy v roce [rok] rozvedla s [jméno] [jméno]. Svědkyně [jméno] [příjmení] měla na svoji osobu evidované motorové vozidlo [anonymizována dvě slova] [registrační značka]. Toto vozidlo po svém návratu z vazby někdy na jaře roku [rok] začal užívat [jméno] [příjmení]. [příjmení] [jméno] [jméno] se běžně stýkali, chodil navštěvovat svoji bývalou manželku a dítě. Někdy v letních měsících roku [rok] [jméno] [příjmení] uvedl, že by potřeboval peníze, o konkrétní částce nehovořil. Vozidlo [anonymizována dvě slova] užíval do konce roku [rok], kdy po vzájemné dohodě vozidlo vrátil. Svědek dále uvedl, že [jméno] [příjmení] koupil do vozidla potahy na sedačky, neboť sedačky byly na několika místech propálené. Na zadním sedadle za řidičem byla propálenina i na potahu. V kufru vozidla nebyl koberec, byl tam jen poklop nad rezervou vyrobený z překližky. Při vrácení vozidla tam přibýly potahy, rezerva a koberec. Chyběl naopak překližkový poklop. Svědek k dotazům doplnil, že [jméno] [příjmení] se mu nesvětil se žádnými okolnostmi ohledně vraždy a nikdy u [jméno] [jméno] neviděl žádnou zbraň. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek shodně popsal okolnosti užívání vozidla [anonymizováno] [příjmení] [jméno] [jméno] a k dotazům se podrobněji vyjádřil k výbavě vozidla. Uvedl, že při vrácení vozidla [jméno] [jméno] ve vozidle chyběl křížový klíč na kola, který tam původně byl. Znovu potvrdil, že sedačky vozidla byly propálené, nevybavil si však, že by byla poškozena sedačka řidiče. Svědkyně [jméno] [příjmení] v přípravném řízení shodně popsala okolnosti rozvodu s [jméno] [jméno] a užívání vozidla [anonymizována dvě slova] tímto svědkem.

Uvedla, že když se v roce [rok] se svědkem setkávala, jevil se jí jako dosti nervózní. Uvedla, že když se svědkem žila v manželství, měl doma zbraně, byl to jeho koníček, měl i zbrojní pas. K povaze svědka uvedla, že je podvodník a lhář, ale mírné povahy, nechová se agresivně. V hlavním líčení konaném dne [datum] doplnila, že když svědek [jméno] [příjmení] vozidlo vrátil, byly na sedačkách jiné potahy. Nevybavila si však, jak sedačky vypadaly dříve. K dotazu obhájce dodala, že ve vozidle po jeho vrácení chyběl klíč na kola, což zjistil svědek [jméno] [příjmení], když píchl a nemohl kolo vyměnit. Po předložení fotodokumentace pořízené při ohledání vozidla uvedla, že se domnívá, že poškození sedačky řidiče cigaretou tam bylo již v době, kdy vozidlo kupovali. Dále dodala, že jméno [jméno] [příjmení] neznala a o vraždách se s ní [jméno] [příjmení] nebavil.

Samostatnou kapitolou je výpověď svědka [jméno] [příjmení], který se podle některých vyjádření obžalovaného měl vyskytovat v době spáchání činu na místě činu a měl do určité míry na činu participovat. Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že [jméno] [jméno] zná asi od roku [rok], dá se říci, že byli přátelé. Obžalovaného zná z vazební věznice, kde byl v roce [rok] nebo [rok]. Ví o tom, že [jméno] [příjmení] se v roce [rok] zabýval motorovými vozidly, neví však, zda se jednalo o nákup, prodej nebo něco jiného. Několikrát se s [jméno] [jméno] setkal a při jednom setkání seznámil [jméno] [jméno] s obžalovaným. Věděl o tom, že [jméno] [příjmení] se zabývá zařizováním přepisu motorových vozidel. Obžalovaný se v té době zmínil, že potřebuje přepsat nějaké vozidlo z [obec] do [obec] a svědek se zmínil o tom, že se tím zabývá [jméno] [příjmení]. Na dotaz jaká vozidla užíval v roce [rok] obžalovaný, svědek uvedl, že družka obžalovaného, [jméno] [příjmení], užívala vozidlo [příjmení] [příjmení] a obžalovaný užíval vozidla [anonymizována dvě slova] a [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] tmavé barvy. S tímto vozidlem jezdil od konce léta ([rok]), od srpna či září. Při jedné společné jízdě mu obžalovaný řekl, že vozidlo získal jako splátku za velmi starý dluh. Na další dotaz uvedl, že v souvislosti se stíhanou trestnou činností byl osloven někdy v únoru či březnu roku [rok] [jméno] [jméno], který mu sdělil, že obžalovaný je stíhán pro vraždu. Nic jiného neříkal, neuváděl že by do toho byl nějak zapojený. Dále svědek uvedl, že několikrát pomáhal [jméno] [jméno], když mu hrozila fyzická újma. [jméno] [příjmení] není bojovník, není násilné povahy. Svědek byl v přípravném řízení vyslechnut i ve spojené věci původně vedené pod sp.zn. 4 T 4/2003, tato výpověď však byla učiněna před sdělením obvinění pro nyní projednávanou trestnou činnost a je tedy nepoužitelná. V hlavním líčení konaném dne [datum] dodal, že zná [jméno] [příjmení]. Obžalovaný mu nabídl vozidlo [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] od [jméno] [příjmení], říkal, že auto je za starý dluh od někoho z [obec] Cena byla mezi 500 – 600.000 Kč, svědek neměl peníze a neznal původ vozidla, proto je nekoupil. Nikdy nejezdil [anonymizováno] černé barvy. Poté, co mu byla předestřena výpověď obžalovaného z přípravného řízení a z hlavního líčení, svědek uvedl, že na místě činu nebyl, nic neudělal a nemá se k čemu vyjadřovat. K dotazům státní zástupkyně dodal, že když se dozvěděl, že obžalovaný je stíhán, nevěřil tomu, myslel si, že by toho nebyl schopen. S obžalovaným měl dobré vztahy, po propuštění obžalovaného z výkonu trestu mu půjčil 100.000 Kč. Ví o tom, že [jméno] [příjmení] byl odsouzen za obchod s drogami, obžalovaný s drogami neměl nic společného. K dotazům předsedy senátu uvedl, že obžalovaný jej v dopisech neustále osočoval, dopisy přišly jiným adresátům a ti svědka informovali, jemu samotnému žádný dopis nepřišel. Dodal, že v roce [rok] užíval mobilní telefon s volacím číslem [tel. číslo]. V hlavním líčení konaném dne [datum] svědek dodal, že jména [anonymizováno] a [příjmení] slyšel poprvé od policie v době, kdy se věc prošetřovala. Nikdy nebyl vyslýchán přímo k vraždám, vždy se jej dotazovali na vozidlo, které mělo v trestné činnosti figurovat. První informaci o tom, co se stalo, dostal od [jméno] [jméno] po jeho propuštění z vazby někdy koncem léta. Ten mu sdělil, odkud auto pochází, že se jedná o tzv. dvojče pocházející z trestné činnosti, které se měl dopustit obžalovaný. [jméno] [příjmení] u toho měl být jako zúčastněná osoba. Obžalovaný měl někam zajet pro peníze a místo, aby přivezl peníze, pak se spustila střelba. Svědek dále uvedl, že hodně podsunutých věcí tam udělal policista [příjmení] z [obec]. Tímto policistou byl svědek osloven, aby svědčil proti obžalovanému. Když řekl, že nic neví, policista se mu smál a nevěřil mu. Asi měsíc a půl před tímto výsledkem v hlavním líčení mu telefonoval [jméno] [příjmení] z výkonu trestu na mobilní telefon. [jméno] [příjmení] svědčil jako

utajený svědek ve věci trestního stíhání svědka [jméno] [příjmení]. Po přečtení dřívější výpovědi z přípravného řízení a z hlavního líčení svědek již nechtěl nic doplnit. K dotazu státní zástupkyně uvedl, že obžalovaný jej nikdy nepožádal o svědectví, nedostal od něho žádný dopis. Z počátku chodily výhrůžky, ale neví, zda byly od obžalovaného nebo od někoho jiného. Byly v tom smyslu, že svědek pracuje pro policii. Znovu potvrdil, že obžalovanému půjčil částku 100.000 Kč. Dodal, že u [jméno] [jméno] je problém, že nikdy neřekne pravdu. I když sám měl problémy a žádal svědka o pomoc, řekl mu pouze polovinu pravdy. K dotazu obhájkyne uvedl, že policista [příjmení] mu konkrétně neřekl, co po něm chce. Když mu svědek řekl, že o věci nic neví, začal házet klacky mezi svědka a obžalovaného. Třeba najednou přišel dopis od obžalovaného, aby si lidé dávali pozor na svědka, protože má něco společného s policií. Svědkovi naopak policista [příjmení] řekl, že má zprávu z [stát. instituce], kde byl v té době obžalovaný, že ve stíhané záležitosti figuroval i svědek [jméno] [příjmení]. Když mu telefonoval [jméno] [příjmení], kterého svědek označil za placeného policejního informátora, říkal mu, že obžalovaný chce po [jméno] [příjmení], aby pro něho svědčil, ale jemu se nechce. Říkal, že má nějaké dopisy, které by svědkovi předal a bylo by dobré, aby se sešli. Svědek mu řekl, že žádné dopisy nechce a ptal se ho odkud volá, [jméno] [příjmení] mu řekl, že volá z budky, že bude ještě dva měsíce ve vězení.

Úloha svědka [jméno] [příjmení] v celé věci zůstala neobjasněna, sám obžalovaný později do značné míry zpochybnil svá tvrzení o jeho účasti při spáchání činu a svědek [jméno] [příjmení] nikdy neuvedl, že by byl svědek na místě činu přítomen. Soudu se tvrzení obžalovaného o účasti svědka na místě činu jeví jako snaha obžalovaného svědkovi, v určité fázi trestního stíhání, uškodit. Motivace takového postupu nebyla plně objasněna, bylo by možno jen spekulovat, zda to nemohlo být například proto, že se obžalovaný domníval, že svědek naopak chce uškodit jemu. Nelze tedy uzavřít, že se svědek [jméno] [příjmení] na spáchání činu jakkoliv podílel, případně mu byl přítomen a svědectví tohoto svědka je pro rozhodnutí ve věci v podstatě bezvýznamné. Potvrdil totiž pouze již známou skutečnost, že obžalovaný užíval vozidlo [anonymizována dvě slova]. Pokud hovořil o aktivitě [jméno] [příjmení], tou se již soud obsáhle zabýval.

K návrhu obžalovaného byl jako svědek vyslechnut i [jméno] [příjmení]. Ten v hlavním líčení konaném dne [datum] vypovídal především k okolnostem, které se týkaly trestného činu, v němž vystupoval jako poškozený. Vyjádřil se však i k tomu, co ví o vozidle [anonymizována tři slova]. Uvedl, že [jméno] [jméno] dříve neznal, setkal se s ním někdy v [obec] a poté asi měsíc před svým výsledkem v hlavním líčení ve věznici. Před tím slyšel, že takový člověk existuje, znal ho pod přezdívkou [anonymizováno]. V [obec] se říkalo, že dělá nějaké podvody. Osobně jej viděl v [obec] asi dva a půl roku před výsledkem v hlavním líčení, tehdy [jméno] [příjmení] nabízel vozidlo [anonymizována tři slova] [jméno] [příjmení]. Bylo to v restauraci, kde byl svědek přítomen. To, že se jednalo o [anonymizováno] svědkovi sdělil po odjezdu [jméno] [příjmení], říkal, že vozidlo [anonymizována tři slova] nabízel asi za 640.000 Kč. Svědek byl znovu vyslechnut v hlavním líčení konaném dne [datum], před výsledkem svědka obžalovaný požádal, aby byl spoután, neboť za svědka sedí 15 let a nechce udělat nějakou scénu. V tomto hlavním líčení svědek uvedl, že obžalovaného zná od roku [rok], obžalovaný na něm spáchal loupež a od té doby se nestýkají. [jméno] [jméno] znal pod přezdívkou od září [rok], kdy byl společně s dalšími kamarády v restauraci v [anonymizováno] a přijel tam [jméno] [příjmení] vozidlem [anonymizována tři slova] a nabízel vozidlo k prodeji. O koho se jedná se svědek dozvěděl od [jméno] [příjmení]. V září roku [rok] se svědek dozvěděl, odkud vozidlo je. Ve [stát. instituce] – [obec] se setkal s [jméno] [jméno], který mu řekl, jak to probíhalo. Říkal, že má za sebou nějaké vyšetření a není psychopat. Poslední den před odjezdem z věznice byli společně na cele a přišla řeč na to, že tam přijeli nějakí kluci ohledně drog, sešli se na parkovišti a čekali na obžalovaného, kterému telefonovali. Když přijel, tak se to semlelo. [jméno] [příjmení] říkal, že poškození jeli za ním ohledně drog. Svědek měl dojem, že [jméno] [příjmení] to hodil na obžalovaného, že měl střílet obžalovaný. Svědka zarazilo, že [jméno] [příjmení] měl nějaké obavy ze slečny, která byla na místě, svědek dovodil, že se mělo jednat o [jméno] [příjmení]. K dotazu obhájce dodal, že [jméno] [příjmení] se nechtěl vyjadřovat ke střelbě

do detailů, říkal jen, že někdo utíkal. Neříkal, o kolik drog se mělo jednat, říkal ale, že potom hledal nějaké vozidlo [anonymizována dvě slova], které nenašel. K dotazu předsedy senátu dodal, že [jméno řešitele] [příjmení řešitele] říkal, že poškození jsou zakopáni na zahradě u [obec], že byl u toho. K dotazu státní zástupkyně doplnil, že nikdy před tím se s [jméno] [jméno] neviděli, pouze jezdili k soudu a svědčili proti jednomu člověku, kterého nemají rádi. K dotazu obžalovaného uvedl, že na místě činu měl být obžalovaný, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], ještě nějaký člověk a oba poškození.

Výpověď tohoto svědka je nutno hodnotit velmi obezřetně, už s ohledem na fakt, že v minulosti obžalovaného ze spáchání trestné činnosti vůči své osobě usvědčoval a posléze tuto výpověď měnil. Nelogickým se jeví i to, že by se mu měl svědek [jméno] [příjmení], jako osobě, kterou znal jen velmi povrchně, svěřovat s tím, jak měl být trestný čin spáchán a s tím, že obchodoval s drogami. Na druhou stranu však svědek již v dřívějším průběhu řízení hovořil o tom, že svědek [jméno] [příjmení] nabízel vozidlo [anonymizována dvě slova] k prodeji a soudu není znám důvod, proč by si takovouto informaci svědek vymyslel.

V průběhu trestního řízení byla k návrhu obžalovaného vyslechnuta i jeho současná manželka, svědkyně [jméno] [příjmení], dříve [příjmení], která byla vyslechnuta v hlavním líčení dne [datum]. V době výslechu ještě nebyla manželkou obžalovaného. Uvedla, že znala obžalovaného, okrajově znala i [jméno] [příjmení]. [jméno] [jméno] znala asi tři roky, ale nepřicházela s ním do kontaktu, občas ho vídala ve společnosti obžalovaného v [obec]. Dne [datum] došlo k popravě těch dvou lidí z [obec]. Ví o tom, protože byla přítomna ve vozidle obžalovaného. Datum si pamatuje pro to, že původně měli odjíždět na [země], ale pak se cesta odkládala. Zmiňovala se o tom před policistou [příjmení], ale bylo jí řečeno, ať se nestará, že věc je uzavřena. Původně byla svědkyně domluvena s obžalovaným na tom, že jí do věci nebude zatahovat, pokud to nebude nutné. Dříve se o těchto událostech nezmiňovala, protože se domnívala, že se to obejde bez jejího výslechu a měla obavy, protože má doma syna a [jméno] [příjmení] byl na svobodě. Dne [datum] měli společně s obžalovaným odjíždět na [země], domluvili se, že se setkají na [anonymizováno] v [obec]. Obžalovaný přijel vozidlem [anonymizována tři slova] modré barvy, říkal, že auto má půjčené, že tam má nějaké známé, kteří ještě něco řeší. Říkal, že to bude ještě chvíli trvat a buď má svědkyně počkat na parkovišti nebo může jet s ním. Nasedla k němu do vozidla a jeli směrem na [okres], odbočili na [příjmení] a dojeli na lesní parkoviště. Tam již byla vozidla [anonymizována dvě slova] a [jméno] černé barvy. Svědkyně zůstala sedět ve vozidle, obžalovaný vystoupil. U dveří spolujezdce vozidla [anonymizována dvě slova] stál [jméno] [příjmení], obžalovaný šel na úroveň zadních dveří tohoto vozidla. Pak se spustila střelba, obžalovaný uskočil do strany. Když přijeli na místo, sedadlo řidiče ve vozidle [anonymizována dvě slova] bylo prázdné a dveře otevřené, na místě spolujezdce seděl nějaký člověk. Po střelbě se ten člověk vykulil ven z auta. Poté se [jméno] [příjmení] naklonil jakoby chtěl vlézt do auta a padly další výstřely. Otevřely se zadní dveře vozidla, vyběhl z nich nějaký člověk, který po několika krocích padl. K tomuto člověku přiběhl muž, který stál u vozidla [jméno]. Mezi tím [jméno] [příjmení] oběhl vozidlo a šel k tomu, co ležel či klečel na zemi, svědkyně na něho přesně neviděla. Obžalovaný se rozčiloval, co to [jméno] [příjmení] dělá za kravinu. Svědkyně pak viděla, že [jméno] [příjmení] mlátil muže ležícího na zemi. [jméno] [příjmení] potom byl pro něco v autě, bral si basebalovou pálku nebo něco podobného, vrátil se k tomu druhému muži na zemi a začal ho bít. Potom [jméno] [příjmení] přišel k vozidlu, kde byla svědkyně a začal se bavit s obžalovaným, šlo tam o nějaké drogy. Potom šli a naložili těla do kufru vozidla [anonymizována dvě slova], obžalovaný se rozčiloval, že mu dlužili peníze a že to nemůže projít, že za tím stojí [příjmení] z [obec]. Svědkyni se udělalo špatně, byla měsíc těhotná a začala krvácet. [jméno] [příjmení] vyhrožoval svědkyni i obžalovanému, že je v podmínce, a že by mohli dopadnout jako ti dva. Jako první z místa odjíždělo vozidlo [jméno], domlouvali se, kam pojedou. Obžalovaný potom svědkyni odvezl zpět na [anonymizováno] a říkal, že cesta na [země] se neuskuteční. Z osob přítomných na místě činu znala [jméno] [jméno], jinak nikoho. Obžalovaný pouze hovořil o panu [příjmení], že to je ten, kterému půjčil peníze. Nevěděla však, který z mužů

to je. Když padly výstřely, muž u [anonymizováno] měl ruce podél těla a ani obžalovaný neměl v ruce žádnou zbraň. Neviděla zbraň ani v ruce [jméno] [jméno]. Připustila, že s obžalovaným měla písemný kontakt ve věznici, ale nepsali si nic konkrétního o tomto trestném činu.

Dále svědkyně uvedla, že jí [jméno] [příjmení] po několika dnech nabízel nějaký heroin. Tehdy byl přítelem svědkyně svědek [jméno] [příjmení] [jméno] a svědkyně ani nevěděla, že se s tímto svědkem [jméno] [příjmení] nějak spojil. Svědek [příjmení] pouze řekl, že se sejdou na [anonymizováno], a že se tam má s někým potkat. Na [anonymizováno] v [obec] byl přítomen [jméno] [příjmení], který se bavil se svědkem [příjmení], svědkyně měla strach a zatelefonovala obžalovanému. Slyšela, že [jméno] [příjmení] nabízel heroin, padlo tam něco o dvou kilogramech heroinu. Toto se odehrálo zhruba po deseti dnech od události na parkovišti. K dotazu státní zástupkyně vysvětlila, že o tom, že byl obžalovaný obviněn z tohoto trestného činu, se dozvěděla z médií. Ani poté nechtěla vypovídat, neboť myslela, že se obžalovaný obejde bez její pomoci a [jméno] [příjmení] byl na svobodě a neměl kdo zajistit rodinu svědkyně. Obžalovaný říkal, že vozidlo [anonymizována tři slova] má půjčené, že ho má jako zálohu za nějaké peníze. Během cesty na [příjmení] svědkyně ani obžalovaný nikomu netelefonoval. Nikdo netelefonoval ani jim. Obžalovaný končil telefonát mobilním telefonem v okamžiku, kdy přijel pro svědkyni na [anonymizováno]. Ani cestou z místa činu ani později se s obžalovaným o události nebavila. K dotazům předsedy senátu doplnila, že na [příjmení] odjížděli z [anonymizováno] někdy mezi 21:00 – 21:30 hodin, nedívala se na hodinky. Mrholilo, stmívalo se, viditelnost byla trochu snížena. K dotazu obhájce upřesnila, že po střelbě muž, který seděl na sedadle spolujezdce se jakoby překulil, nějakým způsobem se dostal ven z vozidla přes sedadlo řidiče. K dotazu obžalovaného dodala, že při hádce mezi obžalovaným a [jméno] [jméno] [jméno] [příjmení] říkal, ať si obžalovaný vezme vozidlo [anonymizována tři slova] jako částečnou splátku své pohledávky a obžalovaný říkal, že vozidlo nechce, protože nechce auto prodat a mít problémy. [jméno] [příjmení] oponoval, že auto není poškozených a že zařídí převod.

Svědék [jméno] [příjmení] [jméno] byl vyslechnut v přípravném řízení ve věci později vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. 4 T 4/2003. Při výslechu konaném dne [datum] potvrdil, že obžalovaného znal delší dobu, ale nejednalo se o jeho osobního přítele. Přes obžalovaného se seznámil i s [jméno] [jméno], kterého znal jako [anonymizováno]. Někdy v létě roku [rok], zřejmě v červenci či srpnu, se setkal s [anonymizováno] na [anonymizováno] v [obec], vyměnili si čísla mobilních telefonů. Později v létě mu [anonymizováno] telefonoval a dohodli si schůzku v uvedeném bistro. Svědek jel na schůzku společně se svojí tehdejší přítelkyní [jméno] [příjmení]. Na schůzce [anonymizováno] nabídl svědkovi větší množství heroinu. Požadoval cenu 1.000 Kč za jeden gram, svědek mu řekl, že cena je přemrštěná. [anonymizováno] oponoval, že cena odpovídá kvalitě, že již někomu prodal 2 kg za tuto cenu a další 2 kg potřebuje prodat. Svědek o heroin neměl zájem, zavolal obžalovanému a ptal se jej, co to má znamenat, že mu v podstatě neznámý člověk nabízí heroin. Obžalovaný přijel na místo a svědkovi sdělil, ať se [anonymizováno] raději vyhne, že jej shání nějaký [příjmení] z [obec], protože nechal zmizet nějaké lidi. Od té doby se svědek [příjmení] vyhýbal. Dodal, že rozhovoru na [anonymizováno] byla přítomna [jméno] [příjmení]. Dále uvedl, že v září roku [rok] byl zadržen a vzat do vazby v souvislosti s jinou trestnou činností.

V souvislosti s hodnocením výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] je nutno připustit, že obžalovaný v průběhu trestního řízení projevoval snahu získávat důkazy na podporu svých tvrzení, jak uvedl v odůvodnění citovaného usnesení Vrchní soud. Na druhou stranu, pokud jsou v korespondenci se svědkyní [jméno] [příjmení] zmiňovány osoby [příjmení] a [příjmení], tyto nebyly ztotožněny a tudíž ani jako svědci vyslechnuty, nelze proto souhlasit s tvrzením státní zástupkyně, že by vlastní dokazování a jeho výsledek mohl být ovlivněn obsahy těchto dopisů. Pokud obžalovaný vysvětlil, že dopisy měly za cíl zmást vyšetřující orgány uváděním nesmyslných údajů v době, kdy dospěl k závěru, že vyšetřující orgány se snaží mást jeho, takové vysvětlení lze přijmout. Odpovídá vystupování obžalovaného v hlavním líčení, kdy neustále projevuje snahu zdůrazňovat určité

details, které považuje za podstatné a nabízí stále nové důkazy na podporu svých tvrzení, přičemž je zřejmé, že reaguje na aktuální důkazní situaci, odpovídá i závěrům znaleckého posudku z oboru psychologie, který byl ohledně obžalovaného zpracován, zejména závěrům o projevech sebevědomí obžalovaného a snahy o dominanci. To ale nutně má za následek zpochybnění věrohodnosti výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení]. Pokud totiž obžalovaný společně s [jméno] [příjmení] vědomě mátlí vyšetřující orgány, museli se na tom nějak dohodnout. Z dopisů, které měl soud k dispozici, taková dohoda nevyplývá, muselo k ní tedy dojít jinou cestou. Pak samozřejmě neobstojí argumentace obžalovaného, že svědkyně [jméno] [příjmení] o událostech, k nimž mělo dojít na místě činu, nemohla vypovídat po dohodě s obžalovaným. Svědkyně vzhledem ke svému vztahu k obžalovanému, který vyústil v uzavření manželství, může mít snahu obžalovanému pomoci zbavit se trestní odpovědnosti, proto soud k výpovědi svědkyně při stanovení skutkového děje nepřihlédl. Je ale třeba znovu dodat, že nebylo provedeným dokazováním prokázáno, že by obžalovaný jakékoli další svědky (s výjimkou svědka [jméno], k jehož výpovědi již soud stanovisko zaujal) ovlivnil ve svůj prospěch a soud bude hodnotit všechny další provedené důkazy v souladu s trestním řádem. Již v odůvodnění předchozího rozsudku krajský soud uzavřel, že emotivní projevy obžalovaného, které se objevují v zajištěných dopisech, je možno chápat nejen jako projev snahy obžalovaného ovlivnit výsledky dokazování ve svůj prospěch, ale i jako projev bezradnosti obžalovaného v určité fázi trestního řízení, kdy byl obviněn ze závažného jednání a pocíťoval to subjektivně jako křivdu. Pokud Vrchní soud namítl, že bezradný člověk by měl mít logicky projevy jiné, znovu krajský soud odkazuje na závěry znaleckého posudku z oboru psychologie ohledně obžalovaného, především závěr o jeho sebevědomí a snaze o dominanci. V původním rozsudku bylo nepřiléhavě použito slovo „bezradnost“. Krajský soud měl na mysli situaci, kdy obžalovaný neměl dostatek informací a neměl situaci pod kontrolou tak, jak byl zvyklý a jak by to vyžadoval s ohledem na svoji osobnostní charakteristiku.

Krajskému soudu bylo Vrchním soudem vytknuto, že i při výše uvedené výhradě k věrohodnosti výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], výpovědi této svědkyně a též výpovědi svědka [jméno] [příjmení] [jméno] věnoval zvláštní pozornost, především jejich tvrzení, že krátce po činu měl svědek [jméno] [příjmení] nabízet svědkovi ke koupi heroin. Bylo tomu tak proto, že toto tvrzení zapadá do kontextu dalších důkazů, které byly podrobně rozebrány výše, z nichž vyplývalo, že motivem cesty poškozených do západních [obec] mohl být i obchod s drogou, který měl být realizován se svědkem [jméno] [jméno]. Na tomto závěru senátu krajského soudu se nic nezměnilo, opírá se především o důkazy a úvahy uvedené výše a k tomuto závěru soud dospěl i bez výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] [jméno].

V době, kdy byl obžalovaný ve [stát. instituce] [obec], byly provedeny prostorové odposlechy jeho kontaktů při návštěvách. Přepis záznamů byl v hlavním líčení proveden k důkazu a vedl soud k závěru, že obžalovaný skutečně projevoval snahu opatřit si důkazy na podporu svých tvrzení, v daném případě ale především snahu být podrobně informován o tom, co vypověděl svědek [jméno]. Tato skutečnost dle názoru krajského soudu nevyvrací ani neprokazuje vinu obžalovaného.

Popis událostí, k nimž mělo dojít na místě činu, zejména způsob usmrcení poškozených, uvedený obžalovaným a svědkem [jméno] [jméno], je nutno konfrontovat i s dalšími důkazy.

Již výše, v souvislosti s identifikací těl poškozených, byly zmíněny znalecké posudky z oboru soudního lékařství, nyní bude pozornost věnována závěrům těchto posudků podrobně.

V rámci dokazování v původním hlavním líčení byli vyslechnuti znalci z odvětví soudního lékařství, kteří prováděli pitvu zemřelých poškozených a to jak z Ústavu soudního lékařství v [obec], kde byla prováděna prvotní část pitvy, tak i z Ústavu soudního lékařství v [obec], kde byla prováděna další část pitvy. Ve znaleckém posudku byli poškození označováni v případě znalců z [obec] jako muž. [číslo] muž [číslo] v případě znalců z [obec] jako [číslo] [číslo]. Jak již bylo uvedeno výše, z odborného vyjádření z odvětví genetická expertiza a z obsahu pitevních protokolů plyne, že

poškozený [jméno] [příjmení] je mužem označovaný jako muž [číslo] resp. [číslo] poškozený [jméno] [příjmení] jako muž [číslo] resp. [číslo].

Zevní prohlídkou a pitvou muže [číslo] poškozeného [jméno] [příjmení] - bylo zjištěno zejména zlomení kostí lební spodiny, úlomkovité rozlámání kosti lící vpravo a odlomení dolní čelisti vpravo v místě jejího úhlu. Bezprostřední příčinou smrti podle těchto znalců bylo s největší pravděpodobností těžké pohmoždění mozku při rozlámání kostí spodiny lební a kostí obličeje. Podle rozsahu, charakteru a stupně poranění skeletu lebky znalci soudí, že mechanismem zranění byly opakované údery proti pravé polovině obličeje v oblasti lící kosti a proti spánkové krajině hlavy pádným předmětem tupého charakteru. Takovýmto předmětem mohla být např. kovová tyč bez ostrých výstupků, kámen, baseballová pálka apod. Podle lokalizace traumatických změn na hlavě a jejich rozsahu je nejvýše pravděpodobné, že v okamžiku úderů proti pravé polovině obličeje a pravé spánkové krajině byl napadený opřen levou částí hlavy o pevný předmět, např. vozovku, podlahu, chodník. Údery proti hlavě byly vedeny velkou až mohutnou silou. Další traumatické změny v oblasti levé boční plochy trupu, kde byl nalezen rozsáhlý krevní výron v kůži, podkoží a svalovině, a s nimiž koresponduje ložisko pohmoždění dolního laloku levé plic, pravděpodobně i poranění sleziny a levé ledviny, mohly být způsobeny rovněž tupým násilím. To, zda tato poranění mohla být způsobena střelnou zbraní, nedokázali znalci potvrdit ani jednoznačně vyloučit. Případné rentgenologické vyšetření nemohlo být provedeno, neboť pracoviště nedisponovalo RTG přístrojem a před vyšetřením na Radiologické klinice FN [obec] bylo tělo v den pitvy převezeno do [obec].

Podle dalšího znaleckého posudku týkajícího se muže [číslo] – poškozený [jméno] [příjmení] - při prohlídce a pitvě byla zjištěna zejména poranění ve formě tříštivé zlomeniny pravé lící kosti, zlomeniny dolní čelisti vpravo v oblasti úhlu, zlomenina levého jařmového oblouku, zlomenina těla horní čelisti a očnice vlevo a zlomenina klenby a spodiny lební. Bezprostřední příčinou smrti v tomto případě znalci určili rovněž pohmoždění mozku. Poranění vzniklo opakovaným působením tupého násilí o velké intenzitě na obličejovou a mozkovou část hlavy. Z nálezů lze usuzovat, že poškozený nejspíše utrpěl i střelné poranění břicha, které vzniklo průnikem střely břišní dutinou.

Zevní prohlídkou a pitvou muže [číslo] – poškozený [jméno] [příjmení] - bylo zjištěno zejména šikmé zlomení pravé stehenní kosti a okrouhlý defekt na přední straně hrudníku vlevo od střední čáry. Bezprostřední příčina smrti nebyla v tomto případě pitvou stanovena a tělo zemřelého bylo před plánovaným rentgenologickým vyšetřením převezeno do [obec].

Podle dalšího znaleckého posudku týkajícího se muže [číslo] – poškozený [jméno] [příjmení] - byly před pitvou provedeny rentgenové snímky celého těla a byla zjištěna přítomnost jednoho projektilu v oblasti hrudníku a jednoho projektilu v oblasti dolní poloviny trupu. Následně bylo zjištěno střelné poranění hrudníku – zástřel. Vstřel se nacházel nad tělem hrudní kosti ve střední čáře ve výši 145 cm od chodidla. Střelný kanál probíhal zprava doleva vodorovně, procházel podkožím hrudníku. Střela byla vyjmuta z podkoží v téže výši od chodidla ve střední klíčkové čáře vlevo. Dále bylo nalezeno střelné poranění břicha – zástřel. V průběhu střelného kanálu došlo k poranění tenkého střeva ve vzdálenosti asi 70 cm od jeho počátku. Střela byla vyjmuta z podkoží břicha ve výši 125 cm od chodidla ve střední čáře klíčkové vlevo. Rovněž byla zjištěna zlomenina pravé kosti stehenní. Střelné poranění vzniklo průnikem střel do hrudní stěny a břišní dutiny. Šikmá zlomenina stehenní kosti vznikla působením tupého, nejspíše nepřímého násilí o velké intenzitě na pravé stehno. Vznik střelného poranění hrudníku a břicha lze dle znalců vysvětlit způsobem, popsaným ve výpovědi svědka [jméno] [jméno]. Jeho výpověď však nevysvětluje vznik zlomeniny pravé stehenní kosti. Nelze vyloučit, že ke zlomenině došlo po smrti při manipulaci s mrtvým tělem. Smrt poškozeného pravděpodobně nastala v souvislosti se střelným poraněním břicha.

V doplňku svého znaleckého posudku znalci z Ústavu soudního lékařství v [obec] uvedli, že způsobem, který svědek [jméno] [příjmení] při prověrce výpovědi znázornil, lze vznik všech

poranění zjištěných u poškozeného [jméno] [příjmení] vysvětlit. Popsaným způsobem lze rovněž vysvětlit i vznik převážné většiny poranění zjištěných u poškozeného [jméno] [příjmení]. Svědkem popsany průběh úrazového děje včetně manipulace s těly poškozených při jejich ukládání do země však bezpečně nevysvětlil vznik zlomeniny pravé stehenní kosti, která byla u poškozeného [jméno] [příjmení] zjištěna.

Z prvního výsledku znaleců u hlavního líčení především vyplynulo, že pitva provedená v Ústavu soudního lékařství v [obec] žádným způsobem neovlivnila závěry znaleců z Ústavu soudního lékařství v [obec]. Znalkyně z Ústavu soudního lékařství v [obec], MUDr. [jméno] [příjmení], uvedla k dotazu v jaké poloze byl střelec a tělo poškozeného [jméno] [příjmení], že byl-li vstřel ve výši 145 cm a střela byla vyjmuta v téže úrovni, lze říci, že hlaveň střelné zbraně směřovala vodorovně k dlouhé ose těla poškozené osoby, tzn. hlaveň šla vodorovně a tím tedy kolmo na tělo osoby. Vzdálenost s ohledem na pokročilé hnilobné změny nebylo možno určit. Totéž platí i o střelném poranění břicha. Znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] a MUDr. Doc. [jméno] [příjmení] se shodly v tom, že nelze vůbec prokázat, zda zlomenina pravé stehenní kosti u poškozeného [jméno] [příjmení] vznikla za života, a to s ohledem na stav hnilobných změn. K dotazu, zda v případě tohoto poškozeného prohledávaly tělo v oblasti zad, znalkyně [příjmení] [jméno]. [jméno] [příjmení] uvedla, že prováděly detailní prohlídku celého těla zevně, ale neprováděly preparaci, protože se domnívaly, že by to mohlo poněkud ztížit situaci při následném rentgenovém vyšetření. V oblasti zad nenašly jednoznačně z jejich hlediska takové poranění, které by mohlo svědčit pro poranění střelné, ale nemohly to také vyloučit právě s ohledem na hnilobné procesy těla.

Znalcům byly předestřeny části odborného vyjádření z odvětví balistika, kdy znalci uvedli, že vpravo vzadu v boční části košile byl jeden defekt, který popsali. Znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedla, že jsou-li takové mechanoskopické změny na oděvu poškozeného v tomto místě, pak je tedy nepochybné nebo nanejvýš pravděpodobné, že v tomto místě střela do těla vnikla, ale opakovaně odůvodňovali, že nebylo v jejich silách s ohledem k pokročilé hnilobě a rozkladu kůže místo vstřelu najít. Jedná se o zástřel s tím, že našli střelu v podkoží na druhé protilehlé straně podkoží. Po předestření fotodokumentace týkající se kalhot poškozeného [jméno] [příjmení] k dotazu, s jakou pravděpodobností je možné, že střela nalezená v dutině břišní a v podkoží poškozeného vnikla do těla právě tudy, znalkyně uvedla, že pokud nebyla na oděvu mechanoskopicky nalezena jiná možnost, která by řekla, že toto je jednoznačně místo, kudy mohla střela proniknout, pak z jejich hlediska může toto být místem vstřelu. Pokud střela vnikla do bederní krajiny, mohla proniknout břišní dutinou, zasáhnout střeva a mohla uvíznout na levé straně břicha, mohlo se jednat o místo vstřelu, to nelze vyloučit.

V případě poškozeného [jméno] [příjmení] znalkyně [příjmení] [jméno]. [jméno] [příjmení] k dotazu uvedla, že nenašla nic, co by svědčilo o skákání na krk poškozeného. Jestliže by se jednalo o násilí tupého charakteru, které by nebylo nijak mohutné, pak to ani nalézt nemusela, ale u tohoto zemřelého je v pitevním protokolu uvedeno, že chrupavky hrtanu nejsou porušeny. Rozhodně vyloučila nějaké mohutné násilí proti krku poškozeného. MUDr. [jméno] [příjmení] potvrdila závěr, že zranění na hlavě a v obličejové části poškozeného svědčí spíše o působení tupého násilí o větší ploše. Nebyly nalezeny takové změny, které by jednoznačně svědčily o použití předloženého montážního klíče na kola.

Bylo vyhověno návrhu obžalovaného na vypracování doplňku znaleckého posudku z odvětví soudní lékařství, kdy znalci měli k dispozici potřebný spisový materiál, zejména odborná vyjádření Kriminalistického ústavu [obec], výpovědi znaleců z odvětví chemie, balistika u hlavního líčení. Znalci uvedli, že v případě poškozeného [jméno] [příjmení] byla zjištěna dvě střelná poranění – zástřely, a to vstřel u zástřelu hrudníku, který se nacházel vpředu na hrudníku ve střední čáře ve výši 145 cm od chodidla a střelné poranění břicha, kdy střela byla vyjmuta z podkoží břicha ve výši 125 cm od chodidla. Na základě umístění poranění tenkého střeva došli znalci k závěru, že střelný kanál probíhal zprava doleva. Na pravé boční straně trupu, tj. břicha a zad, však nebylo

možno vzhledem k hnilobným změnám a druhotným mechanickým defektům kůže, která se rozpadala i při manipulaci během pitvy a prohlídce zad a břišní stěny, bezpečně stanovit místo vstřelu. Znalci [příjmení] ústavu [obec] našli na zadní kapse vpravo oválný defekt velikosti 8 mm, umístěný 8,5 cm od střední čáry a 11,0 cm od horního okraje zadní části kalhot, v jehož okolí byly zjištěny částčky kovu, které mohly odpovídat povýstřelovým zplodinám. K charakteru otvoru v kalhotách se však ani po provedené balistické a chemické expertize jednoznačně nevyjádřili a neoznačili toto místo jednoznačně jako otvor po vstřelu. Pokud by tedy bylo uvedené místo hypoteticky pojato jako místo vstřelu, pak lze obecně připustit, že by nemuselo dojít, i kdyby střelný kanál s místem vstřelu v horní střední části pravé bederní krajiny probíhal zezadu dopředu směrem šikmo vzhůru a doleva, k průniku střely páteří ani pánví, mohlo by však dojít k poranění tenkého střeva v místě, kde bylo při pitvě zjištěno.

Při následném výsledku těchto znalců u hlavního líčení znalci opět uvedli, že nelze přesně určit místo vstřelu, ale pokud přihlednou k závěrům expertů, kteří ohledávali oděv poškozeného a zjistili na zadní kapse otvor, který odpovídal tomu, že tudy pronikala střela, pak varianty, které uvedli, vycházejí z toho, že vstřel byl zezadu, i když ho nemohli bezpečně prokázat. Znalec [příjmení] [jméno] [jméno] [příjmení] uvedl, že se přiklání k variantě, že vstřel byl vzadu z pravé strany. Uvedl, že pokud by střela šla zezadu a poškozený by nebyl nijak natočený bokem, je nutno vycházet z toho, že byla zasazena střeva. Projektil musel zasáhnout střeva a jestliže je zasáhl, musel probíhat z pravé strany, ale mohl jít třeba i z pravého boku a ne ze zad. To ale nevylučuje, že druhá střela do břicha mohla jít zezadu. Současně znalec připustil variantu, kterou uvedl obžalovaný, týkající se polohy poškozeného a střelce při střelbě. K dotazu obhájce, jaký úhel střely by musel maximálně být, kdyby se místo vstřelu díky kalhotám neprokázalo, znalec uvedl, že zepředu to nemohlo být, to muselo být z levé strany a zezadu, rozhodně to nemohlo být zepředu, muselo to být z boku a zezadu. Znalci byla v této fázi předložena fotodokumentace z prověrky výpovědi svědka [jméno] [jméno] na místě (jednalo se o situace, kdy svědek [jméno] [příjmení] popisuje a názorně ukazuje jednání obžalovaného při střelbě na poškozeného [jméno] [příjmení]). Znalec k obr. [číslo] uvedl, že v tomto případě průběh střelných kanálů neodpovídá této variantě, pokud jde o obr. [číslo] rovněž neodpovídá průběhu střelných kanálů. Znalec byl opětovně vyslechnut i v hlavním líčení konaném dne [datum], kdy potvrdil správnost předchozích závěrů. Mimo jiné k dotazům uvedl, že zranění na hlavě poškozeného [jméno] [příjmení] mohla být způsobena velkou plochou, ale nelze vyloučit ani jejich způsobení předloženým montážním klíčem. Znovu připustil, že v zadní části těla poškozeného [jméno] [příjmení] mohl být vstřelový otvor, kdy střela pronikla tělem poškozeného a byla nalezena v podkoží břicha. Potvrdil též, že v tom případě popis střelby na poškozeného [jméno] [příjmení] uvedený při prověrce výpovědi svědkem [jméno] [jméno] průběhu střelného kanálu neodpovídá, naopak je pravděpodobnější varianta (uvedená obžalovaným), že poškozený byl ke střelci natočen nahnutý, pravou zadní částí těla.

Již bylo zmíněno, že ve věci byla vypracována odborná vyjádření, kterými byly vyhodnoceny stopy zajištěné při ohledání místa činu, vozidla [anonymizována dvě slova] a při ohledání místa nálezu těl poškozených. Pro úplnost soud připomíná, že o ohledání těchto míst byly sepsány protokoly, které popisují místní poměry a ohledání byla zachycena též vizuálně formou fotodokumentace respektive videozáznamu. U hlavního líčení byli opakovaně vyslechnuti zpracovatelé odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika, chemie a mechanoskopie. Z odborného vyjádření z odvětví balistická expertiza zejména plyne, že na kalhotách [značka automobilu] (oděv poškozeného [jméno] [příjmení]) bylo zjištěno jedno porušení s charakterem zásahu střely, které se nachází na pravé straně zadního dílu cca 8,5 cm vpravo od střední čáry a cca 11 cm od horního kraje kalhot, v horním okraji pravé zadní kapsy. V horním lemu kapsy je kruhový otvor o průměru cca 8 mm, s několikanásobně natrženými okraji. Vlákna tkaniny jsou přetržená, slabě rozvlákněná, vtlačena do otvoru (prohnutá na rubovou stranu). V tkanině kalhot pod kapsou je korespondující porušení, oválný svisle orientovaný otvor o rozměrech cca 5x3 mm. Porušení má charakter vstřelového otvoru. Na košili poškozeného [jméno] [příjmení] bylo zjištěno celkem 13 porušení materiálu,

mimo jiné na přední straně košile též kruhový otvor o průměru cca 0,7 cm, vpravo od střední čáry, v blízkosti druhého suchého zipu shora. Vzhledem k morfologii porušení zpracovatel odborného vyjádření připustil, že se může jednat o stopu zásahu střelou. Nepodařilo se jednoznačně určit, zda může jít o vstřelový nebo výstřelový otvor. Podobně se zpracovatel vyjádřil také k otvoru na zadní kapse kalhot, když uzavřel, že ani v tomto případě se nepodařilo jednoznačně určit, zda může jít o vstřelový nebo výstřelový otvor. Poškození, která by mohla být způsobena střelami, byla nalezena i na triku poškozeného [jméno] [příjmení], ale ani u jednoho z nich se nepodařilo jednoznačně určit, zda se skutečně o vstřelový či výstřelový otvor jedná.

V doplňku svého odborného vyjádření zpracovatel uvedl, že způsob střelby na poškozeného [jméno] [příjmení], demonstrovaný svědkem [jméno] [jméno] dne [datum] (prověrka o výpovědi) není v rozporu se závěry soudně lékařského znaleckého posudku Ústavu soudního lékařství v [obec] ze dne [datum], a kromě jedné výjimky, není v rozporu ani s výsledky balistického zkoumání oděvních součástí v odborném vyjádření ze dne [datum]. Onou výjimkou je právě porušení charakteru vstřelového otvoru, které bylo zjištěno na pravé zadní kapse džínových kalhot [značka automobilu]. O střelbě na tuto část oděvu (těla) poškozeného [jméno] [příjmení] se svědek [jméno] [příjmení] nezmínil a předložené pitevní protokoly polohou korespondující střelné poranění neuvádějí. Dále zpracovatel uvedl, že způsob střelby na poškozeného [jméno] [příjmení], který svědek [jméno] [příjmení] demonstroval na foto [číslo] fotodokumentace z prověrky jeho výpovědi, není v rozporu se závěry soudně lékařského znaleckého posudku Ústavu soudního lékařství v [obec] ze dne [datum] ani s výsledky balistického zkoumání oděvních součástí v odborném vyjádření ze dne [datum].

K dispozici bylo i odborné vyjádření z odvětví balistika, které se zabývalo zkoumáním zbraně zajištěné při nálezů poškozených, střely nalezené při pitvě poškozených a nábojnice nalezené na místě činu. Ze závěrů tohoto odborného vyjádření nevyplynulo nic, co by mělo bezprostřední vliv na rozhodnutí soudu o podané obžalobě.

Zpracovatel odborného vyjádření z oboru chemická expertiza ve svém odborném vyjádření vypracovaném v přípravném řízení uvedl, že ke zkoumání byly předloženy oděvní svršky obou poškozených. Zkoumáním byly na stěru z okolí otvoru na zádech tmavé košile (poškozeného [anonymizováno] [ulice]) zjištěny ojedinělé částice nepravidelného tvaru s chemickým složením [anonymizováno], které mohou pocházet z materiálu střely. Na stěru z otvoru na zadní kapse kalhot [značka automobilu] byly zjištěny ojedinělé částice s chemickým složením [anonymizována čtyři slova], které indikují povýstřelové zplodiny, nikoli však jednoznačně. Na stěrech z přední části těžké košile a z bílého trika (poškozeného [příjmení] [příjmení]) částice povýstřelových zplodin zjištěny nebyly.

Tento zpracovatel v doplňku svého odborného vyjádření ze dne [datum] uvedl, že ve vozidle [anonymizována dvě slova] v otvoru na zadním sedadle za řidičem, na stěru z mechanické rýhy na opěradle řidiče a na stěru z mechanické rýhy z rámu předních dveří řidiče byly zjištěny ojedinělé částice kulovitěho tvaru, které svým chemickým složením jednoznačně indikují povýstřelové zplodiny ze zápalky náboje (chemické složení částic [anonymizována čtyři slova], [příjmení]). Na stěru z mechanické rýhy na opěradle řidiče byly, mimo výše uvedené částice, zjištěny ojedinělé částice nepravidelného tvaru s chemickým složením [anonymizováno] a [anonymizována tři slova], které mohou pocházet z materiálu střely. Pokud by s vozidlem v době mezi střelbou a vzorkováním nebylo manipulováno (úklid vnitřku vozidla), ojedinělé částice, zjištěné na některých stěrech z vnitřního prostoru vozidla [anonymizováno], by spíše než ze střelby pocházely pravděpodobně z druhotné kontaminace. Pokud by ovšem vnitřek vozidla byl po střelbě uklizen, nelze vyloučit ztrátu většiny (resp. všech) částic povýstřelových zplodin, pocházejících z případné střelby.

Zpracovatel odborného vyjádření z oboru balistiky u hlavního líčení k dotazu ohledně mechanické rýhy na opěradle řidiče uvedl, že zde byly zjištěny jednoznačně částice, které odpovídají povýstřelovým zplodinám a nemůže se jednat o otěr z přezky bezpečnostního pásu. Pokud jde o

otvor na zadní části kalhot poškozeného [jméno] [příjmení], doplnil, že povýstřelové zplodiny se šíří do všech směrů, šíření záleží na různých podmínkách, na typu zbraně. Největší pravděpodobnost je, že povýstřelové zplodiny budou na vstřelovém otvoru. Dále uvedl, že pokud jde o uvedený otvor, vzhledem ke svým zkušenostem tento otvor hodnotil jako vstřelový, látka byla zahrnuta dovnitř, charakter odpovídá vstřelu. Jednoznačné určení ale není možné. K dotazu, zda tento otvor mohl vzniknout degradací materiálu, vysvětlil, že v kalhotách byla celá řada otvorů, které vznikaly degradací, ale tyto otvory měly výrazně jiný charakter.

V průběhu řízení před soudem bylo vypracováno odborné vyjádření z odvětví mechanoskopie a vypracován doplněk odborného vyjádření z odvětví balistika. Důvodem bylo zjištění příčiny vzniku stopy na opěradle řidiče vozidla [anonymizováno] a zjištění, zda tato stopa mohla vzniknout působením střely vystřelené z ruční palné zbraně. Zpracovatel odborného vyjádření z oboru mechanoskopie u hlavního líčení uvedl, že předmětná stopa nebyla s největší pravděpodobností způsobena otěrem střely, ale tlakem upínací spony bezpečnostního pásu. V tomto směru je třeba ale připomenout závěr zpracovatele odborného vyjádření z oboru chemie, který v doplňku svého odborného vyjádření též uvedl, že na stěru z mechanické rýhy na opěradle řidiče byly zjištěny mimo dalších částic, též částice nepravidelného tvaru s chemickým složením [anonymizováno] a [anonymizována tři slova], které mohou pocházet z materiálu střely a nemůže se jednat o otěr z přezky z bezpečnostního pásu. Zatímco všechna ostatní odborná vyjádření navzájem byla v souladu a jejich závěry se navzájem nevylučovaly, mezi posledně uvedenými odbornými vyjádřeními je závažný rozpor v tom, jakým mechanismem mohlo vzniknout poškození sedadla řidiče vozidla [anonymizováno]. Podle experta z odvětví mechanoskopie se jednalo o poškození vzniklé otěrem přezky bezpečnostního pásu vozidla, podle experta z oboru chemie zajištěné chemické částice nasvědčují tomu, že šlo o poškození střelou. Oba experti samozřejmě vyjádřili v své závěry v rovině určité pravděpodobnosti, nikoli jako jisté. Přitom krajský soud je přesvědčen, že žádný z uvedených důkazů nemůže odmítnout jako nevěrohodný. Nezáleží ani na tom, s jakou měrou pravděpodobnosti své závěry experti formulovali, postačí, že závěr expert vyslovil a obhájil. I zde pak musí při skutkových pochybnostech nastoupit zásada hodnocení důkazů v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Závěr soudu tedy je stále takový, že nebylo vyvráceno, že zmíněné poškození sedadla mohlo být způsobeno střelou.

Z odborného vyjádření z odvětví daktyloskopie bylo zjištěno, že na předloženém klíči na kola, který vydal svědek [jméno] [příjmení] a kterého mělo být použito jako vražedného nástroje, nebyly zviditelněny žádné daktyloskopické stopy. Z odborného vyjádření z odvětví sérologie – genetiky bylo mimo jiné zjištěno, že na tomto klíči na kola nebyly nalezeny relevantní biologické stopy.

Krajský soud již v předchozím rozsudku vysvětlil, že konfrontoval tvrzení obžalovaného a svědka [jméno] [jméno] se závěry uvedených odborných vyjádření. Na rozdíl od Vrchního soudu je senát soudu krajského přesvědčen, že postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy že hodnotil dotčené důkazy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech a pokud tvrzení svědka [jméno] [jméno] shledal nevěrohodnými, není to z důvodu snahy o destrukci výpovědi tohoto svědka. Tak dospěl senát krajského soudu k závěru, že tvrzení obžalovaného, pokud jde o uváděný způsob střelby, vyvrácena nebyla, naopak některá tvrzení svědka [jméno] [jméno] byla výrazně zpochybněna. Pokud soud vychází ze závěru uvedeného výše, totiž že poškození na opěradle sedadla řidiče ve vozidle [anonymizováno] mohlo být způsobeno střelou, vyvrací to tvrzení svědka, že v době střelby se nacházel na sedadle řidiče. V tom případě by musel být střelou zasažen. Posledně uvedené závěry znalců z oboru soudního lékařství, kteří potvrdili, že mohlo dojít k vstřelu do těla poškozeného v oblasti korespondující s poškozením na zadní straně kalhot poškozeného [jméno] [příjmení], v kontextu se závěry odborných vyjádření z oboru balistiky a chemické expertizy, vedou soud k závěru, že na zadní straně kalhot, které měl v době útoku oblečené poškozený [jméno] [příjmení], byl skutečně nalezen vstřelový otvor. Ten ovšem nemohl být způsoben střelbou, která by probíhala podle popisu svědka [jméno] [jméno], neboť podle tohoto svědka měl být poškozený zasažen do hrudi a vypadnout ze sedadla spolujezdce vpravo a

zůstat ležet na boku. Na rozdíl od Vrchního soudu se senát krajského soudu nespokojil s vysvětlením, že se mohlo případně jednat o zásah střelou z výstřelu, který již svědek [jméno] [příjmení] neviděl. Svědek totiž nikdy neuvedl, že by nějakou pasáž střelby proti poškozeným neviděl, takže není jasné, z jakých informací při formulaci tohoto možného vysvětlení Vrchní soud vycházel. Stejně tak nemohl senát krajského soudu akceptovat úvahu, že jedině obžalovaný, pokud byl střelcem, mohl přesně vědět o tomto zásahu poškozeného a na této své vědomosti postavit svoji obhajobu. To by předpokládalo, že by musel již v době páchání činu předvídat důkazní situaci, která nakonec nastala. Citované závěry odborných vyjádření a znaleckých posudků z oboru soudního lékařství nepotvrdily ani údaj uvedený svědkem [jméno] [jméno], že k útoku proti hlavě poškozeného [jméno] [příjmení] byl použit klíč na kola vydaný svědkem, ani to, jakým způsobem mělo být dle tvrzení svědka působeno dalším násilím proti poškozeným.

Je třeba dále zmínit, že na místě, které označil svědek [jméno] [příjmení], byla hledána zbraň či její části, které zde měl zahodit obžalovaný. Pátrání bylo neúspěšné, ani to tedy nepotvrdilo údaje uváděné svědkem.

K osobě obžalovaného byly ve věci vypracovány znalecké posudky z odvětví psychiatrie a psychologie, a to v obou trestních věcech, které byly následně spojeny ke společnému řízení. Ze závěru psychiatrického znaleckého posudku plyne, že v době, kdy se měl dopustit trestné činnosti, byly jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti plně zachované. Netrpí duševní poruchou chorobného charakteru a touto netrpěl ani v předmětné době. Z úzce psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný pro společnost. Není závislý na alkoholu, nebylo zjištěno, že by zneužíval jiné návykové psychotropní látky či léky. Nedopustil se eventuální trestné činnosti z chorobné motivace. Pokud by se činu, který je mu kladen za vinu, dopustil a choval se tak, jak popsal svědek [jméno] [příjmení], potom jednal ve stavu prostého afektu. Tento nemá forenzně významný vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti.

Znalec z odvětví psychologie ve svém posudku uvedl, že osobnost obžalovaného vykazuje známky nerovnoměrného vývoje. Je u něho vyšší pohotovost k agresivnímu jednání, zejména v zátěži či při pocitu ohrožení. Je u něj nápadnější méně rozvinutý systém všeobecně uznávaných norem, jež by byly vnitřním regulativem chování, dále pak nižší schopnost empatie, tedy i soucitu s druhými lidmi. Pokud by byla obžalovanému prokázána vina, potom lze předpokládat, že motivace inkriminovaného jednání mohla souviset se snahou se obohatit. Vlastní čin, bude-li svědectví [jméno] [jméno] uznáno jako věrohodné, byl provázen prostým afektem. Pokud bude obžalovanému prokázána vina a bude odsouzen, je prognóza resocializace z psychologického hlediska a při celkovém posouzení podprůměrná. Mezi příznivé faktory resocializace patří věk obžalovaného, okolnost, že je kvalifikován a že má rodinné zázemí. Mezi nepříznivé faktory patří, že byl již v minulosti opakovaně trestán a že v souvislosti s inkriminovaným jednáním (jež popírá v celém rozsahu) neprožívá pocit viny a svého jednání nelituje. Pocit viny patří mezi nejdůležitější předpoklady úspěšné resocializace. Též, že je osobou méně empatickou, patří mezi nepříznivé známky resocializace. Nad rámec položených otázek znalec uvedl, že obecná věrohodnost výpovědi obžalovaného je z psychologického hlediska dobrá. Je tedy schopen prožité události správně vnímat, hodnotit, v paměti podržet a reprodukovat. To ovšem nevylučuje možnost vědomého (např. účelového) zkreslování výpovědi. Obžalovaný si uvědomuje, že v případě prokázání viny jej čeká vysoký trest. V doplňku svého posudku znalec uvedl, že psychosociální zralost obžalovaného lze považovat za sníženou díky méně rozvinutému systému všeobecně uznávaných norem a sebestřednosti. Byla u něho zjištěna vyšší pohotovost k agresivnímu jednání a možnost agresivně jednat ve vypjatých situacích. Znalec nezjistil, že by měl na obecné úrovni sklon k přetvářce, ani u něho nezjistil bájnou lhavost.

Znalci psychiatrii, kteří zpracovali posudek ve spojené věci (4T 4/2003) shodně uvedli, že obžalovaný netrpí, ani v době spáchání trestného činu netrpěl duševní chorobou, nebyla zjištěna jeho závislost na psychoaktivních látkách ani jejich zneužívání. Ovládací a rozpoznávací schopnosti byly plně zachované. Za předpokladu dobře fungujícího penitenciárního systému je v zásadě

schopen resocializace. Znalec psycholog mimo jiné uvedl, že obžalovaný je intelektově mírně nadprůměrný. Na jedné straně je nezodpovědný, nesebekritický, egocentrický, bezohledný vůči společenským normám a pravidlům, má nízký práh pro uvolnění agrese, je neschopný zažívat pocit viny a je nepoučitelný z předchozích trestů. Na druhou stranu je bývalý výkonný sportovec, abstinents, pracovitý, výkonný, dobrý organizátor, dovede se dobře ovládat, chce-li.

Krajskému soudu bylo nadřízeným soudem v odůvodnění citovaného usnesení důrazně vytknuto, že ze závěrů znaleckých posudků, zejména psychologických, nevyvodil žádné závěry. Přitom Vrchní soud naznačil, jaké závěry dle jeho mínění mohou být vyvozeny, zejména srovnání pohotovosti k agresivnímu chování obžalovaného a svědka [jméno] [jméno] a dovedl (i z dalších důkazů) vztah nadřízenosti obžalovaného svědkovi [jméno] [jméno]. Závěry znalců psychologů ohledně obžalovaného byly uvedeny výše a je faktem, že znalci dospěli k tomu, že obžalovaný má nízký práh uvolnění agrese, je egocentrický a bezohledný vůči společenským normám. Ze znaleckého posudku zpracovaného v této trestní věci ohledně svědka [jméno] [jméno] v tomto směru plyne, že jmenovaný také vykazuje sníženou charakterovou vyspělost, slabší svědomitost, inklinaci k prospěchářství, k vyšší sociální přetvářce a lehkovážnosti, ale preferuje bezkonfliktní vztahy a nejeví se být agresivní, není ani zvýšeně dominantní. V rámci tohoto posudku byl svědek zkoumán především za účelem ověření jeho obecné a specifické věrohodnosti. K poněkud odlišným závěrům, zejména v oblasti snahy o dominanci svědka, dospěli znalci, kteří zpracovali znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie ohledně tohoto svědka v rámci jeho trestního stíhání pro týž skutek, tedy v pozici obviněného. Ze závěrů znaleckých posudků znalců, kteří zkoumali svědka komplexně, mimo jiné plyne, že svědek projevuje snahu o sebeprosazení a vyšší sebevědomí. Je schopen správně prožitky uchovat i reprodukovat a projevuje se u něho snaha o precizní plánování, rozhodování bez impulzivity a schopnost odolávat rušivým vlivům. Senát krajského soudu je přesvědčen, že i svědek [jméno] [příjmení] by tedy byl schopen dopustit se násilného trestného činu, byť někteří svědkové tvrdili, že by takového jednání nebyl schopen. Tito svědkové mohli být pomýleni právě promyšleným chováním svědka, který je schopen společenské přetvářky. Ze závěrů znalců, kteří zpracovali znalecké posudky ve věci trestního stíhání svědka [jméno] [jméno] plyne, že má schopnost odolat rušivým vlivům a vyšší sebevědomí, proto neobstojí v očích senátu krajského soudu ani závěr, že by mezi obžalovaným a svědkem byl zřejmý vztah nadřízenosti a podřízenosti. Ze závěrů všech citovaných znaleckých posudků tak dle názoru krajského soudu nelze vyvodit závěr, že obžalovaný byl schopen čin spáchat, zatímco svědek [jméno] [příjmení] nikoli.

Na podporu věrohodnosti výpovědi svědka [jméno] [jméno] nevyznělo ani doplnění dokazování za účelem zajištění údajného dokladu o pokutě, kterou měl svědek platit cestou z [obec] v den, kdy došlo k činu. Při výslechu konaném dne [datum] svědek uvedl, že měl platit pokutu ve výši 1.000 Kč a pokutové bloky již nemá. Při hlavním líčení konaném dne [datum] uvedl, že bloky doma našel a odevzdal asi před dvěma měsíci na policii. Z úředního záznamu policie datovaného dnem [datum], opatřeného cestou státního zastupitelství, však plyne, že svědek měl policii předložit v září roku [rok] (tedy devatenáct měsíců před zmíněným výslechem v hlavním líčení) jeden kus pokutového bloku v částce 500 Kč. V záznamu se znovu opakuje, že bloky nebyly nikde zapsány a údajný přestupek nebyl zapsán do evidenční karty řidiče. I tato neověřená a tudíž nevěrohodná tvrzení svědka [jméno] [jméno] tedy soud hodnotí jako snahu svědka potvrdit dodatečně věrohodnost svých tvrzení, která v očích krajského soudu, podobně jako operace s dopisem určeným pro notářku, vyzněla spíše v neprospěch věrohodnosti tohoto svědka.

Nelze také přehlížet, že svědek [jméno] [příjmení] je v současné době pro uvedený skutek trestně stíhán, obžaloba byla zdejšímu soudu podána dne [datum] a je vedena pod sp. zn. 4T 7/2006. Pokud bylo zahájeno trestní stíhání jmenovaného, které vyústilo podáním obžaloby, nepochybně musí být k dispozici důkazy, z nichž plyne důvodné podezření, že se jmenovaný žalovaného jednání dopustil. Aniž by krajský soud chtěl předvídat výsledek trestního stíhání jmenovaného (to mu ani nepřísluší, neboť se jedná o jinou trestní věc), již toto důvodné podezření jej vede k závěru, že

nejen obžalovaný, ale i svědek [jméno] [příjmení] by mohl mít důvod neuvádět pravdu o projednávaném skutku v obavě před výrazným trestem odnětí svobody, který by v případě uznání viny, i jeho, jako recidivistu, pravděpodobně postihl.

I s ohledem na nevěrohodnost tvrzení obžalovaného na straně jedné, ale též svědka [jméno] [jméno] na straně druhé, krajský soud nemohl přijmout jednoznačný závěr v tom směru, jak se kdo ze zúčastněných osob dostal na místo činu. Nemá pro takový jednoznačný závěr žádné konkrétní důkazy a nebylo tak vyvráceno, že svědek na samotné místo činu svým vozidlem odjel s poškozenými, zatímco obžalovaný se tam dopravil vozidlem jiným. Ať už se jednalo o vozidlo poškozeného [jméno] [příjmení] nebo vozidlo [příjmení], o kterém hovořil svědek [jméno] [příjmení], nemůže to nic na závěrech krajského soudu změnit.

Ještě považuje za potřebné krajský soud dodat, že státní zástupkyně ve svém odvolání opakovaně argumentuje tím, že krajský soud učinil závěr, že na místě činu byli, kromě poškozených, přítomni pouze obžalovaný a svědek [jméno] [příjmení]. Vrchní soud toto tvrzení převzal a tento závěr krajského soudu označil za správný, ale krajský soud je toho názoru, že takový závěr nikdy neučinil. V odůvodnění předchozího rozsudku se takový závěr nevyskytuje a není známo, z čeho státní zástupkyně vycházela, pokud jej krajskému soudu připisuje. Faktem je, že krajský soud dospěl k závěru, že na místě činu se prokazatelně nacházeli oba poškození, obžalovaný a svědek [jméno] [příjmení], naopak tam nebyli svědkové [jméno] a [jméno] [příjmení] a nebylo prokázáno, že by tam byl svědek [jméno] [příjmení]. To ovšem, v souladu se zásadami formální logiky, neústí v jednoznačný závěr, že se tam nemohly nacházet další nezjištěné osoby, o kterých obžalovaný ani svědek [jméno] [příjmení] z nějakých důvodů nehovoří. Není pochybením krajského soudu, že v rámci přípravného řízení, kdy mají být opatřeny všechny dostupné důkazy, nebyly opatřeny důkazy, kterými by bylo jednoznačně prokázáno, kdo přesně byl na místě činu přítomen a co se odehrálo. Je zřejmé, že s odstupem času již takové důkazy nelze v řízení před soudem opatřit, ledaže by o to projevil upřímný zájem obžalovaný či svědek [jméno] [příjmení] tím, že by takové možné důkazy označili.

Obžalovaný popřel, že by usmrtil oba poškozené, ve své konečné verzi obhajoby za pachatele označil svědka [jméno] [jméno]. Tento svědek naopak od samého počátku tvrdil, že vrahem byl obžalovaný, přičemž výpověď svědka je jediným přímým důkazem, o který se opírala obžaloba podaná proti obžalovanému.

Krajský soud je nadále přesvědčen, že jeho úkolem není spekulovat o tom, jak se skutek mohl odehrát. Naopak je nadále přesvědčen, že v tomto trestním řízení, na základě obžaloby podané pouze proti obžalovanému, musí při hodnocení důkazů postupovat tak, že případné skutkové pochybnosti musí hodnotit ve prospěch obžalovaného. Je přesvědčen, že tak činí nikoli za hranicí rozumných mezí pochybností, nýbrž podle svého vnitřního přesvědčení a v souladu s pravidly stanovenými trestním řádem. I nadále je přesvědčen, že není povinností obžalovaného prokazovat svoji nevinu, byť se o to obžalovaný aktivně snažil a vedlo to spíše k závěru o nevěrohodnosti jeho tvrzení. To ale samo o sobě nemůže být základem pro uznání viny obžalovaného, krajský soud by musel mít důkazy, které by jej přesvědčily o vině obžalovaného. Nelze vycházet z logiky, že pokud není přesvědčen o nevině obžalovaného, může či má uznat jeho vinu, nýbrž naopak, principům trestního řízení odpovídá úvaha, že pokud není pevně a s jistotou přesvědčen o vině obžalovaného, vinu uznat nemůže.

Krajský soud v odůvodnění tohoto rozsudku průběžně rozebíral a hodnotil jednotlivé důkazy, a to nejen izolovaně, ale i v souvislostech s důkazy dalšími, tedy dle svého přesvědčení v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu i se zásadami formální logiky. Bylo by zbytečné na tomto místě závěry soudu obsáhle opakovat. Obžaloba vycházela z určitého hodnocení důkazů a dospěla k závěru, že čin spáchal obžalovaný jako jediný pachatel, přičemž jedině on měl prostředky ke spáchání činu a jedině on mohl mít a měl z činu prospěch, když získal motorové vozidlo poškozeného [jméno] [příjmení]. Krajský soud obsáhle vysvětlil, proč tyto závěry obžaloby nesdílí,

proč neuvěřil tvrzením svědka [jméno] [jméno], který nedokázal rozpory ve svých výpovědích odstranit způsobem, který by rozptýlil pochybnosti o pravdivosti svědkových tvrzení. Odstraňování rozporů, respektive poukazování na ně, není snahou o destrukci výpovědi svědka, nýbrž povinností soudu, kterou mu výslovně ukládá trestní řád. Krajský soud obsáhle vysvětlil, proč je přesvědčen, že ani výpověď svědka [jméno] [jméno] v kombinaci s dalšími nepřímými důkazy nevede k jeho jednoznačnému závěru o vině obžalovaného.

Posléze se náhled obžaloby do jisté míry změnil a podáním obžaloby proti původně svědkovi [jméno] [jméno] dala státní zástupkyně najevo, že čin měl být spáchán obžalovaným a svědkem [jméno] [jméno] ve spolupachatelství, a to po společné domluvě obžalovaného a svědka. I když [jméno] [příjmení] zůstal v trestním řízení proti obžalovanému nadále v pozici svědka, v očích soudu se jeho faktické postavení změnilo. I obžaloba tedy připustila, že svědek neměl být nevinným přihlížejícím jednajícím jen dle rozkazů obžalovaného, nýbrž že se měl aktivně podílet na některých činnostech v souvislosti s usmrcením poškozených. Potom by samozřejmě jeho jednání muselo být, při jeho psychologickém profilu popsaném výše, nějakým způsobem racionálně odůvodnitelné. Znovu tak vyvstává úvaha krajského soudu (opřená o důkazy podrobně popsané výše), že účelem cesty poškozených mohl být obchod s drogou a svědek [jméno] [příjmení] mohl mít zájem na smrti poškozených a mohl mít z jejich smrti prospěch. Není tak vyloučeno, že to byl svědek, kdo usmrtil poškozené a obžalovaný jen následně využil vzniklé situace a převzal, za aktivní součinnosti svědka, vozidlo poškozených, aniž by úmysl zmocnit se vozidla pojal před smrtí poškozených. Senátu krajského soudu ale nepřísluší v tomto řízení přijímat závěry o případné účasti svědka [jméno] [jméno] na usmrcení poškozených, to je věcí senátu, který projednává obžalobu podanou proti svědkovi.

Musí však učinit závěr, že neměl k dispozici žádné důkazy, které by svědčily o předchozí vzájemné dohodě obžalovaného a svědka [jméno] [jméno] na vylákání poškozených na místo činu a jejich usmrcení. Ani jeden z jmenovaných takovou dohodu nikdy nepotvrdil a jejich součinnost by mohla vyplývat z četnosti jejich telefonických kontaktů, nicméně obsah telefonátů soud nezná a nelze tedy jednoznačně tvrdit, že k dohodě jmenovaných došlo. I když si je vědom, že je možné rozhodnout ohledně jen některého z případných spolupachatelů činu bez ohledu na to, jak probíhá trestní řízení proti dalším spolupachatelům, v daném případě dospěl k závěru, že provedenými důkazy nebylo jednoznačně a bez závažných a důvodných pochybností prokázáno, že oba poškozené usmrtil, tedy žalovaný skutek spáchal obžalovaný. Proto byl obžaloby dle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená [jméno] [příjmení], matka poškozeného [jméno] [příjmení]. S ohledem na zprošťující rozhodnutí musela být ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu odkázána s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud náhradu škody požadoval i poškozený [příjmení] [jméno] [příjmení], otec poškozeného [jméno] [příjmení], Vrchní soud v Praze ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí jednoznačně uvedl, že jeho úkon nelze považovat za řádné připojení s nárokem na náhradu škody v trestním řízení. V nově konaném hlavním líčení nedošlo v tomto směru k žádné změně, proto soud o nároku tohoto poškozeného nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek

odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 6. března 2007

JUDr. Milan Štejr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Topičová